

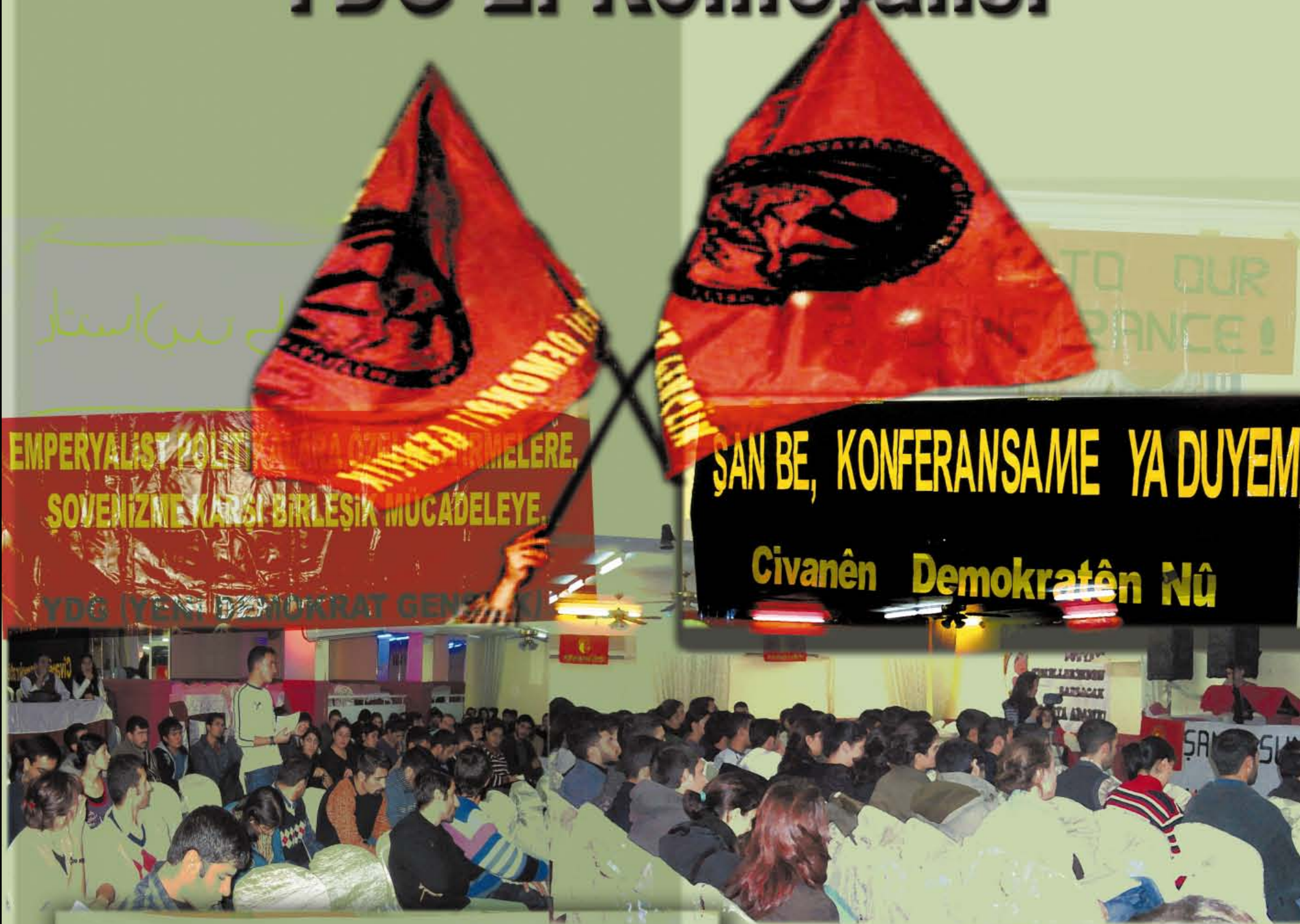

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

192101 Aylık Siyasi Gençlik Dergisi * Sayı: 128 2007-12 *Ocak 2007 *Fiyatı: 1 YTL * ISSN: 1302-7506

Devrimci gençlik hareketi için önemli bir adım:

YDG 2. Konferansı

ŞAN OLSUN
2. KONFERANSIMIZA

KADINLAR GÖĞÜN YARISIDIR!
ÇUKUROVA YDG' Ü KADINLAR

SUNU

Merhabalar,

2. Konferansımızın coşkusuyla tüm okurlarımızı selamlıyoruz. Yoğun bir sürecin ardından kolektif bir emekle örgütlenen 2. Konferans tüm engellemelere ve yetmezliklere rağmen 2 gün boyunca planlanana uygun şekilde ve YDG'li arkadaşlarımızın ilgi ve çabasıyla başarılı şekilde örgütlendi.

Sistemin yoğun saldırılarına ve genel gençlik hareketinin durgunluğuna rağmen dipten gelen dalgayı örgütlemek, yaşamı her geçen gün kötüleşen, geleceği çalınmak istenen gençlikle bütünleşmek amacıyla ülkenin farklı bölgelerinden gelen devrimci gençlerin 2 gün boyunca tartışması, değerlendirmeler yapması, deneyimlerini paylaşması oldukça önemlidir. **Bu olumluluğu ileriye taşıdı-**

ğımız oranda halk gençliği, karşısında politik açıdan net, kararlı, militan ve kolektif işleyişini sağlamlaştıran bir gençlik örgütünü bulacaktır. Bu nedenle tüm çabamız attığımız adımları özverili bir çalışmayla büyütme amacını taşımaktadır.

Bu sayımızda ortaya konulan emeği farklı açılardan yansıtan yazılar yer almaktadır. Bir bütün olarak okunduğunda, konferansı farklı açılardan incelemek, değerlendirmek bu sayede mümkün olacaktır. Bu nedenle dergimizde yer alan yazıların ilgiyle okunacağını düşünüyoruz. **Konferans kararlarını anlamak, hayata uygulamak ve tanıtmak açısından dergimizin yararlı olacağını düşünüyoruz.**

2007 yılının son günlerini yaşıyoruz. Bu yıl sınıf mücadelesi açısından önemli olayların yaşandığı bir yıl oldu. **İrkçı-şoven saldı-**

rılarının yoğunlaştığı 2007 yılında sistemin tüm çabasına rağmen beklediği sonucu alamadığı ortadadır. **Hrant Dink'in öldürülmesiyle devrimci demokratik güçlerin sinmesini beklerken bu sistemin 80 yıllık korkulu rüyası olan Ermeni Soykırımını yeniden gündemleştiren, dayanışma ve kardeşlik çağrısı yapan yüz binlerle karşılaştı. 1 Mayıs bayramını baskıyla, tehditle, yasakla engellemek isterken binlerce devrimcinin İstanbul'un her yanını eylem alanına çevirmesine set olamadı, girilmez denilen Taksim'e girilebileceğini, tüm şehrin durdurabileceğini, sistemin çaresizliğini herkese gösterdi. Yıl boyunca süren inkara dayalı ırkçı saldırılar, linçler, tehditler Kürt halkının direnişi karşısında hedefine ulaşamadı. **Militarist sloganlar, sınır ötesi operasyon tehditleri Kürt halkının yiğit oğul ve****

kızları sayesinde boşa çıkıyor, tersine dönüyor. İşçi sınıfına yönelik hak gasplarına karşı THY ve TELEKOM işçileri direnmeyi ve hak elde etmeyi, patrona geri adım attırmayı öğretiyor. İşte böylesi bir ortamda krizi derinleşen sistemin yoğun saldırılarına karşı yükselen tepkiyi örgütlü güce dönüştürmek için biz YDG'lilere önemli görevler düşüyor. Konferansta yapılan doğru ve yerinde tespitlere hayat verdiğimiz oranda, yaratıcı şekilde, projeler üretmek, görüşlerimizi coşkuyla yeni gençlerle tanıştırdığımız takdirde güçlenmemiz, harekete geçmemiz zor olmayacaktır.

Tüm arkadaşlarımızı bir kez daha devrimci coşkuyla selamlıyor, konferansın her alanda yansımaları bulması için seferber olmaya çağırıyoruz.✂

DİCLE ÜNİVERSİTESİ'NDEN HABERLER

Kasım'ı

en geniş kesimle protesto etmek gerekirken (bu Dicle Üniversitesi'nde Öğrenci Derneği çatısı altında yapmak anlamına gelir) buna yönelik çabamız yetersiz kaldı. 6 Kasım çalışmalarını DGH ile ortak yapmaya yönelik önümüze bir haftalık program koyarak bu program doğrultusunda (bu arada kantin toplantıları sürmektedir) YÖK'ü teşhir eden bir bildiri hazırlayarak, bildirinin bir yandan yaygın dağıtımını yapmaya bir yandan da üniversitenin farklı yerlerine 6 Kasım-YÖK ile ilgili duvar gazeteleri hazırlayarak asmaya başladık.

Bildiri dağıtımının ilk gününden sonra Öğrenci Derneği'nin YÖK ile ilgili eylem yapmayı düşündüğünü öğrendik. Ortaklaşmaya yönelik çağrılarımıza uyarak biz de kendi programımızı iptal ettik ve DÜÖ-DER'in çalışmalarına katıldık. Yeniden hazırlanan bildirilerin dağıtımına katıldık. YÖK ile ilgili basın açıklamasından önceki günlerdeki kantin toplantılarında basın açıklamasının duyurusu yapılarak, YÖK'ün öğrencilerin gündemine kısmi olarak girmesi sağlandı.

6 Kasım'da İlahiyat Fakültesi'nde yapılan kantin toplantısından sonra, fakülteden sloganlar eşliğinde Fen-Edebiyat Fakültesi'ne yüründü. Tabii hem bunlar olup biterken hem de öncesinde üniversitede polislin önceden görülmemiş

bir varlığı söz konusuydu. Yürüyüşün ardından 200 civarında öğrenciyle beraber basın açıklaması okundu, öğrenci dayanışmasını öne çıkaran sloganlar atıldı.

7 Kasım günü Fen-Edebiyat Fakültesi'nde son kantin toplantısı yapılarak bir haftalık toplantılar sürecinde açığa çıkan barış yürüyüşü tartışılıp, ertesi gün yapılmasına karar verildi.

8 Kasım Perşembe günü 1500 civarında öğrencinin Fen-Edebiyat Fakültesi önünde başlayan yürüyüşü Tıp Fakültesi önünde yapılan basın açıklamasıyla son buldu. Bu yürüyüş üniversitede bir süredir hakim olan sessizliği bozdu.

Kantin toplantılarından barış yürüyüşüne kadar olan süreçte onlarca öğrenci gözaltına alındı. **Ev baskınlarından ve fakültede yapılan göz altılardan sonra 25 öğrenci tutuklandı.** Çeşitli gerekçelerle YDG'li arkadaşlarımızın da aralarında bulunan 50 öğrenciyi soruşturma açıldı.

Tüm bu tutuklamalardan ve soruşturmalarından sonra **29 Kasım Perşembe** günü Eğitim-Sen, İHD ve Göç-Der'in de aralarında bulunduğu bir basın açıklaması düzenlendi, davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi.

Üniversitede bu şekilde bir hareketlilik sürerken biz de YDG'nin 2. Konferansına hazırlık yapma gayretindeydik. Konferansa hazırlık çalışmalarımızı politik ve pratik olarak ikiye ayırabiliriz. Politik hazırlık kapsamında YDG'de yayımlanan taslakları tartışmaya başladık. Taslak tartışmalarını daha verimli olacağını düşündüğümüzden gruplara ayrılarak her konuyu ayrı ayrı tartışmaya başladık. Önce gruplar kendi içinde konuyu tartışmış, daha

sonra yapılan YDG toplantısında tartışma sonlandırılıp alanın konuyla ilgili görüşleri belirlenmiştir. Alanda YDG bilincinin zayıf olması ve ülke genelinde yaşanan kurumsallaşma meselesinin alan özgünlüğünde daha fazla hissedilir olmasından kaynaklı konferansa ilgi zayıftı. Bu eksikliklerden ötürü tartışmalar verimli geçmemiş, YDG toplantılarına genel bir durgunluk hakim olmuştur.

Pratik olarak da üniversitede faşizmin baskılarının artmasına rağmen bir şeylerin yapılmasının gerektiğinin farkındaydık. **Bu çerçevede ortak çıkan karara göre çalışmalarımızı emperyalizmin ve faşizmin teşhiri üzerinden yapmaya karar verdik.** Emperyalizm vurgusunu eğitim üzerindeki saldırılar konusunda, faşizm vurgusunu da üniversitede yaşanan tutuklamalar ve soruşturmalar üzerinden yapmaya çalıştık. Eğitim üzerindeki emperyalist saldırıları inceleyerek, bildiri hazırlayarak yaygın dağıtımını yaptık. Daha sonra konferansa bir kaç gün kala konferans programının da içinde bulunduğu bir çağrı ile üniversite gençliğini konferansımıza davet ettik. Üniversitedeki çalışmalarımızın dışında gidiş-geliş masraflarını karşılamak adına çeşitli kurumlarla görüşerek kart satışları yaptık.

Yapılan politik ve pratik çalışmalar genel olarak bunlardı. Konferans sayesinde yoldaşlarımızın YDG hakkındaki fikirleri belirginleşmiştir. Pratik olarak da kendimize olan güvenimiz artmış, kitle çalışmasındaki tutukluluğumuzu kırmaya yönelik mütevazı bir adım atmış olduk. Bir dahaki konferansa daha örgütlü hazırlanmak adına belli deneyimler edinmemiz olumlu olmuştur.✂

Amed YDG

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah. İmam Murat Sok. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 34 30 FAKS: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem ÖNSEL Baskı: Yön matbaacılık Tel: (0212) 544 66 34 Dağıtım: YAY-SAT
e-mail: umutyayimcilik@tinet.net.tr ISSN: 1302-7506

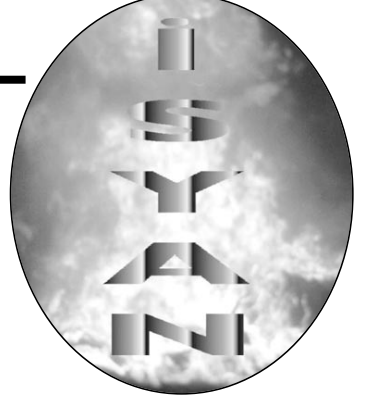
Yeni Demokrat Gençlik'in e-mail adresleri:
yenidemokratgenclik@hotmail.com
yenidemokratgenclik@yahoo.com

BÜROLAR

► **KARTAL:** İSTASYON CAD. DÖRTLER APT. NO: 4/2 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02
► **ANKARA:** TUNA CAD. ÇANAĞCI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
► **İZMİR:** 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERALTI KONAK, TEL: (0232) 446 78 07 Cep: 0 544 932 24 154
► **MALATYA:** İSMETİYE MAHALLESİ, NİYAZI MİSİRİ CAD., ERSOY APT. NO: 9 TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0 542 216 48 00
► **ERZİNCAN:** ORDU CAD. ORDU İŞHANI KAT:3 TEL: (0 446) 223 67 18 CEP: 0 536 697 94 19
► **BURSA:** SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
► **MERSİN:** SİLİFKE CAD. ÇAVDAROĞLU İŞHANI KAT: 3 NO: 118 MERSİN CEP:0 545 685 25 27
► **AVRUPA MERKEZ BÜRO:** WESELER STR 93 47169 DUISBURG-ALMANYA TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

BANKA HESAP NUMARALARI
Selma Şahin
Ziraat Bankası İstanbul/Aksaray Şubesi
Euro Hesabı: 48209849-5001
TL Hesabı: 48209849-5002

İSYAN etmek meşrudur!

Saldırıların ve direnişin iç içe geçtiği bir süreçten geçiyoruz. **Devletin tüm güçlerini kullanarak gerçekleştirdiği saldırı kampanyası geniş kesimler üzerinde etki yaratsa da devrimci demokratik muhalefetin sindirilmesi hedefine ulaşması mümkün görünmüyor.** Özellikle medyanın yoğun ve etkili şekilde kullanılması ile militarist, ırkçı görüşler milyonlara her akşam haber programları, reklamlar ve diziler üzerinden dayatılmakta, Irak Kürdistanı'ndan, Hakkari'den, Şırnak'tan canlı yayınla programa katılan "embedded-iliştirilmiş" asker-gazeteciler ordunun kendi ellerine tutuşturduğu birbirinin kopyası yalan haberleri/bildirileri bizlere heyecanla anlatmakta, dakikalarca dağların nasıl bombalandığını göstererek korku salmaya çalışmaktadır. **Ancak "ne hikmettir ki" ordu güçleri kayıplar almaya devam etmekte, büyük kayıplar verdiği "tahmin edilen" gerilla güçleri ise faaliyetlerini sürdürmekte, ulusal ve sosyal kurtuluş amaçlı verilen mücadele tüm askeri donanımına rağmen engellenememektedir.** Bunun da etkisiyle mecliste partiler birbirine girmekte, hükümeti beceriksizlikle suçlamakta, **Genelkurmay İkinci Başkanı İlker Başbuğ** ise televizyonlarda ağlamaklı bir üslupla rahat bırakılmalarını talep etmektedir. Ulusal mücadele karşısında taktiksel yenilgiler alan devletin başbakanının şikayet etmek ve yalvarmak amaçlı yaptığı yurt dışı ziyaretleri ve özellikle ABD emperyalizminden izin alma sürecinde ortaya net şekilde çıkan efendi-uşak ilişkisi de ulusal sorunun uluslararası bir sorun haline çoktan dönüşmüş olduğunu bizlere göstermektedir.

Devlet yalnızca medyası ve ordusuyla değil diğer kurumlarıyla da kuşatmayı derinleştirmek amacındadır. Hükümet çıkardığı baskıcı yasalarla kolluk kuvvetlerinin saldırılarının önünü açmakta, demokratik harekete tekrar tekrar pişman olma çağrısı yapmakta, özellikle Ulusal Hareket'e terörist deme dayatmasında bulunarak Kürt halkında umutsuzluk ve teslimiyet yaratmak istemektedir. Son dönemde DTP'nin örgütlediği "**Yeter Artık!**" mitinglerine tahammül edemeyen ve kitleye saldıran polis aldıkları cevap da halkın teslim alınmayacağını, devrimci dinamizmin söndürülemeyeceğini bizlere göstermektedir.

Faşist yargı da bu arada boş durmamakta ve tüm çabalarıyla bu ül-

Devrimci gençlerin mücadeleyi yükseltme amacıyla **2 gün boyunca kolektif şekilde örgütlediği tartışmalar ve aldığı kararlar devletin baskı ve zulüm politikalarının boşa çıkacağını, bu topraklarda devrimci hareketin yok edilmesinin, devrimci fikirlerin yeni nesillerle buluşmasının engellenmesinin mümkün olmayacağını bir kez daha kanıtlamaktadır.**

kede hukukun olmadığını bizlere kanıtlamak için elinden geleni yapmaktadır. Yargı organlarının faşist, militarist ve ataerkil karakterinin (eşyle cinsel ilişkiye girmediği için öldürülen kadının tahrik yarattığı iddiasıyla katilinin cezasının indirilmesinde görüldüğü gibi) gerçek adalatten uzaklığının çeşitli örneklerle ortaya serildiği bu dönemde DTP'nin kapatılması amaçlı açılan dava da devletin acizliğini bizlere göstermektedir. Yıllardır kapatılan onca partiye rağmen legal alanda verilen mücadelenin buna benzer yaptırımlarla engellenemeyeceği herkes tarafından bilinmektedir. Ulusal Hareket'in esasta illegal örgütlenmesinin bir sonucu olarak legal alandan tamamen yok edilmesi veya kapatma gibi yaptırımlarla devamının gelmeyeceğinin düşünülmesi mümkün değildir. **Tüm bu saldırılar Kürt halkının direnme gücünü motive etmekten başka bir sonuç yaratmayacaktır.**

Sınır ötesi operasyonun başladığının ilan edildiği bu dönemde net bir anti-emperyalist duruşun önemi üzerine yaptığımız vurguların haklılığı da ortaya çıkmaktadır. ABD'nin Irak işgalinde işbirlikçi tutumlarının ödülü olarak daha serbest hareket eden ve varlıklarını ve güçlerini emperyalizme borçlu olan Barzani ve Talabani'nin (bu hizmetleri sayesinde sadece kendi bölgelerinde değil merkezi hükümette de devlet başkanlığından önemli bakanlıklara kadar KDP ve KYB'nin temsilcileri yer almaktadır) Kürt ulusunun gerçek taleplerinin arkasında duramayacağı ortadadır. Bu nedenle Irak Kürdistanı'ndaki görece gelişimin yarattığı hayallere kapılarak Kürt ulusunun her parçadaki birliğinin kısa sürede sağlanabileceği beklentisi, artık Kürt ulusunun eskisi gibi birbirlerine kırdırılmayacağı iddiası ve de Leyla Zana'nın ilan ettiği gibi Kürt halkının yoldaşları arasında bu iki zatın da sayılmasının yanlışlığı, son süreçte bu gerici güçlerin, efendilerinin talimatı üzerine Ulusal Hareket'i ablukaya almalarıyla daha net şekilde

ortaya çıkmıştır. **Kürt halkının gerçek dost ve düşmanlarını netleştirmesi oldukça önemlidir.** Bush'un açıklamalarından sonra ABD'nin düşman olduğunu haykırmak, Barzani ve Talabani'nin işbirliği yaptığını ilan etmek yetmemektedir. **Emperyalizmden ve uşaklarından halkımıza dost olunmayacağı çok acı tarihi tecrübelerle sabittir.** Bu tarihi ve bilimsel gerçekleri inkar ederek hayali beklentilere girmenin bizlere vereceği zarar oldukça fazladır. Bu nedenle farklı ulus ve milliyetlerden halkımızın emperyalizme her türlü haliyle karşı çıkması oldukça önemlidir.

Bu dönemde gündeme damgasını vuran ve kitlelerin örgütlü gücünün karşısında hiçbir gerici zorbalığın duramayacağını kanıtlayan bir başka gelişme de TELEKOM işçilerinin gerçekleştirdiği grevin kazanımla sona ermesidir. Sendika önderliğinin gerici ve uzlaşmacı karakterine karşın ülke genelinde on binlerce işçinin 1.5 ay kadar greve gitmesi, deneyimsizliğine ve hak alma eylemlerine uzaklığına rağmen tabanın sadece ekonomik gelir elde etme amacıyla değil, aynı zamanda sendikalarını korumak ve örgütlülüklerini sahiplenmek amacıyla grevde ısrar etmesi ve ülkenin en ücra köşelerine kadar yayılan eylemlerin sonunda kazanım elde etmesi oldukça değerlidir. Medyanın yok sayma ve karalama kampanyasına, valiliklerin ve polislerin zorla çalıştırma ve tutuklama saldırılarına, taşeron çalışmanın kolluk kuvvetlerinin denetiminde hayata geçirilmesine rağmen bu grev döneminde direnişteki işçiler hem gerçek dost ve düşmanlarını daha iyi tanıyarak önemli bir deneyim kazanmıştır hem de bunca saldırının ortasında emekçilere, demokratik kamuoyuna moral vererek "hak verilmez, alınır" ilkesine yeni bir örnek sunmuşlardır.

2007 yılı boyunca gerçekleşen çok sayıda irili ufaklı emekçi eyleminin içinde TELEKOM işçilerinin ve THY işçilerinin

sendikasızlaştırma saldırılarına karşın sendikalarına sahiplenmekte ısrar etmeleri, tüm dayatmalara karşı boyun eğmemeleri ve dayanışmayı örgütleyerek haklarını kazanmaları devletin emperyalist patentli yasalara istediği gibi hayat veremeyeceğini bizlere göstermektedir. İşçi sınıfının bu deneyimlerinden öğrenerek halk gençliğini örgütlemeye daha güçlü olanaklara sahip olduğumuz ortadadır.

Bu dönemde halkın tepkisini çeken bir diğer uygulama da polisin yetkilerinin artmasına paralel halka uyguladığı zulmün de ivme kazanmasıdır. Güvenliği sağladığını iddia eden polis gücünün halkın gözünde güvenilme- yen, ihtiyaç olduğunda işe yaramayan, belki bir çete örgütüne dönüştüğü artık herkesin bilgisi dahilindedir. Araba sürerken hız yaptığı için ensesinden vurulan, parkta kimliğini göstermediği için atılan tekme darbesiyle öldürülen, gözaltına sağ girip ölü çıkan, baskıcı tavırlara itiraz ettiği için darp edilen örneklere imza atan, istediği zaman istediği yerde istediği gibi aramalar yaparak halkın üzerinde korku yaratmaya çalışan polise ve onu silahlandıran devlete hak ettiği cevabı halkın örgütlü gücü verecektir.

Tüm bu saldırılar ve direnişler içinde halkın yükselen hoşnutsuzluğuna ivme kazandıracak olan en önemli güç, halkın en dinamik kesimi olan ve geleceği çalınmak istenen halk gençliğidir. Halk gençliğini örgütlemek ve kaderini kendi ellerine almasını sağlamak hedefiyle **24-25 Kasım'da Adana'da örgütlenen YDG 2. Konferansı** oldukça önemli bir yerde durmaktadır. **Devrimci gençlerin mücadeleyi yükseltme amacıyla 2 gün boyunca kolektif şekilde örgütlediği tartışmalar ve aldığı kararlar devletin baskı ve zulüm politikalarının boşa çıkacağını, bu topraklarda devrimci hareketin yok edilmesinin, devrimci fikirlerin yeni nesillerle buluşmasının engellenmesinin mümkün olmayacağını bir kez daha kanıtlamaktadır.** Şayet YDG'li devrimci gençler aldıkları kararları başarıyla ve özveriyle hayata geçirirse önümüzdeki süreçte arzu ettiğimiz bir seviyeye ulaşmak ve daha güçlü ve örgütlü direnişleri örgütlemenin önünü açmak mümkün olacaktır. Atacağımız ufak ama kararlı adımlar milyonlarca gencin geleceğini fethetme mücadelesine katılması na imkan sağlayacaktır.☺

Şan be, Konferansame ya duyem!

Devrimci gençlik hareketi açısından önemli bir adım: YDG 2. Konferansı

Yeni Demokrat Gençliğin 2. Konferansı **24-25 Kasım** tarihlerinde **Adana**'da başarıyla gerçekleştirildi. Ekim ayı içinde Ankara'da örgütlenen Temsilciler Toplantısı'nda alınan kararlara uygun olarak gerçekleşen Konferans, YDG'lilerin kolektif emeğinin sonucu olarak genel ve gençlik gündemleri üzerine ciddi tartışmalarla ve alınan önemli kararlarla sona erdi.

2. Konferans daha az merkezîyetçi olan ve demokrasinin ise daha fazla öne çıktığı bir yöntemle örgütlendi. Buna göre her gündemde temsilciler toplantısında görevlendirilen arkadaşların sunumunun ardından konu hakkında delegeler görüşlerini ifade ederek gündeme yön verdiler. Sunumun asıl hedefi zaten konu hakkında bir çerçeve çizmek ve somut gerçeklikle bağını kurmaktır. Bu anlamıyla delegelerin görüş ve önerileriyle gündemin zenginleşmesi mümkün olmuştur.

Temsilciler toplantısında ilk gün için çeşitli gündemler üzerine tartışmaların gerçekleşmesi, ikinci gün ise bu tartışmaların sunduğu katkının da etkisiyle önümüzdeki sürecin planlanması kararlaştırılmıştı. Ancak konferans alanının uygun olmaması nedeniyle günler yer değiştirmiş, ilk gün önümüzdeki süreç ele alınmış, ardından alınan kararların pekiştirildiği tartışma gündemlerine geçilmiştir. Bununla birlikte ikinci günün daha kitlesel katılımı gerçekleşmesi beklenirken, devletin baskıları sonucu konferansa gelmek için toplanan kitlenin dağıtılması, konferansa yoğun katılacak yerlerde halka baskı ve tehditlerin gerçekleşmesi, konferans sabahı Adana ve Tarsus'ta arbedenin çıkması, YDG'li arkadaşlarımızın gözaltına alınması, burjuva basında konferansa gelmek için yola çıkan arkadaşlarımızın terörist olarak teşhir edilmesi hedeflenen sayıya ulaşmaya engel olmuştur.

Buna rağmen 50'yi aşkın delege arkadaşımı-

zın konferansta yerini alması, çok sayıda YDG'linin gözlemci olarak konferansa katılması ve devrimci dostlarımızın misafir olarak katkı sunması konferans programının aksamasına engel olmuştur.

İlk gün

I- Geçmiş faaliyetin değerlendirilmesi

Konferansın ilk günü sunucu arkadaşın yaptığı açılış konuşması ile başladı. Konferansın önemini vurgulayan konuşmanın ardından devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu ve konferansı yönetecek divanın seçimine geçildi. Divan için aday olan 3 arkadaşımızın hepsinin divanda yer alması ve eşgüdüm içinde yönetmesi kabul edildi ve divan yerini aldı.

Konferansın ilk gündemi I. Konferans'tan bu yana geçmiş sürecin değerlendirmesiydi. **Bu gündemde esas olarak arkadaşlarımız YDG kitesine hesap vererek denetlenirken aynı zamanda özeleştirilerini de sunmuşlar, eleştiri ve öneri taleplerini iletmişlerdir.**

Bu gündemde ilk olarak dergimizin bir önceki sayısında yayınlanan faaliyet raporu taslağı okunarak açıklandı, ardından daha öncesinde YDG toplantılarında alanlarını değerlendiren arkadaşlarımız kendi alan raporlarını sundular.

Faaliyet raporunun okunmasından önce sunumu yapan arkadaşımız genel hatlarıyla son 2 yıllık süreçte ülke ve dünya gündemi üzerine bir değerlendirme yaptı. **Dünya çapında emperyalizmin krizinin daha da derinleştiği, askeri-ekonomik-siyasi saldırganlığının ve denetiminin dünyanın her köşesinde hissedildiği, emperyalistler arası çelişkilerin keskinleştiği belirtildi.** Ülkemizde de bu du-

ruma paralel olarak baskının arttığı, özellikle Kürt ulusuna düşmanlık üzerinden ırkçı, şovenist saldırıların gerçekleştiği, linçlerin devlet eliyle örgütlendiği, askeri operasyonlarla savaş çıgırtkanlığının yapıldığı, büyük bir medya kampanyasıyla ilerici, demokratik kamuoyunun tecrit edilmeye çalışıldığı vurgulandı. **Bu saldırıların amacının örgütsüz bir toplum yaratmak ve halkımızın yoğun sömürsü üzerinden saltanatlarını sürdürmek olduğu açıklanarak bu saldırılara paralel onlarca emperyalist patentli yasanın meclisten geçirilmesinin tesadüf olmadığı belirtildi.** Özellikle gençliğin eğitim ve mesleki haklarının gasp edildiği, buna karşı öğrencilerin tepkisini göstermemesi için baskı ve korkutma politikalarına ağırlık verildiği, devrimci hareketin zayıflığının saldırılara set olmaya izin vermediği vurgulandı. YDG'nin de bu baskılardan payını aldığını, birçok YDG'li arkadaşımızın tutuklandığı, kaçırıldığı, haklarında soruşturmalar açıldığı, faşist saldırılara uğradığı üzerinde duruldu.

Ancak gerek dünya çapında gerekse de ülkemizde egemenlerin ideolojik-felsefi-politik saldırılarının etkisinin zayıfladığı, "teröre karşı savaş", "medeniyetler çatışması", "yeni dünya düzeni" gibi kavramların inandırıcılığının silindiği, direniş ve mücadele yöntemlerinin arandığı ve birçok ülkede kayda değer kitle eylemlerinin başarıyla örgütlendiği anlatıldı. Ülkemizde de özellikle Kürt halkının baskı ve inkar politikalarına karşı direndiği, Hrant Dink'in cenazesinde olduğu gibi yüz binlerin tepkisini ortaya koyduğu, Telekom, THY gibi büyük çaplı grevlerin yoğun kuşatmaya rağmen başarıyla sonuçlandığı açıklandı. Böylesi kritik bir dönemde toplanan **YDG Konferansının özellikle gençlik içinde hissedilen dipten gelen dal-**

gayı yüze kucaklamak için önemli bir fırsat olduğu, **YDG'nin örgütlü gücünü pekiştirmesinin gerekliliği vurgulandı.**

Bu gerçeklik göz önüne alınarak YDG'nin ilk konferansından bu yana geçen sürecinin incelenmesine geçildi. Sunumda, genel hatlarıyla, 2000 sürecinden bu yana YDG içinde süren tartışmalar ve atılan adımlar özetlendi, özellikle kitleye karşı sektör yaklaşımlarla sürece yönelik kendiliğindenci tutumların ön plana çıktığı, bu zaafaların aşılması gerektiği vurgulandı. Özellikle I. Konferansın ardından konferans kararlarının gündemden düşmesinin, gençlik hareketinin sorunlarından uzaklaşmanın olumlu olmadığı, gençliğin eğitim ve mesleki hak gasplarına yönelik kampanyamızla beraber YDG'nin kendisini yeniden topladığı açıklandı. Bu dönemde örgütlenen köy çalışmalarına da değinilerek devrimci gençler açısından yaz döneminin tatil ve rahvet dönemi olmadığı, bu aranın emekçi kitlelerle bütünleşmek, onların durumlarının daha iyi anlaşılması açısından kullanılmasının önemi üzerinde duruldu.

Genel sunumun ardından okunan alan raporlarında ortak vurgular arasında kitlelere gitmede, geniş kesimlere seslenmede ve gençliği harekete geçirmede ciddi sıkıntıların yaşandığı, bunda çalışma tarzımızda yaşadığımız yetersizliklerin belirleyici olduğu, politikalarımız doğrultusunda, gençliğin somut ve güncel sorunlarıyla hareket ettiğimizde ilgiyle karşılandığımız, etkimizi arttırdığımız ancak bunu süreklileştiremediğimiz, güncel gelişmelere yönelik tepkimizin yetersiz kaldığı anlatıldı. Bununla birlikte faşist baskılar üzerinde duruldu. Son dönemde gençliğin eğitim ve mesleki hak gasplarına yönelik yaptığımız çalışmaların olumluluğu üzerinde ortaklaşıldı. →

2- Önümüzdeki süreç ve yönelimimiz

a- Örgütsel yönelim

İkinci gündem olan önümüzdeki süreç 2 başlık altında incelenmiştir. YDG'lilerin daha fazla ilgi gösterdiği örgütsel yönelim ve kurumsallaşma meselesi öne alınırken politik yönelim üzerinde de canlı tartışmalar gerçekleştirildi.

Örgütsel yönelim üzerine sözlü şekilde sunum yapan ve örneklerle taslağı açıklayan arkadaşımız YDG'nin bir kitle örgütü olarak **birimden merkeze** doğru örgütlenmesi gerektiğini, **demokrasinin esas, YDG'lilerin inisiyatifinin belirleyici** olduğunu açıkladı.

Alanlar hakkındaki kararların alan genelinde örgütlenen YDG toplantıları ile alınmasının önemini vurgulandığı sunumda aksi takdirde ortaya çıkan şefçi-sekter tavırların engellenmesinin güç olduğu açıklandı.

YDG'lilerin alanlarında komisyonlarda örgütlenmesinin emeğin daha verimli kullanılmasını açısından önemli olduğunu, hangi alanda hangi komisyonların kurulacağını alanın gerçekliğine bağlı olarak alandaki YDG'liler tarafından belirleneceğini; ancak öğrenci gençlik (üniversite ve lise), işçi gençlik ve köylü gençlik komisyonlarının esas komisyonlar olduğu, bu komisyonların faaliyetin omurgasını yüklenmesi gerektiği, diğer komisyonların ise (kadın, kültür-sanat, çevre vb) tali komisyonlar olduğu, YDG'lilerin ilgi ve isteklerine göre kurulabileceği anlatıldı.

Bu komisyonların alan genelinde ortak ve koordineli şekilde faaliyet yürütebilmesi açısından **alan merkezi toplantılarının** önemi vurgulanarak alandaki tüm YDG'lilerin katıldığı veya komisyondan seçilen delegelerle toplanan alan merkezi toplantıları üzerinden faaliyetin eşgüdümü şeklinde yürütmesi gerektiği üzerinde duruldu. **Bu anlamda faaliyetin gelişimine paralel olarak il genelinde yönetici organların oluşturulması perspektifinin olumlu olacağı** anlatıldı.

YDG'de örgütlenen komisyonların ve her bir alanın kendi içinde özerk çalışması gerektiği, YDG'nin programına ve merkezi yönelimine uygun olarak her alanın kendi gerçekliğine uygun politikalar ve yöntemlerle örgütleneceği üzerinde duruldu.

Bununla birlikte kısaca YDG içinde disiplin anlayışına da değinildi. YDG'ye girmenin ve YDG'den ayrılmanın gönüllülük esasına dayandığı, bu konuda zorlamanın uygun olmadığı açıklandı. Ayrıca YDG içinde yaşanan disiplinsiz tutumların veya zaafı davranışların, alandaki en üst irade olan YDG toplantılarında ele alınması gerektiği, bu toplantılarda eleştiri-özeleştirenin yapılmasının, davranışları ve tutumun

nedeniyle YDG'den uzaklaştırılacakların da bu toplantılarda belirlenmesinin önemi üzerinde duruldu.

Sunumun ardından yapılan tartışma ve önerilerin ardından oylamalara geçildi.

Buna göre;

1. **"Örgütsel olarak merkezileşme ertelenmelidir. Kurumsallaşmayı birimlerde başlatmalıyız."** önerisi kabul edilirken merkezi yürütme kurulunun bu konferansta seçilmesi talebi reddedildi.

2. **"Çalışmamızın esasını sınıfsal ayrıma giderek gerçekleştirmeliyiz. Öğrenci gençlik, işçi/işsiz (semt) gençlik, köylü gençlik esas çalışma alanları olmalı. Diğer her türlü komisyonlar tali komisyonlar olmalıdır. Esas komisyonlarda tüm YDG'liler çalışmalı, bunun yanında tali komisyonlara arzu edenler üye olmalıdır."** önerisi kabul edilirken komisyonlar arasında esas-tali ayrımının yapılması teklifi reddedildi.

3. **"Komisyonlar özerk çalışmalıdır."** önerisi kabul edildi.

4. **"YDG'den ayrılma gönüllülük temelindedir. Disiplin ilkesizliklerini her komisyon kendi içerisinde çözmelidir. Disiplin cezaları anti-emperyalist, anti-faşist duruştan vazgeçenlere uygulanmalıdır. Gereğesi sunulmalıdır."** önerisi kabul edildi. Disiplin uygulanırken halkın değer yargıları da göz önüne alınmalı, halkın gerici değer yargılarından kurtulmakta sıkıntı yaşayan arkadaşlara yardımcı olunmalıdır.

5. **"YDG dergisinin dağıtım satışı 2 ayda bir % 30 arttırılmalıdır."** önerisi ilk gün reddedildi ve bu konunun alanlara bırakılması karar alındı. Ancak ikinci gün dergi dağıtımı ve mali politika üzerine yapılan tartışmaların ardından delegelerin önerisiyle yeniden gündemleşen teklif kabul edildi.

6. **"Her birim üst birime deneyim aktarımı için faaliyet değerlendirme raporu sunulmalıdır. Ve üst birim alt birim temsilcilerinden seçilmelidir."** önerisi kabul edilerek merkezileşme yöneliminin hangi yöntemle uygulanacağı netleştirildi.

7. **"Konferanslar yılda 1 yapılmalıdır."** önerisi kabul edildi.

8. YDG'nin isminin değiştirilmesi önerisi reddedildi.

9. YDG flamasından molotof atan gencin çıkarılması önerisi reddedilirken amblemin daha anlaşılır olması ve kadın devrimci figürünün yerleştirilmesi kararı alındı.

10. Kurumsallaşma konusunda alınan kararlara programda da yer verilerek programın zenginleştirilmesi önerisi kabul edildi.

11. YDG'nin bölge temsilciliklerinin oluşturulması önerisi heyecanlı bir oylamanın

sonucunda reddedildi.

12. **"Her YDG'li farklı kitle örgütlerinde de çalışma yürütmelidir."** önerisi kabul edildi.

13. YDG'lilerin, özellikle de üniversiteli YDG'lilerin ayda 20 YTL bağış vermesi, toplanan paraların alanlardaki mali komisyonların denetiminde değerlendirilmesi, alan için gerekli paradan kalan kısmının dergimizin basım masraflarının karşılanması ve farklı alanlardaki ihtiyaçları gidermek amacıyla dergi merkezine gönderilmesi kararı alındı.

b- Politik yönelim

Kurumsallaşma gündeminin planlanandan uzun sürmesi nedeniyle politik yönelim üzerine gündem Pazar sabahına ertelendi. Pazar sabahı farklı alanlardan gelen delege ve katılımcı arkadaşların polis ve jandarma tarafından durdurularak kimlik kontrollerine tabi tutulması ve bazı yerlerde arbedelerin çıkıp gözetililerin yaşanması nedeniyle Pazar günü konferans gecikme ile başladı.

Bu gündem de dergideki sunumun sözlü olarak aktarılıp açıklanması ile ele alındı. **Öncelikle içinden geçtiğimiz süreçte şovenizme karşı mücadelenin gerekliliği ve önemi üzerinde duruldu.** Özellikle saldırıların odağındaki DTP ile kayıtsız şartsız dayanışma içinde olmanın önemi anlatıldı. Bulduğumuz her alanda halkımızı bölen milliyetçi yaklaşımlara karşı çıkılması, özellikle Kürt düşmanlığı üzerinden bilinçleri zehirlenen Türk ulusundan ve farklı milliyetlerden gençler içinde de ajitasyon-propaganda çalışmasının önemi vurgulandı. Ancak Kürt gençliği içindeki örgütlülüğümüzün gelişiminin esasa alınması gerektiği kabul edildi.

Şovenizm üzerine önerilen kararın kabul edilmesinin ardından gençlik içinde öğrenci, özellikle de üniversiteli gençlik içinde çalışmanın öne çıkarılması yönelimi üzerinde duruldu. Üniversiteli öğrencilerin yarı-aydın karakterinin politik bilincin

daha hızlı gelişmesine yardımcı olduğunu, kampüslerle ufkunu sınırlamayan bir yaklaşımla üniversiteli öğrencilerin emekçilerin örgütlenmesinde ve devrimin farklı alanlarda faaliyetlerin başlatılmasında etkili olduğu vurgulandı. Bu gündemde üniversite gençliği ve yarı-aydınlık meselesi üzerine farklı görüşler kendilerini ifade ettiler. Ancak delegelerin büyük çoğunluğunun üniversite öğrencisi olmasından kaynaklı var olan örgütlülüklerimizin güçlenmesi açısından üniversiteli gençliğin dönemsel olarak esasa alınması oyçokluğu ile kabul edildi.

Emperyalistlerin eğitim ve mesleki hakları gasp etme amaçlı kapsamlı saldırılarına karşı gençliğin bilinçlendirilmesi ve harekete geçirilmesi üzerine önerilen karar kabul edildi. Emperyalistlerin bu konuda önemli adımlar attığı, farklı ülkelerde öğrencilerin ciddi direnişlerinin gerçekleştiği ancak ülkemizde hem saldırıların gizlenmesi hem de öğrencileri bilgilendirecek örgütlenme modellerinin bulunmaması nedeniyle öğrencilerin tepkilerini açığa çıkartamadıkları, bunun için YDG'nin ve dost devrimci örgütlerin farklı örgütlenme araçlarıyla kitlelere giderek gericiğin planlarını boşa çıkarmayı hedeflemesinin önemi vurgulandı.

Bu gündemde ayrıca köy çalışmalarının her sene örgütlenmesinin önemi vurgulandı ve bu yönde karar alındı. Köy çalışmalarının merkezi olarak mı yoksa alanlar özgülünde mi örgütlenmesi üzerine yapılan tartışmada merkezi kararın ağırlık kazanması üzerine bu yönde oy verenlerin sorumluluğu da alması gerektiği üzerine divanın yaptığı öneriyle köy çalışmaları üzerine başlayan tartışmaya son verildi.

Bu gündemde ayrıca devrimci kültür üzerine de vurgunun yapılmasına karar verildi. **Devrimci kültürde yaşanan dejenerasyona dikkat çeken delegeler YDG'nin alternatif olarak devrimci kültürü temsil etmeleri gerektiği üzerinde duruldu.**

"Yaşam boyu öğrenim" in teorik olarak kimseye itici gelmediği, ancak arkasındaki hedef göz önüne alındığında kapsamlı saldırıları içerdiği, bununla birlikte diplomalardan unvanların kaldırıldığı, gençlerin mesleklerini icra edebilmeleri için staj ve türlü sınavlardan geçmeleri gerektiği vurgulandı.

YDG'nin okur kitlesi içinde YDG'liliğe abartılı bir yaklaşımın olduğu, YDG içinde aktif faaliyet yürütmeye profesyonel devrimci faaliyetin karıştırıldığı belirtilerek, YDG'lilerin okullarını, işlerini vb aksatmadan devrimci mücadele içinde yer alabilecekleri anlatıldı. Bununla birlikte devletin propagandasının etkisiyle geniş kitleler nezdinde ortaya çıkan devrimcilere yönelik olumsuz bakış açısının (üretmeyen, okul-aile derdi taşımayan, sorumsuz, her şeye muhalif vb) yıkılması için YDG'lilerin aktif tavır almasının gerekliliği üzerinde duruldu.

Siyasi sunumlar

a- Hapishaneler

YDG'nin önümüzdeki süreçteki politik ve örgütsel yönelimi netleştikten sonra farklı konularda siyasi sunumlara ve serbest kürsü bölümüne geçildi. İlk olarak gündeme alınan hapishaneler konulu sunumda serbest kürsüyü yöneten arkadaşlarımız öncelikle tecrit saldırısı üzerine bilgi vererek, devletin devrimci tutsaklar üzerindeki çeşitli saldırılarından örnekler sunuldu.

"Disiplin cezaları"nın devrimci iradeyi teslim almayı amaçladığını, hasta tutsakların tedavisinin engellendiği, kamuoyunun bu konuda bilgilendirmesinin önemi üzerinde duruldu.

Tecridi teşhir ve buna karşı direnen devrimci tutsaklarla dayanışmanın önemini vurgulandığı sunumda ayrıca YDG'li arkadaşlarımız alanlarında gerçekleştirdiği pratiklerle ve gönderdikleri mektuplarla ilgili bilgi sundular. F Tipi'nden yakın zamanda çıkan bir YDG'li arkadaşımızın verdiği somut bilgiler de konunun daha iyi

kavranması açısından yararlı oldu.

YDG'liyken tutsak düşen arkadaşlarımızla ve Yeni Demokratik Devrim mücadelesinde esir düşen partizan tutsaklar başta olmak üzere faşizme direnen tüm devrimci tutsaklarla dayanışmanın YDG'nin önemli bir görevi olduğu üzerinde durularak gündeme son verildi.

b- Gençliğin eğitim ve mesleki hak gasplarına yönelik emperyalist saldırılar ve mücadele yöntemleri

Bu gündemde söz alan üniversiteli arkadaşımız emperyalizmin eğitim üzerinde planladığı dönüşümler hakkında bilgi verdi. Konunun daha çok felsefi ve politik yönüne değinen arkadaşımız gericilerin kullandığı kavramların altını nasıl doldurduklarını örneklerle açıkladı. Mesela **"yaşam boyu öğrenim"** in teorik olarak kimseye itici gelmediği, ancak arkasındaki hedef göz önüne alındığında kapsamlı saldırıları içerdiği, bununla birlikte diplomalardan unvanların kaldırıldığı, gençlerin mesleklerini icra edebilmeleri için staj ve türlü sınavlardan geçmeleri gerektiği vurgulandı. Bu saldırının tüm emekçileri kapsadığı anlatılarak hızlı şekilde açılan kurslarla emekçilerin esnek çalıştırılması için yasaların çıkarıldığı, sınavların ve sertifika veren kursların hayatımıza girmeye başladığı, böylece emekçi kitlelerin işlerini korumak için sürekli olarak bu kurslara katılmasının zorunlu tutulmak istendiği, bu kursların da oldukça pahalı olduğu anlatıldı.

Eğitimin bireysel temelde tanımlanmasıyla parasını ödeyenin okuyabileceği, müfredatta/kredilendirmede/derecelen-

dirmede ortaklık sağlanarak büyük özel üniversitelerin gelişmemiş ülkelerde şubeler açmasının hedeflendiği, yükseköğretimde özel üniversitelerin payının artmasının istendiği de sunumda açıklandı. Kars'ta okuyan öğrencinin "isterse" 2. sınıfı Viyana'da, 3. sınıfı ise Paris'te okuyabileceği yalanının söylendiği, oysa gitmeyi başaranların büyük çoğunluğunun başarısız olarak geri geldiği belirtildi.

Öğretmen değil öğrenci merkezli eğitim savunulurken amaçlanan internet, TV ve özel kurslar üzerinden öğrencinin her istediğinde ve tabii parasını ödediğinde bilgiye ulaşabileceği hedeflenerek müfredatlardan birçok gerekli ders çıkarılmaya başlandığı, birçok özel üniversitede öğrenci çekebilmek ve daha fazla kâr edebilmek için öğrenim süresinin azaltılmaya başlandığı, böylece yoğun bir müfredatla öğrencinin tüm yaşamının gasp edildiği aktarıldı.

Üniversiteli arkadaşın ardından sunum yapan ATİK-YDG'den arkadaşımız Avrupa'da öğrencilerin hak gasplarına yönelik yaptıkları eylemlerin arka planını anlattı. Avrupa'daki öğrencilerin özörgütlülüklerde örgütlü, yönetimde söz sahibi olmalarının kendilerine yönelik saldırılardan zamanında haberdar olmalarında ve kitlesel cevap vermelerinde etkili olduğu ancak öğrenci sendikalarının yönetimlerinin reformist ve burjuva karakterinin mücadeleyi daha ileri taşımada engel olduğu vurgulandı. YDG'nin ve diğer devrimci örgütlerin ortak çalışmalarının önemi üzerinde duruldu.

Bu gündemde son olarak söz alan lise-1 arkadaşımız ise liselilerin yaşadığı sorunları net ve sade şekilde aktardı. Eğitimin niteliksizliğinden polisin ve yönetimin

baskılarına, öğrencilerin hiçbir söz hakkının olmamasından ÖSS'ye, eğitimin giderek daha fazla paralı hale getirilmesinden lise-1 gençliğe yönelik emperyalist saldırılara birçok konuda örneklerle açıklama yapan arkadaşımız ilgiyle dinlendi.

Sunumların ardından serbest kürsülerde söz alan arkadaşlarımız ise öğrencilerin sorunlarından saldırılara kadar birçok konuya değindiler. Özellikle öğrenci derneği çalışmasında yaşanan sıkıntılar üzerinde duruldu. Öğrenci derneklerini örgütlemenin önemi ve devletin saldırıları örneklerle anlatıldı. Özellikle taşra üniversitelerinde bu yönlü çalışmaların oldukça zor olduğu belirtilerek, somut koşullara uygun olarak, öğrenci derneği kurma hedefini göz ardı etmeden kulüp ve topluluklarda faaliyet yürütmenin yararlı olabileceği kabul edildi.

c. Kültür-sanat üzerine

Bu bölümde sunum yapan arkadaşımız somut örneklerle YDG'nin sanata yaklaşımını ele aldı. Farklı sanatsal akımlara önyargıyla yaklaşmamak gerektiği, bugün piyasa tarafından yozlaştırılan birçok sanatsal akımın esasında farklı ezilen halkların müziği olduğu üzerinde duruldu. YDG'lilerin bu bilinçle hareket ederek değerlendirmelerini yapmalarının önemi anlatıldı. YDG'lilerin farklı sanatsal alanlarda bilgilerini geliştirmelerini ve ilgilenmelerini öneren arkadaşımız kültür-sanat çalışmalarının kitlelere gitmede önemli bir araç olduğunu da vurguladı. YDG olarak doğru eleştirilerde bulunsak da alternatifini yaratmada eksik kaldığımız aktarıldı.

Bu bölümde söz alan arkadaşlarımız YDG'nin esas görevi olan halk gençliğine politik bilinç taşıma ve kurumsal bir önderlik yaratma görevlerini başardığı, kendi içinde kültür-sanat komisyonları oluşturarak konu hakkında derinlemesine bilgi sahibi olduğu oranda yerellerde ve merkezi düzeyde ATİK-YDG'den arkadaşlarımızın deneyimlerine benzer şekilde festivaller örgütleyebileceği, bu etkinliklerden ilişki kurduğu amatör gruplarla ortak çalışmalar yapabileceği ancak şu süreçte esas olarak buna yüklenmenin doğru olmayacağını belirttiler. Yine halk kültürü ve halk kültüründen beslenmenin önemi üzerinde duruldu, mücadelenin düzeyinin de bu konuda etkisinin olduğu açıklandı. →

Ayrıca İnce Memed Kültür Evi de "kendi atölyeni kendin yarat" kampanyası hakkında bilgi verdi, deneyimlerini aktardı.

d- Tarım işçileri ve örgütlenme sorunları

Kültür-Sanat üzerine serbest kürsünün ardından **Antep Ayışığı Kültür Merkezi** bünyesinde çalışan **Denize Ezgi Müzik Grubu** kısa bir dinleti vererek konferansın coşkusuna ortak oldular. YDG'lilerin halay ve zılgıtları ile eşlik ettiği türküler "**Yaşasın devrimci dayanışma!**" sloganları ile son buldu.

Etkinliğin ardından tarım işçilerinin örgütlenmesi üzerinde duruldu. Bu gündem de ayrıca köylü gençlik üzerine konuşmalar da yapıldı.

Sunumu yapan tarım işçisi arkadaşlar samimiyetleri ve heyecanlarıyla pratikten çıkardıkları sonuçları büyük bir coşkuyla paylaştılar ve yoğun bir ilgiyle karşılaştılar. **Öncelikle tarım işçilerinin yevmiyelerinin düşürülmesine karşı örgütledikleri grevin dene-**

yimlerini anlatan arkadaşlarımız başarılarının işçiler arasında YDG'nin tanınmasında etkili olduğunu, bu çalışmayla sendikalaşma sürecinin hızlandığını belirttiler.

Aynı sınıfsal sorunları yaşasalar da ulusal farklılıklardan kaynaklı ciddi bir güven sorunu yaşayan Arap ve Kürt emekçilerinin birliği için çalışma yapan YDG'liler sendikaların yanı sıra faaliyetlerinde Kürt ve Arap yoldaşların birlikte hareket etmelerini sağlayarak bu yönlü propaganda da yapmaktadır. Yine yeni kurulan mahalle derneğinde okuma-yazma kursu açarak emekçilerin birbirlerini daha iyi tanımalarını hedefliyorlar. Mahalle derneğini kurma çalışmalarını anlatan YDG'li arkadaşlarımız dernek binasının tamiratında ve temizliğinde kolektif şekilde nasıl çalıştıklarından da bahsettiler. Bununla birlikte bir mahallede fark ettikleri sağlık sorununu çözmek için eski bir okul binasının sağlık ocağına dönüştürülmesini talep etmeleri, bu çalışmayı geliştirmek için mahallede doktorlarla beraber sağlık taraması örgütlemeleri de oldukça önemli dene-

yimler kazandırmıştır. Arkadaşlarımız geliştirdikleri projelerle hem tarım işçilerini örgütlemeye hem de maddi kazanç sağlamada adımlar atmayı planladıklarını da belirttiler.

Sunumun ardından sorularla gündem daha da zenginleşti. Köylü arkadaşların yoksul köylülerle tarım işçileri arasındaki çelişkinin nasıl çözülebileceği üzerine soruları delegeleri düşündürürken Malatya ve Erzincan'daki çalışmalarımız ve köy çalışmaları üzerine deneyimler de aktarıldı.

e- Genç kadın ve örgütlenme sorunları

Tarım işçilerinin gündeminin ardından genç kadın üzerine sunuma geçildi. Ancak bazı alanlarımızdan delege arkadaşların ayrılmak zorunda kalmaları ve zamanın kısıtlı kalması nedeniyle kadın ve Kürt gençliği gündemleri yeterince tartışılmadan bitirmek zorunda kalındı.

Genç kadın konusunda sunum yapan arkadaşımız genel olarak ülkemizde kadının yaşadığı sorunları ve baskıları anlattıktan sonra örgütlü kadının yaşadığı sorunlara değindi. Örgütlü saflarda yer alan kadının da toplum genelindeki gerçeklikten etkilendiği, mücadelesini örgüt içinde sürdürmesi gerektiği vurgulandı ve YDG içinde özel bir kadın örgütlenmesine gidilmesinin, kadın komisyonları kurulmasının önemi üzerinde durdu.

Ardından söz alan arkadaşımız ise **toplumsal cinsiyet** konusunda bilgi verdi. Sistemin kelimelerden renklere kadar her konuda cinsiyetler arasında ayırım yaptığı, topluma belirli sınırlar içinde bir "kadın rolü" ve "erkek rolü"nü dayatıldığı, bunun saflarımızı da

etkilediği, bizlerin erkeğe veya kadına değil bu rol modellerine karşı çıkmamız gerektiği vurgulandı.

Sunumların ardından kadın örgütlenmesi ve feminist hareketle ilişkimiz üzerine sorular sorulup cevaplar arandı.

f- Kürt gençliğinin sorunları ve örgütlenmesi

Konferansın son gündemi Kürt gençliğinin sorunları ve örgütlenmesi oldu. Ulusal sorunun ülkemizdeki yansıması ve devletin saldırılarının arkasındaki amacın anlatıldığı sunumda şovenist saldırıların yoğunlaştığı bir dönemde saldırıya uğrayanların, ezilenlerin ortak hareket etmesinin önemi üzerinde duruldu.

Sunumun ardından yapılan tartışmalarda ise bu birlikteliğin içeriği tartışıldı. DTP'nin milliyetçi politikalarının ve barış talebinin kendi talep ve politikalarımızla nasıl bağdaştırılabileceği tartışıldı. Demokratik saflarda yer alan her hareketin demokratik taleplerinin desteklenmesi ve baskıya karşı dayanışmanın geliştirilmesi üzerinden ortaklık yakalandı.

Sonuç

Yoğun bir gündemle toplanan Konferans, 25 Kasım Pazar akşamı 20.00'de kapanış konuşmasının ardından sloganlarla sona erdi. Yorucu geçen 2 günün ardından yapılan önemli tespitlerin ve alınan kararların ardından YDG'liler örgüt gerçekliğine, sorumluluklarına ve ihtiyaçlara daha vakıf halde alanlarına geri döndüler. Artık görev, devrimci mücadeleye sahip çıkarak alınan kararların geniş gençlik kesimleriyle buluşturulmasıdır.☺

ADANA YDG KONFERANS HAZIRLIKLARI...

Bu sene 2.'sini örgütlediğimiz merkezi YDG konferansının Adana'da olması, biz Adana YDG faaliyetçilerini oldukça heyecanlandırdı. Konferansa ev sahipliği yapacak olmamız bizim açımızdan oldukça önemliydi. **Devrimci bir gençlik örgütünün Adana'da ilk defa merkezi bir konferans örgütlemesi, yereli güçlendirmek ve hareketliliği arttırmak açısından önem arz etmekteydi.**

Bu bilinçle hareket etmeye çalıştık. Fakat konferans yerinin geç netleşmesi bizim açımızdan önemli bir olumsuzluk oldu. Zira üniversitedeki

çalışmalarımız yerin netleştiği güne kadar oldukça kısır geçti. Bu süre içerisinde okulda yaptığımız çalışmalarda öğrenci gençliğe konferansımızın sadece Adana'da olduğunu söylemekle yetinmek zorunda kaldık. Konferansın yeri netleştikten sonra YDG dergimizi üniversitede olabildiğince geniş bir şekilde dağıtmaya çalıştık ve öğrencileri konferansımıza davet ettik. YDG dergisinde çıkan taslaklar doğrultusunda konferansımızın içeriği hakkında öğrencileri bilgilendirmeye çalıştık. Ayrıca merkezi olarak çıkartılan afişleri okulun her yanına asmaya çalıştık. Yine merkezi gelen bildirimleri öğrenci-

lere dağıttık. Gerek bildiri dağıtımında gerek dergimizin dağıtımında öğrencilerle konuşup hem YDG'yi hem de konferansımızı tanıtmaya çalıştık. Ayrıca kendi çıkardığımız davetiyeleri hem okulda dağıttık hem de merkezdeki çeşitli DKÖ, sendika ve diğer devrimci örgütlere verdik. Çıkarmış olduğumuz bu davetiyeleri büyütüp ayrıca yine okulda çeşitli yerlere astık.

"**Şan olsun 2. konferansımıza**" ve "**İrkçiliğe, faşizme ve şovenizme karşı YDG'de örgütlen-Yeni Demokrat Gençlik**" imzalı iki pankartı okulda astık. Adana'da çalışmalarımız genel olarak üniversitede oldu.

Ayrıca Adana YDG kolektifi olarak her hafta düzenli aldığımız YDG toplantılarında konferans konularını eğitim çalışmaları olarak almayı kararlaştırmış olsak da pratikte bunu hayata geçiremedik. Sadece kurumsallaşma konusunda bir eğitim çalışması alabildik. Bir diğer ve önemli eksikliğimiz ise çalışmalarımızı disiplinli olarak yürütemememizdir. Aldığımız YDG toplantılarında bu durum için gerekli olan özelleştiri Adana YDG kolektifine sunuldu. Bir sonraki çalışmalarımızı daha disiplinli ve örgütlü ele alma konusunda hem fikirliğimize vardık.

Adana YDG

Bologna Bilgilendirme Çalışmaları Ve Öğrenci Dernekleri

2. Konferansıyla politik yönelimini netleştiren YDG'nin eğitim üzerindeki emperyalist politikalara karşı çalışmalarını yoğunlaştırması gerektiği karara bağlandı. Bir süreden beri bu yöndeki çalışmalarımızın önümüzdeki dönem için konferans-ta ortaya konulması önemlidir.

Emperyalizmin kapsamlı bir dönüşüme uğrattığı eğitim ve öğretim alanı içerisinde en boyutlu olanının üniversiteler ayağını oluşturduğunu defalarca kez işlemiş ve bu konuda araştırma inceleme yazılarımızı dergimizden aktarmıştık. Konuya ilişkin belirli saptamalar yapsak da alanlarda nasıl bir faaliyet hattı belirleyeceğimiz de önemli bir yerde durmaktadır.

Bugün egemen sınıfların halk gençliği üzerinde uzun dönemli ciddi planlarının olmasına rağmen gençliğin bu planlardan haberdar olmadığı bilinmektedir. Bunda en büyük pay sistemin, emperyalist politikaları halktan gizlemesinde yatmaktadır. Bu sefer ülkemiz egemen sınıflarının hem Bologna Süreci'ni hem de bu sürece uyarlama emperyalist yasaları halk gençliğinden gizleme çabaları bulunmaktadır.

Öyle bir süreç ki, yüz binlerce gencin yaşamını doğrudan etkileyen politikalarda gençlik yok sayılmakta, haberdar edilmekte ve diğer yandan YÖK, öğrencileri kurnazca bu sürece anti-demokratik yollardan katmaya çalışmaktadır.

Öğrenci Konseyleri Çöpe! Öğrenciler, Öğrenci Derneklerine!

Konferansta öğrenci derneklerinin önemini üzerine basa basa vurgulanması üniversite gençliğini örgütleyebilecek anahtar bir role sahip olduğunun altının çizilmesini iyi kavramak zorundayız. Bologna Süreci için YÖK tarafından oluşturulan Öğrenci Konseyleri'nin kurulması ve tüm faşist, gerici unsurlarla birlikte işletilmesi, temsilci seçimlerinin dahi gençlikten gizlenerek şantaj, tehdit, faşist saldırılar eşliğinde yapılması sistemin öğrencilerin kendilerini temsil etmesini kağıt üzerinde dahi kabul edemediğini göstermektedir. (bkz. Gazi Üniversitesi'nde seçimi kazanan sol görüşlü öğrencinin saldırıya uğraması) Bu kurumların öğrencilerin sözcüleri ve temsilcileri olarak gösterilmesi üniversite gençliğine teşhir edilmesi

gereken önemli bir konudur.

YÖK güdümündeki konseylerin öğrenciler üzerinde hükmü olamaz. Öz örgütlülük mantığı ile işlemeyen, anti-demokratik kurumlara karşı aktif tavır alabilmek önemlidir. YDG olarak eksik kaldığımız ancak önümüzdeki süreçte gündemimize almamız gereken konu ise öğrenci konseylerinin seçim dönemlerinde aktif bir seçim boykotu ile bu oyunu teşhir etmek ve gençliğin kendi öz gücüne dayanan, demokratik şekilde işleyen örgütlerde birleşmesinin önemini vurgulamaktır. Yine de çok geç kalmış sayılmayız. **Seçim dönemlerinin geride kalmasıyla birlikte boykot olmasa da etkili bir teşhirle öğrenci konseylerinin teşhirini iyi yapabilmek ve bunun yanında öğrenci derneklerinde öğrencileri örgütlenmeye çağırmak, var olan öğrenci derneklerini güçlendirebilmek ve kan taşımak bu sayede mümkün olabilir.** Öğrencilerin asıl temsil haklarının öğrenci derneklerinde olduğunu öğrencilere anlatmak ve örgütleyebilmek önemlidir.

Kurulma çalışmalarının olduğu öğrenci derneklerinin gündemlerinde bu konuyu aynı şekilde ele almak gerekir. Öğrenci derneklerinin gündemine Bologna Süreci'nin taşınması dernek çalışmalarında ele alacağımız en önemli konu olmaktadır.

Bologna Bilgilendirme Çalışmaları

Sistemin bu süreci öğrencilerden gizlemeye çalıştığını biliyoruz. Sistemin bunu gizlemeye çalışması gayet anlaşılabilir ancak bizlerin öğrencileri böylesi bir konuda bilgilendirmememiz anlaşılabilir.

Bu sürecin öğrencileri nasıl etkileyeceğini, Bologna Süreci'nin somut yansımalarını şu şekilde sıralayabiliriz:

- **Bologna Süreci; emperyalizmin eğitim alanındaki bir saldırı politikasıdır.**

- **Bologna Süreci; halk gençliğinin eğitim ve öğretim hakkının engellenmesinin ilanidir.**

- **Bologna Süreci; harç paralarının artırılmasıdır.**

- **Bologna Süreci; beyin gücünün hızlanması ve en yetenekli öğrencilerin emperyalist tekellerin hizmetine sunulmasıdır.**

- **Bologna Süreci; diplomalardan unvanların kaldırılması, yetkin mühendislik, mesleki yeterlilik yasaları ile beraber ucuz iş gücü piyasasının yaratılması, işsizlik, yoksulluk ve açlığın her üniversiteli genci beklemesidir.**

- **Bologna Süreci; üniversite pazarının kurulması, özel üniversitelerin bu pazarda aktifleştirilmesi ve hakim olmasının amaçlanmasıdır.**

- **Bologna Süreci; bizden alınan paralarla kurulan üniversitelerin salt patronların hizmetine sunulması, piyasalaştırılması, ticarethanelere dönüştürülmesi, öğrencilerin müşterileştirilmesidir.**

- **Bologna Süreci; özel bir şirket gibi (girişimci üniversite) işletilecek olan üniversitelerde hizmeti alan, kullanan öğrencinin (müşteri) bunun bedelini fahiş fiyatlarla ödemeyi kabul etmesidir.**

- **Bologna Süreci; bahsini ettiği fırsat eşitliğini yaratmak değil aksine eşitsizliği körüklemek, bilginin insanlık ve halk için faydasını değil kâr hirsından gözü dönmüşlerin hizmetine koşulsuz ve sınırsızca sunulmasıdır.**

Daha sayabileceğimiz pek çok başlık olmasına rağmen en yakıcı olan başlıklar bu şekilde sıralanabilir. Bu başlıkların her biri ayrı bir çalışma konusu dahi olabilir. Konunun geniş olması nedeniyle A/P araçlarımız bu başlıklarca zenginleşecektir.

Bologna bilgilendirme toplantılarının alınması, bu konuyla ilgili konferanslar, paneller düzenlenebilmesi geniş kesimlere seslenebileceğimiz önemli çalışmalar olacaktır. YÖK bunun için çeşitli bilgilendirme toplantıları yapmakta ve sanayi, ticaret odalarını özellikle sermaye kesimlerini bu toplantılara çağırmakta, üniversite-sanayi işbirliğine vurgu yapılmaktadır. Bu işbirliğinin üniversitelerin kasalarını dolduracağı rahatlıkla anlaşılmaktadır.

Ülkemizde **Bologna İzleme Komiteleri** Bologna Süreci'ni takip etmektedir. YÖK, üniversitelerini bu süreç içerisinde hazırlamaya çalışmaktadır. Bizler de aynı şekilde bilgilendirme çalışmaları örgütleyebilmeliyiz ve gençliği bilinçlendirmeliyiz.

Yine internet adresimizin (www.egitimhakkinasahipcik.org) gençliğe ulaştırılması olumlu olacaktır. Bologna bilgilendirme çalışmalarında sitemizin önemli bir işlev yükleneyeceği muhakkaktır. A/P araçlarımızda bu adresi belirtmek YDG'nin geniş kitlelere hitap edebilmesi açısından oldukça önemlidir. Tanıştığımız birçok gence bu adres bildirilebilir.

Eminiz ki çabalarımız boşa olmayacak ve gençlik nezdinde yankısını bulacaktır.

YÖK güdümündeki konseylerin öğrenciler üzerinde hükmü olamaz. Öz örgütlülük mantığı ile işlemeyen, anti-demokratik kurumlara karşı aktif tavır alabilmek önemlidir. YDG olarak eksik kaldığımız ancak önümüzdeki süreçte gündemimize almamız gereken konu ise öğrenci konseylerinin seçim dönemlerinde aktif bir seçim boykotu ile bu oyunu teşhir etmek ve gençliğin kendi öz gücüne dayanan, demokratik şekilde işleyen örgütlerde birleşmesinin önemini vurgulamaktır.

YDG'nin 2. Konferansına verilen değerlendirmeye yer veriyoruz.

1. Konferans'tan bu yana dergimizin değerlendirilmesi

Dergimizin tek başına başarabilecekleri sınırlıdır. Ona ruh verecek olan, gençlik kitleleri içinde çekici hale gelmesini sağlayacak olan onu sahiplenen, dağıtan okurlarımızdır. Dergimiz sonuç itibariyle sadece bir araçtır. Her araç için geçerli olduğu gibi dergimiz de maharetli ve istekli ellerde etkili ve önemli bir güç haline gelmekte, isteksiz ve beceriksiz ellerde ise bir kağıt parçasından farkı kalmamaktadır.

Devrimci mücadelemizi örgütlemeye ve YDG'nin faaliyetini sürdürmesinde dergimizin önemli bir yeri bulunmaktadır. Dergimiz, YDG'nin örgütlü faaliyetinin ülke çapında eşgüdümlü ve uyumlu şekilde sürdürülmesinde, YDG'lilerin birbirinden haberdar olmasında önemli bir işleve sahiptir. Aynı zamanda dergimiz YDG'nin merkezi politikalarının aktarılmasında ve derinleştirilmesinde de vazgeçilemez bir yerde durmaktadır. Dergimiz ayrıca çok çeşitli konularda yazılara ve araştırmalara yer vererek YDG'lilerin çeşitli alanlarda kendilerini geliştirmelerine, politikleşmelerine, tarihimizi ve mücadele tarzımızı öğrenmesine ve bilgi birikimlerini geliştirmesine de yardımcı olmaktadır. Dergimizin bir işlevi de örgütümüzün, düşüncelerimizin, politikalarımızın geniş gençlik kesimlerine ve devrimci demokratik kamuoyuna duyurulması, bilinç taşıması, polemikler yürütmesi, örgütün niteliksel ve niceliksel gelişimine katkı sunmasıdır. **Bu anlamıyla faaliyetimizi örgütlemeye önemli araçlarımızdan biri de düzenli çıkan dergimizdir.** Dergimizin yayınının aksaması ciddi sıkıntılar doğuracaktır. Geçmişte bir dönem dergimizin çıkarılmamasının örgütümüzün darlaşmasında ve kitlelerden daha da uzaklaşmasında etkili olduğunu da biliyoruz. Bu nedenle genç devrimcilerin dergimizi daha fazla sahiplenmeleri ve duyarlılıklarını arttırmaları önemi bir ihtiyaçtır.

Uzun süredir bire bir gözlemlediğimiz bir gerçek de, son dönemde de bariz şekilde ortaya çıktığı gibi, dergimizin YDG'nin gelişiminde ve güçlenmesinde önemli bir etkiye sahip olduğudur. Dergimizle bir şekilde tanışan gençlerin zamanla politikalarımızı benimseyerek kendilerini dergi okuru olarak tanımlamaya başlamaları, alanlarında pratik çalışmalara başlamaları, dergi dağıtımını örgütlemeleri ve YDG'yi temsil etmeleri sıkça görülen bir gerçekliğimizdir. Ancak burada vurgulamamız gereken bir konu ise bu gelişimin ve talebin dergimizin niteliği ve içeriği ile doğrudan bağlantılı olduğudur. **Dergimiz yüzünü kitlelere döndüğü, somut çağrılar yaptığı oranda bunun cevabını büyük oranda almaktadır.** Bugün Yay-Sat'tan yaygın dağıtımını gerçekleştiremememize rağmen halen bu yönlü katılımların olması bu vurgumuzun haklılığını kanıtlamaktadır. **Ancak dergimiz kitlelerin sorunlarından koptuğu, kendi içine döndüğü oranda**

radikalleşmekte, sola kaymakta ve kendi tabanını dahi olumsuz etkileyen bir sürecin yaratılmasında etkili olmaktadır. Bu anlamıyla dergimizin sürekli sorgulanmaya, eleştirilmeye ve katkı sunmaya ihtiyacı vardır.

Dergimizin tek başına başarabilecekleri sınırlıdır. **Ona ruh verecek olan, gençlik kitleleri içinde çekici hale gelmesini sağlayacak olan onu sahiplenen, dağıtan okurlarımızdır.** Dergimiz sonuç itibariyle sadece bir araçtır. Her araç için geçerli olduğu gibi dergimiz de maharetli ve istekli ellerde etkili ve önemli bir güç haline gelmekte, isteksiz ve beceriksiz ellerde ise bir kağıt parçasından farkı kalmamaktadır. Bu nedenle YDG'lilerin dergilerine yaklaşımları meselesi oldukça önemlidir. Her arkadaşımızın dergimizin içeriği, misyonu ve hedefleri üzerine düşünmesi, dergiyi en etkili şekilde nasıl kullanabileceğini düşünmesi oldukça önemlidir.

Dergimiz 1. Konferansın örgütlenmesi sürecinde oldukça etkili şekilde kullanılabilmiştir. Program tartışmalarının, okur toplantılarının dergiye ayrıntılı bir şekilde yansıtılması sürece olan ilgiyi de arttırmış ve konferansın içeriğini güçlendirmiştir. Ancak konferansın ardından dergimizin konferans ve program kararlarındaki vurgularla doğru orantılı bir yönelime girmediğini, yaklaşık 1 yıl boyunca gençliğin güncel ve gerçek sorun ve taleplerinden uzaklaştığını, giderek radikalleştiğini, taleplerinin, tartıştığı konuların hem genel gençlik kitlelerinin hem de YDG'lilerin politik seviye ve beklentilerine ve mücadele içindeki duruşlarına uymayan, sol bir hatta kaydığını gözlemlemek mümkündür. Gençliğin somut sorunlarını ihmal ederek kendi misyonundan uzaklaşmış ve devrimin genel sorunları ve yolu üzerine gerçekleştirdiği tartışmalarla gençlik kitlelerinin gündemleri arasındaki ilişkiyi kuramamış, devrimin yolu, sorunları ve neler yapılabileceği üzerinden süren tartışmalar YDG'nin kendi içine dönmeye de neden olmuştur. Bu dönemde örgütümüze dönük baskı ve saldırıların da yoğunlaşması ve gereken önlemlerin alınmaması da sorunların boyutlanmasına neden olmuş, sorunların çözülmesine engel olmuş, bu da kitlemizde dağınlığı ve uzaklaşmayı beraberinde getirmiştir.

Bu dönemin ardından dergimiz uzun süre sonra ilk kez çok ciddi bir maddi krizle

karşı karşıya gelmiştir. Tamamen kendi gücüne dayanarak ayakta kalmaya çalışan örgütümüzün maddi olanakları doğal olarak çok kısıtlıdır. Örgütteki dağınlık da buna eklenince dergimizin basımını karşılamakta ciddi sorunlarla karşılaştık. Bu dönemde doğal olarak faaliyetimizi örgütlemeye en önemli aracımız olan dergimizi sahiplenmemiz, sorunlarını çözmemiz ve örgütlü gücümüzü yeniden toplamak amacıyla başlattığımız bağış kampanyası sayesinde dergimiz düzenli şekilde çıkmaya başlamış, bu dönemde dergimizin önemi üzerinden yapılan tartışmalar sahiplenmeyi arttırmış, aynı olumluluk dergimizin yazılarla beslenmesinde de kendisini göstermiştir.

Bu sürecin ardından dergimiz yüzünü gençliğe daha fazla dönmüş ve gençliğin somut sorun ve talepleriyle ilgilenmeye, bu yönlü inceleme ve araştırmalar yapmaya başlamıştır. Gençliğin sorunları ile emperyalist kurumların belgelerini inceleyerek daha fazla somutlaşmış ve süreç hakkında daha ayrıntılı bir bilgiye sahip olmuştur. Bu da dergimizin bilinç taşıma, yeni okurlar kazanma ve örgütüllüklerimizi olumlu etkileme gibi yönlerini öne çıkarmıştır.

Dergimizin niteliğinin olumlu bir hatta gelişim gösterdiğini söylersek sanırız yanılmayız. Ancak bu olumlu gelişim bizim için yeterli olmalı mıdır sorusunun cevabı açıktır ki hayırdır. **Dergimizin anti-faşist, anti-**

emperyalist gençler arasında, devrimci mücadeleye ilgi duyan kitleler içinde aranılır bir dergiye dönüşmesi, gündemlerinin ve çağrılarının geniş kesimler içinde cevap bulması için çaba harcamamız gerekmektedir. Bunun için kullandığı dil ve üsluptan araştırma yazılarının içeriğine, politik yazıların derinliğinden anlaşılabilirliğine, politik ve güncel meselelerden kültür-sanat bölümlerine, mizanpajından başlıklarına kadar her konuda dergimizin sürekli geliştirilmesine, tüm bilgi ve birikimin dergimizin daha nitelikli hale getirilmesi için kullanılmasına ihtiyaç vardır.

Dergimiz bugün yazı sıkıntısı yaşamamaktadır. Dergimize düzenli yazı yazan, bu konuda kolektif bir çalışma içine giren bir grup arkadaşımız bulunmaktadır. Gündemi takip eden, yazı çağrılarımıza cevap veren, saatlerini-günlerini buna ayıran arkadaşlarımıza fedakar çalışmalarından dolayı teşekkür ediyoruz. Ancak bu duyarlı arkadaşlarımızın sayısı halen azdır ve daha fazla YDG'linin sorumluluk almaya gönüllü olmasını talep ediyoruz. **Böylece daha çeşitli, daha zengin bir dergi için daha kolektif bir çalışmaya girmemiz mümkün olacaktır.** Sadece haber yazan veya "özel rica" geldiğinde kalemi ele alan değil, gözlemlediği, okuduğu, yaşadığı her konuyu devrimci mücadelemize katkı sunma, kolektifle paylaşma anlayışıyla ele alan bir yönelim içinde olmamız olumlu olacaktır.

Bununla birlikte dergimizin dağıtımında da ciddi sıkıntılarla karşılaşmaktayız. Bir yıl boyunca aynı sayıda dergi dağıtan alanlarımızın sayısı çok fazladır. Bu oldukça ilginçtir. Bir yıl boyunca dergimizi okumaktan vazgeçen kimse yok mudur? Veya yeni bir kişi daha okumak istememekte midir? Dergimizin okur sayısının artması faaliyetimizin geliştiğini de göstermektedir. Her arkadaşımıza derginin dağıtımını düzenli şekilde arttırmaları önerisinde bulunuyoruz. **Örneğin 2 ayda bir dergi okur sayımızı %30 arttırmak mantıklı ve olanaklı bir öneridir.** Böylece dergimizin ve politikalarımızın niteliğine yakışmayan dağıtım sayısının hızlı şekilde artması mümkün olacak, bu da faaliyetimizin gelişmesine hizmet edecektir.

Kısaca belirli başlıklar altında dergimizi bu şekilde değerlendirmek mümkündür. Arkadaşlarımızın öneri ve eleştirileri ile katkı sunmalarının olumlu olacağını düşünüyoruz.✂

Ufuk

2. YDG KONFERANSI:

KÜÇÜK ADIMLAR BÜYÜK CÜRETLER

Yeni Demokrat Gençlik, 24-25 Kasım tarihlerinde 2. Konferansını gerçekleştirdi. Ülkemizde devrimci muhalefetin bir durgunluk içerisinde bulunduğu, kitlelerin kendiliğinden hareketlerinin gerisinde kaldığı bu dönemde YDG'nin 2. Konferansını gerçekleştirmesini mütevazı ama cüretli bir adım olarak görmek gerekir. Devrimci muhalefetin bu durgunluğunu kendi özelimizde değerlendirecek olursak, kitlelerle bağımızın zayıfladığı, ülke gündemlerine sürekli, militan refleksler gösteremediğimiz bir dönemde, yanlışlarımızın ortaya konulması ve bunlara yönelik müdahalelerin ve önümüzdeki dönem izleyeceğimiz politikanın belirlenmesi ve örgütsel sorunlarımızı çözmede kitle inisiyatifinin açığa çıkartılması bu konferansın bizim için oldukça önemli bir yerde durmasına neden olmaktadır.

Konferansa hazırlık döneminde de sıklıkla vurguladığımız konu, konferansın başarısının yalnızca konferans anında kaç kişi olduğumuzla sınırlanmamasıydı. **Konferansın başarıya ulaşması demek, konferans öncesi çalışmalarda kitlelerle ne kadar bütünleştiğimiz, konferans esnasında sorunlarımızın çözümünü için ortaya koyduğumuz irade ve konferans kararlarının kitlelerle bütünleştirilmesidir.**

Konferans öncesi çalışmaları kısaca değerlendirecek olursak, yeteri kadar kitle faaliyetinin gerçekleştirilmediği anlaşılmaktadır. Bunu pratik faaliyette ortaya çıkan sorunların konferansa yansıtılması ve bu sorunlara çözüm noktasında sunulan önerilerin yetersizliğinden de görebilmekteyiz. Konferans hazırlığı döneminde ortaya çıkan temel sorunumuz kitlelerle bağ kurmaktır. Faaliyet yürüttüğümüz alanlarda açığa çıkan ilişkileri örgütlü bir güce dönüştürme noktasında sıkıntılarımız bulunmaktadır. Ayrıca konferansa, faaliyet yürüten YDG'lilerin dışındaki gençlik kesiminin iradesinin yansımamış olması bize bu noktadaki eksikliğimizi daha net bir şekilde göstermektedir. Bizler hatalarımızdan öğrenerek, çıkardığımız deneyimlerle önümüzdeki süreci daha verimli örmenin bilincindeyiz. Bu anlamda bir takım sıkıntılarımız olsa da geçirmiş olduğumuz pratik süreç bunun göstergesidir.

Konferans kararlarının kitlelere götürülmesi demek kitle faaliyetine çıktığımız-

da, kitlelere "2. Konferansımızı gerçekleştirdik, aldığımız kararlar bunlardır" diyerek yetinmek değildir. Bu faaliyetimizi örgütlemeye bize bir kazanım sağlamayacaktır. Konferansa hazırlık sürecinde düştüğümüz hatalardan bir tanesi de, konferansın duyurusunu kitlelere yaparken yalnızca konferansın olduğundan bahsetmemizdir.

Konferansın halk gençliğini örgütlemeye bizim için bir araç olduğundan sıklıkla bahsettik. **Bu bakış açısıyla baktığımızda konferansa hazırlık çalışmalarının da halk gençliğinin sorunlarından bağımsız örülemediği gerçeği kendisini göstermektedir.** Doğallığında sadece konferansın adının bahsedildiği bir çağrının da faydalı olmayacağı kendisini pratikte gösterdi. Bu-

2. Konferans YDG içerisinde demokrasinin işletilmesi, kitle inisiyatifinin açığa çıkarılması ve pratik faaliyet içerisinde karşılaştığımız sorunlara yönelik kolektif kafa yoruşun sergilenmesi ve emperyalizmin tasfiyeci rüzgarına karşı örgütlü bir kaşı duruşun ilan edilmesi açısından, mütevazı ama cüretli bir adım olduğunu ortaya koymuştur.

radan çıkaracağımız deneyimle söylemek gerekirse konferans kararlarının kitlelere götürülmesinden anlayacağımız, **aldığımız kararlar ve belirlediğimiz politik yönelim doğrultusunda halk gençliği ile bütünleşmenin çabası içerisinde olmaktadır.**

Konferansta semt faaliyeti üzerine alınan kararlara kısa bir şekilde değinmek faydalı olacaktır. Emperyalizmin ülkemizde uygulamaya çalıştığı politikalarından etkilenen halk gençliği içerisinde, semt faaliyetinde esas hedef kitemizi oluşturan işçi ve işsiz gençlik de yer almaktadır. **Bundan dolayı ana yönelimde belirlenen anti-emperyalizm vurgusunun ön plana çıkarılması semt faaliyet için de önemlidir.** Ülkemizde artan şeklide devam eden özelleştirmeler, çalışanlara yönelik hak gaspları, iş saatlerinin uzunluğu, sağlıksız çalışma koşulları uygulanan bu politikalar sonucu işsizliğin arttığı düşünüldüğünde ve bu politikaların emperyalizm patentli olduğu göz önüne alındığında, anti-emperyalizm vurgusunun ön plana çıkartılması doğruluğunu bize göstermektedir.

Semt faaliyetinde hedef kitemi-

zin esasını işçi gençliğinin oluşturduğunu belirledik. Geçmiş dönemde, işçi gençliği örgütlemeye, harekete geçirmede, onların sorunlarına vakıf olmada, işçi gençliğinin kendiliğinden hareketlerinin içerisinde yer alıp onu örgütlü güce dönüştürmede ciddi anlamda deneyimsizliklerimiz ve yetmezliklerimiz vardı.

Ama konferansta tarım işçileri ile ilgili yapılan sunumda, yoldaşların bize kazandırmış olduğu çok önemli bir deneyim var. İşçi gençliği örgütlemek için işçi gençliğinin içerisinde yer almamız. Bu deneyim tek kelime ile özetlenebilecek bir deneyim değil elbette ama bu deneyimi faaliyetimizin merkezine oturtmalı ve işçi

gençliği örgütlemek için onların bulunduğu yerlerde olmamız gerektiğini, aksi takdirde dışarıdan seslenerek yapacaklarımızın akıntıda boşa kürek çekmek olacağını unutmamalıyız.

Yine konferansta alınan kararlardan olan her YDG'nin farklı bir kitle örgütü içerisinde faaliyet yürütmesi, bizim semt faaliyetinde işçi gençlikten sonra esas aldığımız işsiz gençliği örgütleme noktasında oldukça önemlidir. Emperyalizmin uyguladığı ve uygulamaya çalıştığı politikalar sonucunda ülkemizde işsiz gençlik sayısında ciddi bir artış meydana gelmektedir. Sosyal ve kültürel olanakların kısıtlanmaya, okuma haklarının ellerinden alınmaya çalışılmasından, iş imkanlarının zorlaştırılmasından kaynaklı, sistemin zorlanmasından işsiz ilan ettiği gençliği bulma noktasında ciddi sıkıntılar ile karşılaşmaktayız. Bu noktada, özellikle çeşitli dernek ve kitle örgütlerinde faaliyet yürütmemiz önemli bir yerde durmaktadır.

İşsiz gençlik zamanının büyük bir kısmını kahvehanelerde, kafelerde vb. yerlerde geçirmektedir. **Zamanının bü-**

yük bir kısmını tüketim içerisinde geçiren bu gençlikten sistem büyük bir memnuniyet duymaktadır ki, bu yüzden gençliğin kendisini sosyal ve kültürel yönden geliştirmesi için hiçbir girişimde bulunmamakta ve bu girişim içerisinde olanları da engellemektedir. Bu yüzden semtlerde bulunan çeşitli sosyal yardımlaşma ve kültür dernekleri, işsiz gençliği sistemin bu saldırılarından korumak için önemli bir işleve sahiptir. İşsiz gençliği örgütlemek için böylesi dernek ve kitle örgütlerinin işlevli hale getirilmesi, olmayan yerlerde böylesi dernek ve kitle örgütü kurma girişiminde bulunmamız önemlidir. Bu, aynı zamanda kitleleri harekete geçirmede kendi inisiyatiflerini kullanmalarını sağlamada ve kendi güçlerini görmeleri anlamında da oldukça önemli bir noktada durmaktadır.

Alınan bu kararlar doğrultusunda örülecek olan faaliyette alacağımız verim kendisini gösterecektir. Böylelikle yayın dağıtımının iki ayda bir % 30 arttırılması kararı da ayakları havada olan bir karar olarak durmayacaktır.

Burada üstünde önemli bir şekilde durmamız gereken konu 2. Konferans'ta alınan kararların birbirlerinden bağımsız olarak değerlendirilmemeleridir. Alınan kararlar birbirleri ile ilintili ve birbirini besleyecek nitelikte olan kararlardır. Yani aldığımız bir karar es geçtiğimizde faaliyetin geri kalanında da sıkıntılar yaşayacağımız anlaşılmalıdır.

2. Konferans YDG içerisinde demokrasinin işletilmesi, kitle inisiyatifinin açığa çıkarılması ve pratik faaliyet içerisinde karşılaştığımız sorunlara yönelik kolektif kafa yoruşun sergilenmesi ve emperyalizmin tasfiyeci rüzgarına karşı örgütlü bir kaşı duruşun ilan edilmesi açısından, mütevazı ama cüretli bir adım olduğunu ortaya koymuştur. Bizim yapmamız gereken bu mütevazı adımı daha da ilerilere taşımak ve halk gençliğini kendi örgütünde örgütlemektir. Unutmayalım büyük adımlar küçük cüretlerden ortaya çıkmıştır. 2. Konferansın bize gösterdiği yolda bıkmadan usanmadan devrimci çalışmalarda yerimizi alalım.☺

Şovenizme karşı mücadele tebliği

YDG Konferansında sunulan ve kabul edilen tebliği yayınlıyoruz...

Son süreçte Kürt Ulusal Hareketi nezdinde artan saldırılar sistemin Kürt ulusuna yönelik imha-inkar-asimilasyon amaçlı şovenist-ırkçı-faşist politikalarının bir sonucu olarak gerçekleşmektedir. **Kürt ulusunun en doğal hakkı olan ve kayıtsız şartsız kabul edilmesi gereken Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını reddeden, ulusal talepleri bastırarak "sonuçlandırmayı" hedefleyen ve tüm demokrasi güçlerini hedef alan bu saldırılara karşı birlik ve dayanışmaya her zamandan fazla ihtiyacımız bulunmaktadır.** Bu saldırı ve baskı politikalarından kendisi de payını alan YDG'nin bu sürece duyarsız kalması ise asla beklenmemelidir. Bu nedenle önümüzdeki süreçte YDG'nin anti-şovenist, anti-faşist çalışmalara önem vermesi oldukça önemlidir. Bu, yalnızca doğrudan gelen saldırılara cevap olarak veya saldırıya uğrayana destek vererek değil esas olarak gençlik kitleleri içinde yoğun ve sistemli

bir kitle çalışması ile sistemin planlarını boşa çıkartma hedefiyle mümkün olacaktır.

Bu dönemde saldırıların odağında olan Kürt Ulusal Hareketinin çeşitli bileşenleriyle, özellikle de legal alanda siyaset yapma hakkı için mücadele eden DTP ile kayıtsız şartsız dayanışma içinde olmak önemlidir. **Bizim için net olan DTP'ye yönelik saldırının bizlere, tüm devrim ve demokrasi güçlerine yönelik bir saldırı olduğudur.** DTP'nin yaşayacağı olası yenilgiler hepimizin yenilgisi, alacağı zaferler hepimizin başarısıdır. Bu bilinçle hareket ederek faaliyetimizi örgütlemek oldukça önemlidir.

Bu dönemde demokrasi güçleri arasında kendisini gösteren, devletin saldırılarını eleştiren ancak aynı zamanda DTP ile de arasına mesafe koyan anlayışlarla da mücadele etmemiz gerekmektedir. Sistemin saldırılarının abartılı yanlarını eleştirip ardından ise "ama" ve "fakat"larla DTP'ye dayatma yapanların esas olarak sisteme hizmet ettiklerini göstermemiz gerekmektedir. Yine barış yanlısı olma adına yalnızca Ulusal Hareket saflarında savaşan Kürt halkının onurlu evlatlarına silah bırakma çağrısı yapan ancak binlerce askeriyle operasyonlara çıkan, dağı taşı bombalayan, halka zulüm ve işkence yapan sisteme yönelik en ufak bir talepte bulunmayanların da aslında düzenin bekasını farklı sözlerle savunduklarını görmek gerekmektedir. Bu dönemde saklandıkları kuytuluktan medya tarafından çıkarılıp cilanan sözde bağımsız Kürt aydınları da devletin taleplerine uygun davranışları ile Kürt ulusunun ortak bir duruş sergilemesini baltalamaya çalışmaktalar. Savaşın şiddetlenmesiyle birlikte keskinleşen safları net bir şekilde görmek ve sahte demokratlara kanmamak oldukça önemlidir. **Bununla birlikte Kürt gençliği içinde anti-emperyalist bilincin geliştirilmesi de gerçek dost ve düşmanlarının anlaşılması için de oldukça önemlidir.** Özellikle TC'nin ve ABD'nin baskısı sonucunda geri adım atan Barzani ve Talabani'nin emperyalizmin çıkarlarını savunuyor oluşu zaten Kürt ulusunun yararına adım atamayacaklarını bizlere göstermektedir. Dolayısıyla Barzani ve Talabani'yi Kürt halkının yoldaşları arasında sayan anlayışa karşı çıkmak da gerekmektedir.

Şovenist dalganın esas hedef kitlesinin gençlik olduğunu gözlemlemekteyiz. **Emperyalizmin yarı-sömürgesi olan ülkemizde sistemin politikaları yüzünden işsiz kalan, eğitim alamayan, lümpenliğe mahkum edilen gençler ırkçı fikirlerle zehirlenmekte ve sefaletlerinin sorumlusu olarak farklı ulus ve milliyetlerden sınıf kardeşleri gösterilmektedir.** Bunun sonucunda da Kürt emekçilerine dönük faşist-ırkçı saldırılar, linç girişimleri ülkenin birçok yerinde ortaya çıkmakta, aynı sınıftan yoksullar sistemin gerici politikaları sonucunda bölünmektedir.

Şovenist dalga aynı zamanda öğrenci gençlik içinde de yoğun şekilde propaganda edilmektedir. Cumhuriyeti koruma, düzeni sahiplenme, "terörü" lanetleme adı altında liseli ve üniversiteli öğrenciler mecburi şekilde alanlara taşınmakta, ırkçı nutuklar dinlenmekte, şovenist marşlar okunmakta, sloganlar atılmaktadır. Toplumun en dinamik kesimi bu şekilde ırkçı fikirlerle zehirlenmekte, özellikle Kürt düşmanlığı yoğunlaştırılmakta, gençliğin deneyimsizliği ve coşkusu gerici politikalar uğruna heba edilmektedir.

Yıllarca okullara siyasetin girmesini yasak edenler siyasetin en gerici halini en kaba ve yüzeysel haliyle, maddi zor kullanarak dayatmakta, ilerici, demokrat öğrenciler üzerindeki baskılar arttırılmaktadır. Öğrencileri çağdışı bir eğitime mecbur bırakan, bilgileri ezberci şekilde dayatan, bilimi okullardan kovan, eğitimi ticari bir sektör olarak gören sistem öğrencilere hiç bir söz hakkı tanımamakta, örgütlenmesinin önünde engel olmakta, ancak mesele düzeninin korunması olduğunda da öğrenci gençliği seferber etmeye çalışmaktadır. Bu nedenle de eğitim ve mesleki hak gasplarına karşı mücadele eden YDG'nin sistemin bu ikiyüzlü politikalarını ve oyunlarını deşifre etmesi önemli görevleri arasındadır.

Önümüzdeki süreçte Kürt gençliği içinde anti-emperyalist ve anti-faşist temelde örgütlenme çalışmalarına ağırlık verirken diğer milliyetlerden halk gençliği içinde de şovenist-ırkçı dalgaya karşı bilinçlendirme çalışmalarına önem vermek, saldırılara karşı aktif bir mücadele içinde olmak, özellikle mümkün olan en geniş kesimle eylem birliktelikleri ve platformlar üzerinden faaliyetler örgütlemek gerekmektedir.✂

Mesajlar...

Yaşasın devrimci dayanışma

YDG Konferansına dayanışma mesajı gönderen devrimci dostlarımızın mesajlarına yer veriyoruz.

Onlar

Genç yapıcılar

Zafer türkülerıyla yürüyorlar

Gözlerinde inanç pınarları

Adımlarında cüretin ritmi

Uçuruma meydan okuyorlar

Emperyalist barbarların ve yerli işbirlikçilerinin işçi sınıfına ve ezilen Kürt halkını yok etmek için her türlü kirli savaşı devreye soktuğu, neo-liberal politikalarla eğitimin her geçen gün ticarileştirildiği bu dönemde yapmış olduğunuz konferansınızı Adana SDG olarak selamlıyoruz.

Adana SGD

Özellikle Adana DPG ve ÖB adına en devrimci duygularımızla konferansınızı selamlıyoruz.

Emperyalist kapitalizm hayatın her alanında kendi dışındaki tüm katmanları sindirerek, korku, açlık, geleceksizlik ve örgütsüzlüğe iterek aslında kendi mezar kazıcılığını yapıyor. Eğitim alanında öğrencileri paralı eğitim ve diplomalı işsizlik çukuruna itiyor.

Öğretmenleri sözleşmeli, ücretli, kadrolu diye bölerek geleceğimizi tam bir muamma içerisine alıyor.

Bizler gençlik olarak bu dayatmalara karşı çıkışsız mıyız? Hayır!

2005 yılında yapılan demokratik üniversite kurultayında öğrenci gençliğin yapısı tahlil edildi ve yeni bir düzlemde bir örgütlenme modeli olan, devrimci bir öğrenci sendikası kurulması karar altına alındı. Bu karardan sonra **"paralı eğitime ve diplomalı işsizliğe karşı birleşiyoruz!"** adı altında devrimci öğrenci sendikasının kaldırıcı niteliğinde olan bir kampanya örgütlendi.

2006 yılında sürece DİSK'in dâhil olmasıyla birlikte çağrılarımızı diğer devrimci gençlik yapılarından da dâhil olanlar oldu. 2006 yılından itibaren GENÇ-SEN adı altında birleşik, kitlesel, militan ve devrimci bir öğrenci sendikası çalışmaları devam etti.

DPG adına YDG'yi de Genç-Sen kurma çalışmalarına dâhil olmaya çağırıyoruz.✂

DPG ve ÖB

CÜRETİ KUŞAN, İSYANI HER TARAFA YAY!

11

Aralık 2007

Denge Ciwanê

Hepimiz Hepimiz Kürdüz DTP'liyiz

Zorlu ve sıkıntılı bir sürecin içerisinde geçiyoruz. Kürt Ulusal Hareketinin Dağlica baskını sonrası gerici, faşist ordu güçlerinin acizliğinin açığa çıkması ve bu baskında 8 TC askerinin esir alınması, anlaşılacak egemen sınıfta büyük bir korku ve panik havası oluşturmuş. Hemen akabinde ülkenin dört bir yanında Kürt Ulusunun çeşitli düzeydeki temsilcilerine, Kürt halkına, çeşitli ilerici, demokrat ve devrimci örgüt ve kurumlara yönelik gerici, faşist bir saldırı dalgası başlatıldı. Hatta bu faşist saldırı dalgası öyle bir gözü dönmüştü ki, örneğin son süreçte Kürt Ulusal Hareketi'ne 'terörist' deme aymazlığına düşen, egemen sınıflarla aynı dili konuşmaya başlayan TKP'nin çeşitli kurumları da bundan nasibini almıştır.

Dağlica baskını sonrası yapılan "hayal edilen ötesinde acıların yaşatılacağı" açıklaması da göstermektedir ki, Kürt halkına, ilerici/demokratik kamuoyuna yönelik yapılan saldırılar kesilmeyecektir, yaşanan acılar egemenlerce yeterli bulunmayacak daha da arttırılacaktır.

Bu tehditler safların hızlı bir şekilde belirlenmesine neden olmaktadır. Korku dağları yürekleri sararken egemen sınıfların yanında sözde yer almayan bir grup hayal dünyasında yaşayanlar, bu süreçte "tavırsız" kalmayı benimsiyorlar. Onlar için süreci büyük bir sessizlik içinde geçirmek yaşam koşullarıdır.

Bu toz duman içerisindeki şaşkınlık da gösteriyor ki, yaşananlara anlam veremeyenler ülkemizde fazlasıyla bulunmaktadır. Bu grup gerici, faşist saldırı dalgasının nedenini Kürt Ulusal Hareketi olarak ilan etti. Hemen akabinde Kürt Ulusal Hareketi'ne silah bırakma çağrıları yapıyor, DTP'ye Kürt Ulusal Hareketi'nin ana gövdesiyle arasına mesafe koyması isteniyor ve silahlı Kürt ulusal güçlerini terörist ilan etmesini talep ediyorlar. Bunların tavırları elbette bizleri fazla şaşırtmamaktadır.

Şovenist dalgayı yaratan Kürt Ulusal Hareketi değildir. Bu nedenle sorun bu hareketin elinde silah olması değildir. Kaldı ki Kürt Ulusal Hareketi en son geçen sene olmak üzere defalarca ateşkes ilan etmiştir. Ancak her seferinde ülkemiz egemenlerinin ve onların silahlı gücü olan gerici, faşist ordunun yoğun saldırılarına maruz kalmıştır.

Gelinen aşamada bu kesimlerin Kürt

Ulusal Hareketine yönelik çağrıları geçmiş döneme göre farklılaşmıştır. Artık söylenen sadece sınırlı bir ateşkes değildir. Dile getirilen, silahların artık hiç konuşmamasına susmasıdır. **Faşizmin onca saldırısına, dağ taşı onca bombalamasına ve insanları sorgusuz sualsiz katletmesine rağmen bu talepler dile getirilmektedir.** Bu talepleri dile getirenler faşizmin değirmenine su taşımaktadır. Bu talepleri dile getirmek siyasi namussuzluktur, ar damarının çatlamasıdır.

Silah bırakıp, bırakmama idaresi Kürt Ulusal Hareketinin kendi seçimidir. Ancak faşizmin hüküm sürdüğü bir dönemde silahların gömülmesi doğru bir karar da olmayacaktır. Ancak YDG; silah bırakıp bırakmamasından bağımsız olarak, Kürt Ulusal Hareketinin demokratik taleplerini desteklemektedir-destekleyecektir. **YDG, bilindiği gibi haklı ve haksız savaş ayrımı yapmaktadır.** Haksız savaşlara karşı çıkarken, haklı savaşları desteklemektedir. Haklı savaş yürütenlere yönelik böylesi bir çağrı doğru değildir. **Tüm ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri desteklenmelidir.** YDG de bunu programında çok açık bir şekilde ifade etmiştir.

Kürt ulusuna, Kürt halkına yönelik saldırılar boyutlanıp artmaktadır. Kürtlerin sahibi olduğu iş yerleri yağmalanmakta, Kürt olduğu için insanlar çalıştıkları yerlerinden çıkarılmakta veya yaşadığı yerden gitmesi istenmekte, üniversitelerde Yurtsever Demokra-

tik Gençlik Hareketi'ne mensup olanlara yönelik tutuklama dalgası boyutlanmaktadır. Kürt olana her türlü saldırının mubah olduğu bir dönemin içerisindeyiz.

En tehlikelisi susmaktır

Son süreçteki gelişmelerin hiç biri yeni değildir. 2005 Newroz'unda Mersin'de gerçekleştirilen bayrak provokasyonunun devamıdır. Bilindiği gibi bayrak provokasyonu devlet eliyle örgütlenmiştir. **Bugün de yaşananlar devlet eliyle örgütlenen gerici eylemlerdir, ırkçı/şovenist saldırılardır.** Önümüzdeki dönem bu saldırı dalgasının artacağı kesindir. Ancak hiçbir şekilde ülkemiz egemen sınıflarınca bu saldırı dalgası bir iç savaş boyutuna taşınmayacaktır. Ülkemiz egemenleri ve efendileri iç savaş sorunuyla uğraşan bir Türkiye'nin bölgedeki rolünü yerine getiremeyeceğinin farkındadır. Saldırıların devam etmesi birlikte tansiyon son süreçte düşürülmeye çalışılmaktadır. Şovenist dalganın yükseltilmesi ile bir yerde tutulmaya çalışılması ülkemiz egemenlerinin çelişkisidir. **Ve uzun vadede bu dalgadan zararlı çıkacak olanlar da onlar olacaktır.** Ancak gelişmeleri bilimsel bir zeminde yorumlayarak, andaki politik tavrımızı ve görevlerimizi açığa çıkarmalıyız.

Ülkemiz egemenlerinin gerçekleştirdiği son saldırı dalgası sadece Kürt Ulusal Hareketine, onun çeşitli düzeydeki kurumlarına yönelik değildir. Bu şovenist dalga, esas Kürt Ulusal Hareketi olmak üzere tüm ilerici, demokrat, devrimci çevrelerdedir. Faşist güçlerin saldırıları da bunu göstermektedir. Örneğin İstanbul İkitelli'de gerçekleştirilen eylem sonrası HÖC'e saldırılması söylediğimizi kanıtlamaktadır.

Ülkemiz egemenlerinin bir amacı da bu saldırı dalgasında Kürt Ulusal Hareketi'ni yalnızlaştırmaktır. Çünkü yalnızlaştırılan bir harekete yönelik saldırılar daha kolay gerçekleştirilecektir. Her türlü saldırı ve katliam kitleler nezdinde meşrulaştırılmaya çalışarak gerçekleştirilecektir. Bunun için bu süreçte en tehlikeli olanın susmak olduğunu ilan etmeliyiz. Susmak egemenlere kan taşımaktır.

Bunun için de, bu süreçte kayıtsız şartsız Kürt Ulusal Hareketinin yanında yer almalıyız. Amaların, lakinlerin, fakatların arkasına gizlenmeden Kürt Ulusal Hareketine destek verilmelidir. Amalar, lakinler, fakatlarla yapılan her açıklama dolaylı yollardan egemenle-

re destek vermektir. Kürt Ulusal Hareketinin yanında yer almalıyız, çünkü bu en doğal demokratik görevimizdir.

Ne yazık ki, ülkemiz ilerici demokratik çevrelerin Kemalizme yönelik net bir tavır alamamalarından kaynaklı damarlarında şovenizm zehri bulunmaktadır. **Kemalizm virüsünden kaynaklı Türk olmayan her türlü ilerici hareket bu gibi durumlarda yalnızlaşmaktadır.** Ülkemiz tarihi incelendiğinde Türkiye halkının birlikteliğini bozanın Kemalizm vb virüsler olduğu açığa çıkacaktır. Halkın birliğinin sağlanamaması, ülkemiz egemenlerinin sınırsız bir şekilde at koşturmasına neden olmuştur. Kürtlerin tarihten bu yana gerçekleştirmiş olduğu isyanların sonuncusunu bir kenara bırakırsak, yenilgilerinin önemli bir nedeni bırakalım Türkiye halkının birlikteliğini sağlamamasını, Kürtlerin birbirlerine kırdırmalarını engellememeleri büyük bir rol oynamıştır. Aynı şekilde Ermenilerinin soylarının kırılmasında da çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının birliğinin sağlanamamasının sonucu büyük bir zulüm olmuştur. Keza mübadele sırasında ve sonrasında Rumlara yönelik yapılanlarda da birlikteliğin sağlanamaması büyük bir rol oynamıştır.

Bunun için de nasıl ki Hrant Dink katledildiğinde "Hepimiz Ermeniyiz" sloganını dillendirmişsek, bugün açısından "Hepimiz Kürdüz, hepimiz DTP'liyiz" şiarını yükseltmeliyiz. Nasıl ki "Hepimiz Ermeniyiz" şiarı ülkemiz egemenlerini rahatsız etmişse, bu şiar da ülkemiz egemenlerini aynı ölçüde rahatsız edecektir. **Sınıf mücadelesinin en temel kuralı sınıf düşmanının istediğinin yapılmaması, rahatsız olduğu şeylerin ise fazlasıyla yapılması espirisine dayanır.**

Ülkemiz devrimci, demokratik gençlik hareketleri, bu gerici, şovenist dalgaya hazırlıksız yakalanmışlardır. Güçleri de oldukça dardır. Her şeyin normal olduğu koşullarda anlaşılır olan kâr-zarar hesabı bu saldırı dalgası karşısında geçersizdir. Ne olursa olsun, bedeli ne olursa olsun buna karşı net bir duruş sergilenmelidir. Elde edilen tüm başarılar tüm zorlukların ve kısa vadedeki zararların göze alınması sonucu gerçekleşmiştir. **Onun için son olarak ifade etmek gerekirse hepimiz Kürdüz, hepimiz DTP'liyiz, hepimiz Kürt Ulusal Hareketi'ne yönelik saldırılar karşısında birlikteyiz mesajını vermek önemlidir.**

ÖZGÜR OKUL

Para her kapıyı açar mı?

1980 Askeri Faşist Cuntası öncesi tek basamak olan ÖSS, 12 Eylül ile birlikte ÖSS ve ÖYS olmak üzere ikiye ayrıldı ve 1981'de kurulan YÖK'ün inisiyatifine bırakıldı. Amaç, bilgiye dayalı sınavlarla "kaliteli" üniversitelere "kaliteli" öğrenci yetiştirmektir. 2000 yılına gelindiğinde ise bu sistem iflas etmiş, ezbercilik her yanı boğmuştur. Sistemin bile kabul ettiği bu gerçek, başka bir kılıksız giysiye yerleştirilmiştir. İki aşamalı sınav, yalnızca lise 1 konularını içerecek biçimde tek aşamaya indirilmiş, sistemce ezberci eğitime son verilmiştir. (!) Ancak bu sistem de daha fazla dayanamamış ve temelsiz bir bina gibi yıkılarak yeniden tek oturumda 2 sınav yöntemine geçilmiştir. Bu değişikliklerin özde değişimler olmadığı ortadadır. Sınavların olmasının temel iki sebebi vardır:

1-Gençliğin asosyalleşmesi, apolitikleşmesi:

Halkımızın çoğunluğunu dar gelirli olanların oluşturduğu gerçeğinden hareket edersek, lise öğrencilerinin neden bu denli sınavlara sarıldığını, önem verdiğini hemen anlayabiliriz. Anne babası gibi olmak istemeyen halk gençliği, kendileri gibi olmasını istemeyen anne babasının gelirinin önemli bir kısmını harcayarak daha iyi bir geleceğe sahip olmak istiyor. Bunu en az bizim kadar iyi bilen sistem, halk gençliğinin önüne hayallerine ulaşması için sınavları sürüyor. **Öyle bir sınav ki gençliğinizin en güzel çağlarını feda etmezseniz hiçbir işe yaramaz, imkanı yok kazanamazsınız.** Ya gençliğimizi vereceğiz ya da anne babamız gibi olacağız (ha bu arada gençliğinizi verdikten sonra üniversiteye de yıllar vermek zorundasınız. Üniversiteyi bitirince de hazır iş de yok ama başka çıkış yolunuz da yok.)

Artık gazete okumayı, haber seyretmeyi, bırakalım bunları kendimiz dışındaki herhangi bir şeyle ilgilenmeye vakit bulamayacağız, bireyselleşeceğiz, bencilleşeceğiz, yalnızlaşacağız. Tabii, bir zaman sonra dünyadan soyutlanıp kendimizi kulelere hapsedeceğiz. Hayatımız o kuleden ibaret olacak. Ondan sonra ne kralları, ne kraliçeleri, ne saraydaki entrikaları ne de halkın hatta en yakınımızdaki anne-babamızın sırtına binen yeni yükleri, azaltılan ekmeğimizi görmeyecek, fark etmeyeceğiz. Ondan sonra da en hareketli, en dinamik kesim olan gençliği susturan sistem oyununa oyun katarak, engelsiz yoluna devam edecek ve cepleri giderek şişecek. Oysa haberi yok, yarın öbür gün, kulelerden kurtularak peşine verdiğinde karnındakilerin ve ceplerindekilerin ağırlığından kaçamayacak. Ya da yakın olan uçuruma vardığından karşıya zıplayamayacak ve uçurumu boylayacak.

2- Eğitim alanında sağlanan ekonomik rantın yüksek olması:

Bahsettiğimiz bu eğitim ve sınav sistemini aşmak için sadece ömür vermek yetmiyor. Cüzdan boşaltmak, cüzdan boşsa emek kiralamak, daha da olmadı bu hayallerden vazgeçmek gerek; **çünkü bu ezberci sistem, ilkokuldan beri düşünmesi engellenen halk gençliğinin tek başına çalışmasıyla öğrenilemeyecek kadar karmaşık ve kalıpcı.** Bunun için de ek eğitim kurumları gerek. Bu eğitim kurumları da sınav girecekler için bir filtre olmalı ki devletin başındaki ağırı biraz dinsin. Dershaneyi kurdular, eleği saldılar, en önce parası olmayanlar düştü bu eleğin üstünden sonra kalanları yeni bir eleğe koydular, salladılar. Düz liseler, meslek liseleri, süper liseler bu sefer düştü eleğin süzgecinden. Geriye de Anadolu ve fen liseleri, özel liseler, kolejler kaldı. Artık gerisi ailelere kalmış. Öğrenciye baskı yapıp azmettiren özel ders aldırana kendi aralarında kapışınlar. "En iyi olan kazanın" mantığının süzgecinde sıra.

Geldik sondan 2. süzgece. Sınav 3 saat 15 dakika ve belli bir gün. Süzgeç sallandı. Heyecanlananlar, kaydırma yapanlar, geç kalanlar arasında süzgecin altında kalarak ömürlerinden 1 sene daha çaldırıldılar. Son süzgeç ise tercih süzgeci, bu süzgeç sallandığında da düşecek olan yanlış tercih yapan bilinçlendirilmemiş öğrenci, puanı yüksek olup da kısıtlı kontenjana giremeyen ve özel üniversitelere gidemeyecek olan öğrenciler olacaktır.

En kısasından, "Paran varsa okursun kardeşim". ÖSS'de bile çok puan yapmana gerek yok. Özel üniversiteler ne güne duruyor? Hadi onu da yapamadın paran sağ olsun. Para her kapıyı açar.

Liselerin 4 yıla çıkarılması

Sömürü mantığının yeni yollar bulması zor olmuyor. Son yıllarda yapılan reformlar buna en iyi örnek herhalde. Bu reformların

başında liselerin 4 yıla çıkarılması ve her yıl için yeni bir ÖSS yapılması var. Elini vicdana katan sistem böylece öğrencinin 11-12 yıllık emeğini 3 saat 15 dakikaya sığdırmasına engel olacak. Gözleriniz yaşardı değil mi? Değil (!)

Elbette ki sistemin vicdanı yoktur, her zaman aç bir boğazı ve doymak bilmeyen bir cebi vardır. Her öğrencinin bir yıl daha okuması demek sistemin çarkının bir öğrenciden alacağı kadar haracın bir yıl daha sürmesi demektir. Bu aynı zamanda gençliği bir yıl daha oyalamak anlamına da gelir.

Normal ÖSS'de kullanılan elekle- rin süzgeçlerinin daha da sivileştiği, keskinleştiği bu yeni sistem dershane ticarethanelerinin artması demektir. Çünkü her yıl yapılacak olan bu sınav diğer ÖSS'den farklı değil ve yine bir ek kuruma ihtiyaç var.

Önceleri yalnızca bir sene dershane parası vererek hayatımızı garantilemek isteyen emekçi-yoksul anne babamız bu sefer dört senenin dördünde de bizleri dershanelere göndermek zorunda kalacak. Göndermedi mi, daha doğrusu gönderemedi mi? Siz eleğin altında kaldınız ve baba mesleğini yapmaya yani emeği kiralanmış işçi vs. olmaya mecbursunuz. Zaten amaç fakir halkın eğitilmesi değil ki. O zaman yoksulun bu ticarethane- de işi ne?

Peki, bu eğitim ticarethanesi eğitim namına ne veriyor? O kadar paralı olmasına rağmen verdiği eğitim ne kadar düzgün?

Elbette ki mevcut sistem kendi koşullarını, oyunlarını sürdürmek için kendini yok edecek potansiyeli olan gençliği, susturmak zorundadır. Bunu da en iyi onu küçük yaştan itibaren eğitmekle yapabilir. Faşist sistemin kurallarına uymamızı isteyecek ve bize ona göre yetiştirecek bir eğitimin niteliği de açıkça bellidir aslında.

Bize verilen eğitim düşünmemizi engelleyecek, beynimizi dogmalarla, hurafelerle dolduracak, ırkçılaştıracak, yozlaştıracak ve bize insan olmanın en güzel duygusu olan öğrenme ve bilmeyi ters döndürerek vererek bundan nefret ettirecektir. Amaç öğren, bil değil; görme (!) duyma (!) dir çünkü.

Bilim bize dünyadaki gerçekleri, örneğin evrimi açıkça gösteriyorsa bu bilim, sistemin işine gelmez elbette. Bu yüzden sistem bilimsel bir eğitim yerine kendi hurafelerini destekleyen, desteksiz bir sürü yalan atacak ve bu yalanları küçük yaştan itibaren öğretecektir.

Diğer bir sorunumuz ve talebimiz- de ana dilde eğitim almaktır.

Ülkemiz emperyalist güçlerin güdümünde baskıyla, ülkemizdeki ulus ve milliyetlere

(daha çok Kürt ulusuna) kırıma varan bir asimilasyon uygulamaktadır. Çoğunluğunu fakir halkımızın oluşturduğu ezilen ulus ve milliyetlerden halkımız daha önce de bahsettiğimiz gibi çocuklarının kendileri gibi olmaları için okula gönderecek ve mecburi bir Türkçe eğitim gördürecekler. Bütün bunlar ulusal azınlıkların hakkını gasp etmek ve onların en doğal haklarını ellerinden almak demektir.

Zaten bizim her türlü hakkımızı yok sayan bu sistem, elbette ki bize demokratik haklarımızı da vermeyecektir. Bu yaptığının en büyük kanıtlarından biri faşist disiplin kurallarıyla diğeri de sene başında kabul edilen "polis salahiyeti ve vazifeleri kanunları" dır. Her türlü demokratik arayışımıza sonuna kadar karşı duracaklarını gösteren bu yasalara göre sivil polis lise önlerinde istediği öğrenciyi gözaltına alabilecek, istediği gibi okullarımıza girip çıkabilecektir. Bu yasayla öğrenci kesimi sindirilmeye ve her türlü demokrasi istemi bastırılmaya çalışılıyor.

Sistem bize buradan aslında şunu öneriyor ve öğretiyor: "kardeşim hak verilmez alınır." On beş milyon öğrenci kapasitesine sahip bir ülkedeki en büyük çelişkilerin, en büyük döner sermayelerin eğitim alanında oluşması şaşılacak bir şey değildir. Her okulda temizlik parasından tutun da spor parasına kadar her türlü şey için "bağış" adı altında toplanan milyonlarca liralık paranın ne olduğu muamma değildir.

Bütün bu olaylara tepkisiz kalamayız. Bizim tepki göstermemiz demek sistemin sarayının yıkılması demektir. Buna göz yumamayacak olduğundan bizleri uyuşturmak ve yozlaştırmak zorundadır sistem.

Yaşımızdan, ruhsal yaşantımızdan dolayı her şeye açığız aslında. Ülkedeki mevcut sistem de bu açığı değerlendirmek adına ahtapot kollarını bizlere yeniden uzatıyor. Bu sefer ellerinde, bizi içinde boğmaya çalıştığı artıklarından, siyah dünyadan uzaklaştıracak olan **uyuşturucular** var!

Biz liseli YDG'liler olarak bütün bunların farkındayız. Dar da olsa alanımızda faaliyet yürütmeye, bir kıvılcım yaratmaya çalışıyoruz. Bozkırı tutuşturmamaları için elinden geleni yapan sisteme karşı örgütlü mücadele yürütmenin gerekliliğini biliyor ve bunu çevremizdekilere yaymaya çalışıyoruz.

Genel olarak sistemin sindirme politikasının etkisiyle örgütlenmeye soğuk bakan bir gençlik ile karşı karşıyayız. Onların bu duruşu bizi olumsuz etkilememeli.

Sürekli onları rahatsız etmemeliyiz; çünkü sistemin rahatsızlığına alışmamaları gerekir.☺

A-Genel Anlamda Ulusal Sorun

Ulusal meseleyi anlayabilmek ve çözebilmek öncelikle uluslaşma sürecini doğru kavramayı gerektirmektedir. Uluslaşma sürecinin sosyo-ekonomik sistemin evrimine uygun bir hat izlediğini söylemek yerinde olacaktır. **Ulus-devletler kapitalizmin ihtiyacını en iyi karşılayabilen devlet formasyonları olarak ortaya çıkmıştır.** "Bütün dünyada kapitalizmin feodalizme karşı zaferleri dönemi, ulusal hareketlerle ilgili olmuştur. Bu hareketlerin iktisadi temeli, meta üretiminin tam zaferini sağlamak için yurt-ıçi pazarı ele geçirmek zorunda olması, aynı dili konuşan bir halkın yaşadığı bölgeleri siyasal bakımdan birleştirme zorunda olması gerçeğinde yatar ve bu dilin gelişip kök salmasını önleyen bütün engeller ortadan kaldırılmalıdır... Modern kapitalizme uygun ölçüde, gerçekten özgür ve geniş ticari alışveriş için, ayrı ayrı sınıflar halinde ve özgürce gruplandırılabilmesi ve en sonu pazarda, büyük ya da küçük, satıcı ya da alıcı durumda her meta sahibiyile ayrı ayrı sıkı bağlar kurabilmek için en önemli koşullar, dil birliği ve dilin engelsiz gelişimidir...Onun için her ulusal hareketin eğilimi, modern kapitalizmin gereksinimlerini en iyi ölçüde karşılayabilecek olan ulusal devlet kurma eğilimidir." (Stalin)

Ulusal sorunun çözülmediği ülkelerde ortaya çıkan ulusal hareketlerde ağırlıklı olarak burjuvazinin önderliği söz konusudur. Uluslaşma veya diğer bir ifadeyle ulusal bilinç, bu sınıfın çıkarına uygun olduğundan kaynaklıdır ki esasta bu sınıfın önderliği söz konusudur. Bu nedenle yukarıda bahsini açtığımız ulus devlet kurma eğilimine yakın olmak durumundadırlar. Esas mesele tam da bundan sonra başlamaktadır. Ulus devlet biçiminde örgütlenmiş bir devletin hakimiyeti altındaki topraklarda diğer ulus ve azınlık ulusların hakları ne olacaktır? **Burjuvazinin çözümü, özellikle devrimini gerçekleştirmediği veya tamamlamadığı ülkelerde, ezilen ulus ve azınlık milliyetleri inkara ve imhaya yönelmektir.** Böylece olmayanların haklarından bahsetmenin anlamı yoktur.

B-Türkiye'de Milli Baskı Siyaseti

Milli baskı siyaseti daha çok burjuva demokratik devrimini gerçekleştirememiş veya tamamlamamış ülkelerde uygulanmaktadır. Dünya devrimlerinin bölgelere göre dengesiz bir seyir izlemesi ve kapitalizmin özsel çelişkilerinin bir sonucu olarak gericileşip emperya-

Ulusal sorun ve gençlik

list aşamaya varması itibarıyla böylesi ülkelerde ulus devlet kurma yöntemi de farklılaşmıştır. **Kapitalist gelişmenin gerisinde kalan böylesi ülkelerde hakim sınıflar sermaye birikimini sağlayarak değil, tamamen sömürgeci sermayeye bağımlılaşarak hakim konuma gelmişler veya hakimiyetlerini sürdürmüşlerdir.** Bu durum beraberinde burjuvazinin, kendinden önceki hakim güç olan feodaliteyle de ittifakını ihtiyaç dahiline sokmuştur. Özcesi; gericiler, varlıklarını sürdürürebilmek için yine gericilerle sırtlarını dayamışlardır. Bu gericiler ittifakın pazar alanı olarak kurulacak ulus devletinin bir nevi toplumsal ayağı olan ulusal bilinç de soykırımla, imhaya, inkarla, ırkçı-şoven propagandayla yaratılmaya çalışılacaktır. "Dahili ve harici bedhahlar"ın varlığına işaret edilerek hakim ulus milliyetçiliği histerik bir biçimde açığa çıkarılacak, kitleler esas sosyal-ekonomik sorunlardan uzaklaştırılma yoluna gidilecektir. **Tam da ittifak halindeki sınıfların niteliğinden kaynaklı harici bedhahlar hiçbir zaman emperyalizm olmayacaktır.**

Türkiye'de iktidarın siyasal ve ekonomik gelişim süreci de kısaca böyledir. Gericiler ittifakı açıklayan komprador burjuvazi kavramı da bu gelişimin sonucunda kendini gerçekleştirmiştir. **Türkiye'de de hakim sınıflar, öncelleri olan Osmanlı'dan aldıkları gelecekten milli baskı siyasetini durmaksızın sürdürmüşlerdir.**

Türkiye'de milli baskı, başta Kürt ulusu olmak üzere ezilen ulus ve milliyetlere uygulanmıştır, uygulanmaktadır. Osmanlı'nın son dönemlerinde tarihin

en kanlı katliamlarından biri olan **Ermeni Soykırımı'nı**, TC'nin kuruluşuyla beraber, Rumların mübadele yoluyla yerlerinden sürülmesi, "Varlık Vergisi" gibi uygulamalarla ekonomik gelişmelerinin engellenmesi, kültürel hakların gasp edilmesi, asimilasyon, Kürtlerin inkarı, isyanlar sonucu kurulan "Astığım astık, kestğim kestik!" mahkemeleri, darağaçları, sürgünler, Kürtçe'nin yasaklanması gibi faşist-şoven uygulamalar takip etmiştir.

C-Tarihsel ve Kavramsal Olarak Ulusal Mesele

Tarihsel ve kavramsal olarak sorunlara yaklaşmak, hele bu sorun açısından bir zorunluluktur. Çünkü gericiler bilinçli olarak, olguları ya tarihsel gelişmelerinden soyutlayarak, tarihi yalanlayarak ya da mevzu bahis olan kavramların içini boşaltarak gerçekleri çarpıtma yoluna giderler. (Bakınız: TC tarihi yalanlar doludur.) **En yalın ifadesiyle devrimcilere düşen ise gerçeği bütün yönleriyle ortaya çıkarıp, emperyalist, faşist gericiliğe gerçeğin tokadını indirmektir. Çünkü tarih bizi haklı çıkarmaktadır ki gelecek hakkımızdır.**

Yüzyıllardır aynı coğrafyada yaşayan Kürtler birçok kez egemen sisteme karşı ayaklandılar. Bugün de bir başkadırı söz konusudur. Türkiye'de faşizm açısından anti-Kürtçülük önemli bir yere sahiptir. Bu nedenledir ki, sorunun çözümü belli yönleriyle resmi ideolojinin altını boşaltma potansiyeline sahiptir ve yine bu nedenledir ki faşizm yenilgiye uğratılmadan sorun çözümsüz kalacaktır.

Tarihin en kanlı katliamlarından biri olan Ermeni Soykırımı'nı gerçekleştiren İttihat ve Terakki'nin kadroları, TC'yi kurarken doğal olarak geldikleri siyasi yapının politikalarını devam ettirdiler. İttihatçılar Ermenilere, ardılları Kemalistlerse Kürtlere yöneldiler. **TC'yi kuraran Kemalist kadro, Kürt coğrafyasında hakim olan büyük toprak ağaları ve din adamlarıyla ittifak kurarak Kürt ulusunun temsil hakkını ustalıkla gasp etmesini bildi.** Fırsat ustaca kullanılmıştır ki, yeni kurulan devleti Lozan görüşmelerinde temsil eden İnönü, kendisini Kürtlerin ve Türklerin temsilcisi olarak takdim ederek, bugünkü T. Kürdistan'ı bölgesinin ilhakını sağlayabilmiştir. Bir meclisin varlığı demokrasi olarak lanse ettirilmiştir. Konumuz gereği bu meseleye girmeyeceğiz. Demek istediğimiz sadece T. Kürdistanı'nda değil, hiçbir yerde bir seçimin gerçekleşmediğidir. İttihatçılar Osmanlılık adı altında devleti kurtarmaya girişmişlerdi, Kemalistler de önce Müslümanlıkla cıalanmış bir Türkiyeliliği kullanarak devleti kurdular, devleti idame ettirmek için de Türk-İslam sentezi ırkçı propagandasıyla sağlanmaya çalışıldı, çalışılıyor.

Geldiğimiz aşamada Kürt ulusunun çeşitli düzeyde mücadelesi sonucu, kabul edilmeyen Kürt gerçekliği tanınmaya başlanmıştır. Dikkat edelim, devletin hemen kurulmasından sonra Kürtlük inkar edilmişti. Bugün de inkar devam ediyor. Kürtlerin ulus olduğu gerçeği göz ardı edilmeye çalışılarak, "etnik köken", "Kürt kökenli Türk vatandaşı" gibi kavramlarla bir ulusun reddi durumu mevcuttur.

Sorunu ortaya koyarken kavramların gerçekte neler ifade ettiği önemlidir. Bununla beraber devrim ve demokrasi güçlerinin ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunurken dikkat etmesi gereken noktalardan biri de, yine bu kavramlarla ilgilidir. **Ulusların kendi kaderini tayin hakkının apaçık bir şekilde devlet kurma hakkı olduğu konusunda saflarımızda bir netlikten bahsedebiliriz.** Dikkat çekmek istediğimiz nokta, ulusların kendi kaderini tayin hakkını kavramanın ulusal hak eşitliğini kavramak ile mümkün olduğudur. Hangi sınıfın önderlik ettiğine bakılmaksızın bütün ulus ve azınlık milliyetlerin ulusal hak eşitliğini bilince çıkarmak önemli bir yerde duruyor. **Önderlik eden sınıftan kaynaklı bir karşı çıkış, ancak ve ancak ezen ulus milliyetçiliği saflarına sürüklenmeye yol açar. Sonuç bellidir: sosyal şovenizm.** →

Yukarıda giriş yaptığımız emperyalizm-ulusal hareket ilişkilendirilmesine gelmeden önce, yine tarihe dönelim: Bildiğimiz gibi; 1925'te Palu, Genç, Ergani ve Amed merkez bölgeler olmak üzere T. Kürdistanı'nda **Şeyh Sait** önderliğinde bir isyan başlatılmıştı. Özellikle isyan önderinin şeyh olmasının isyana dini bir motif yüklediği açıktır. Hatta din ögesinin isyanda güçlü olması bile muhtemeldir. **İkincisi;** isyan o günden bugüne kadar İngiliz emperyalizminin Türkiye'ye dönük politik bir aracı olarak lanse edildi, geniş bir kesim de bu yargıyı öylece kabul etti. Hatta tarihsel değerlendirmeler açısından Türkiye Devrimci Hareketi de kısmen bu yargıyı kabul etmekten kendini alamamıştır. Yoksa bu konudaki uzun suskunluğu nasıl yorumlayabiliriz? Öncelikle bir kaç soru sormak lazım:

Birincisi- İsyanın dini motifi tek başına isyanın meşruluğunu gölgeleyebilir mi?

İkincisi- Bugün "din" ögesi kurumsal anlamda T. Kürdistanı başta olmak üzere, Türkiye'de güçlü bir yere sahiptir. Kendini koruyabilmiş olmasını Kemalizm'le olan ittifakında aramak gerekmez mi?

Üçüncüsü- Emperyalizmle ilişkisi olduğu kabul edilse dahi, isyan gerek örgütlenme gerekse de askeri açıdan neden cılızdır?

Sonuncusu- İsyan, aşiretsel tarzda ve üstelik emperyalizmle ilişkili olsa dahi meşruluk biter mi?

Sorularımıza bakılacak olursa günümüz tartışmaları eskiden çok farklı olmasa gerek. Kürt ulusal sorunu geçmişte de safları netleştiriyordu, halen de netleştiriyor. Bugün Kürt Ulusal Hareketini emperyalizmle ilişkilendirmeye çalışarak mahkum etmek, destek sunmamak her şeyden önce emperyalizmin uşağı TC faşizminin değirmenine su taşımaktan başka bir şey ifade etmiyor. Güya anti-emperyalizm adına şovenist cephede saf tutuyorlar. Ulusların kendi kaderini tayin hakkını, ulusların tam hak eşitliği hakkını hayasızca çiğniyorlar.

Elbette, Ulusal Harekete eleştirel yaklaşmak olmazsa olmazdır. Ancak sorunu basitleştirerek söyleyecek olursak, sorun şudur: Haksızlığın karşısında mı olacağız, yanında mı? Veya ezilenin yanında mı karşısında mı?

D-Türkiye'de Barış Sorunu, Şovenizm ve Gençliğin Görevleri

Barış talebi, Kürt Ulusal Hareketi tarafından yıllardır çeşitli düzeylerde dile getirildi. Bunun için farklı projeler

yoluna da gidildi. Hareket barış talebini belli ölçülerde tabanına da kabul ettirmiş bulunuyor. **Ne var ki, talebin verili koşullarda istenilen cevabı bulması mümkün gözüküyor.** Mesele, kesinlikle çarpıtılan şekliyle, hareketin samimiyetsizliği olarak açıklanamaz ve kahvehane politikacılarının "...o zaman dağdan insinler." çözümlüyle geçiştirilemez.

Devrimci bir anlayış olarak barış muhakkak ki, nihai hedefimizdir. Evet, barış talebinin istenilen cevabı bulamayacağı düşüncesi de saflarımızda belirgindir. Bu yönelim tamamen meşruiyetle ilgilidir. **Şöyle ki, bizler, Kürt Ulusal Hareketinin legal siyaset yapma hakkını savunuyoruz.** Hareketin bütün bileşenlerinin ayırım yapılmaksızın, hiçbir baskıyla karşılaşmaksızın, legal siyaset yapma haklarının arkasındayız. Bunun bir çözüm olup olmadığı farklı bir meseledir, bu hakkın doğal olduğu farklı bir meseledir. Kürt Ulusal Hareketini meşru gören bütün kesimlerin de bu hakka destek vermesi gerektiğini düşünüyoruz. Çünkü her ezilen ulus milliyetçiliği, zulme bir başkaldırıdır ve tam da bu nedenle demokratik bir muhtevaya sahiptir. **Çünkü ülkemizde ezen ulusun faşist Türk devletinde cisimlenen baskı ve zulme karşı, Ulusal Hareketin temsil ettiği mücadele de bu demokratik içeriğe sahiptir.** Her türlü tartışmadan azade, kayıt ve koşul ile sürmeksizin desteklenmesi gereken budur.

Gelinen aşamada, devlet bu çağrıya kulak tıkamakta, hareketi yok etme amacını gütmektedir. En azından devletin, hareket içindeki devrimci dinamiği etkisizleştirerek bir tasfiye planını uygulamaya çalıştığı aşikardır. Özellikle son dönem içinde geliştirilen şovenist dalga nicelik desteğine bakılmaksızın kitlelerin beynini dumura uğratmıştır.

Saldırı esasta geniş kapsamlı olmak üzere daha çok Kürt Ulusal Hareketi bileşenlerine yönelmiştir. **Güçlü bir dayanışma her zaman olduğundan daha çok bir ihtiyaç, bir görev olarak karşımızda durmaktadır.**

YDG olarak kuruluşumuzdan itibaren savunduğumuz ulusların kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunma ilkesini gerçekleştirdiğimiz 1. Konferansımızla beraber oluşturduğumuz programımıza dahil ettik. Bu ilke teorik düzlemde oldukça tartışıldı, halen de tartışılıyor ve tartışılacaktır da. Tartışma, ilkenin pratikte gösterilmesinde kendine yer buluyor. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi belli bir kafa açıklığı mevcuttur. Ancak demokratik bir kitle örgütü ve bir gençlik örgütü oluşumundan kaynaklı bileşenimiz doğal olarak yenileniyor. Sıklıkla ana gündemi oluşturan hassas bir konu olmasından kaynaklı bu mesele daha çok tartışılacaktır.

Son şovenist saldırı dalgası dayanışmanın aciliyeti dışında başka bir gerekliliği de bizlere hatırlatmış bulunuyor. Nedir bu gereklilik? **Ulusların kendi**

kaderini tayin hakkını savunmanın sadece bir yönü olan ezen ulus milliyetçiliğine karşı mücadeledir. Her sistem varlığını sürdürebilmek için şöyle veya böyle kitlelere dayanmak zorundadır. Gericici sistemler, zor aygıtını kullanarak, bilinç bulanıklığı yaratarak kitle temelini oluştururken ilerici sistemler ise kitleye yüzünü dönerek, gerçekleri en yalın haliyle ortaya koyarak, ikna yoluna giderek ve ihtiyaçların bir ürünü olarak kitlelerle var olup, kitlelerle şekillenirler. Ülkemizde Kemalist gericilik, düzmece kurgulu resmi tarihiyle, faşist ideolojisiyle kitleleri arkasına almayı belli ölçülerde başarmıştır. Bu anlamıyla ırkçı, şovenist propagandaya cevap olma görevimiz de bulunmaktadır.

Ulusların kendi kaderini tayin hakkını, ulusların tam hak eşitliğini savunmak, farklı ulus ve milliyetlerden halkımız arasına nifak tohumları eken ve yetiştiren faşist gericiliğe karşı ısrarlı ve tutarlı bir mücadeleyle paraleldir. Bu ilke ajitasyon ve propagandamızda önemli derecede yer edinmektedir. Ancak ulusların kendi kaderini tayin hakkı propagandasının Türk ulusundan halk gençliğine taşımakta belli bir yetersizliğimiz olduğunu görmek gerekiyor.

Her türden milliyetçiliğe karşı olduğu gibi Kürt milliyetçiliğine karşı da mücadele etmek gereklidir. Ancak hem yukarıda açıklamaya çalıştığımız gibi ezilen ulus milliyetçiliğindeki demokratik özden kaynaklı ve ezen ulus olarak Türk milliyetçiliği nedeniyle Kürt milliyetçiliğine karşı mücadele tali planda kalmaktadır, kalmalıdır. T. Kürdistanı'nda Türk milliyetçiliğinin teşhiri yapılarak Kürt milliyetçiliğine karşı mücadele yürütülmelidir.

Bununla beraber T. Kürdistanı'nda ulusal çelişkinin baş çelişki olduğu algısı genel itibarıyla mevcuttur. Bizler, nasıl gerçeğin diliyle konuşuyorsak yine gerçeklere göre hareket ederiz. **Ulusal çelişki en nihayetinde sınıfsal çelişkinin emperyalist-kapitalist sistemin dengesiz gelişimi ve bu sistemin içinde barındırdığı içsel gelişmelerin bir ürünü olarak ortaya çıkmıştır.** Toplum sınıflardan oluşmaktadır. Toplumsal konumlanışı nasıl sınıflar belirliyor, sınıflar üretim ilişkilerinin bir sonucu olarak ortaya çıkıyorsa verilecek mücadele de öyle olmalıdır. **Sınıf bilinçli bir mücadele ancak ezilenleri kurtuluşa götürmeye muktedir olabilir.** Bu nedenle, bizler Yeni Demokrat Gençlik olarak bireyleri, toplulukları milliyet esaslı değil sınıf esaslı ele alırız. Bu ele alış kesinlikle ezen ve ezilen millet gerçeğini görmemizi engel değildir, olamaz da.

Bizler bilime inanan ve bilime göre şekillenmeye çalışan bir gençlik örgütü olarak, kitlelerin esas sorunlarını ortaya çıkarmanın ve kitlelerle beraber bu doğrultuda mücadele yürütmenin uğraşını veririz. Kitlelerin "Vatan bölünüyor!-Terörizme karşı seferber ol!" gibi gericici ve asılsız propagandalarına "Birlik, mücadele, zafer!" şiarıyla cevap vermekle yükümlüyük. O nedenle diyoruz ki:

- **Edi Bese!**

- **Biji bıratıye gele Tırkiye! Ye Kurdo, Tırkan!**

- **Şan be, Konferansame ya du-yem!**

KONFERANS KARARLARI IŞIĞINDA

2 yıl aradan sonra gerçekleştirdiğimiz 2. Konferansımız, örgütümüzün aynı yolda ilerlemesi ve politikalarının netleşmesi açısından önemli bir yerde durmaktadır. Biriken meselelerin çokluğu düşünüldüğünde özellikle de YDG'nin DKÖ olarak niteliğinin ve çalışma tarzının daha da netleşmesi konusunun tartışılması gerekliliği, böyle bir konferansı bizler için kaçınılmaz kılmaktaydı. Program tartışmaları döneminde netleştirmeye başladığımız bu konu, örgütlediğimiz ilk konferansa da anlamını vermiştir. YDG'nin kurulduğu andan bu yana konferans gündemiyle ilk defa toplanmış olması, her ne kadar eksiklikler olsa da 1. Konferansın önemini göstermesi açısından önemli bir veridir.

YDG 2. Konferansının değerlendirmesine geçmeden önce konferans sürecini ve ilk konferansa göre kısa bir kıyaslamasını yapmak faydalı olacaktır.

Örgütümüz, niceliksel anlamda önemli bir gelişme kaydetmiş olmasa da niteliksel anlamda azımsanmayacak bir birikim sürecini geride bırakmıştır. İlk konferansımızdan bu yana attığımız adımların, çıkardığımız deneyimlerin, başarılı ve başarısız pratiklerin bizlere neler kattığını öğrenmemiz gerekmektedir. Her alanımızda gerçekleşen gelişmelerin tüm alanlarımızın deneyim hanesine işlenmesi işte böyle bir konferans ile sağlanabilir.

Elbette ki konferansımızın tek amacı bu değildi. **Dünyada ve ülkemizde yaşanan yeni gelişmeler düşünüldüğünde ve bizlerin bu konulara karşı nasıl bir tavır takınacağımız, esasta hangi çalışma alanlarında yoğunlaşacağımız gibi konulara da cevap vermemiz gerekmektedir. Özellikle de YDG'nin daha da demokratik bir işleyişe kavuşması için attığımız yeni adımların örgütümüzün tamamının kabulüyle derinleşmesi de önümüzde durmaktaydı.**

Bu nedenlerle 2. Konferansımız ilk konferansımızdan farklı bir atmosfer içerisinde gerçekleşecekti. Eşyanın tabiatı gereği, örgütümüzdeki her gelişme ve değişime doğal olarak konferansımıza da yansdı. Konferansın örgütlenmesi sürecinde oluşturulan divandan tutalım da delegelik seçimlerine kadar yansıyan farklılıklar bu değişimin en göz önündeki yansımaları olmuştur. Elbette ki biçimde yaşanan değişiklikler tek başına bir anlam ifade etmemektedir. **Bu değişimlerin yani demokratik yöntemlerin, demokrasinin içselleştirilmesi ile anlamlı hale geleceği açıktır.** İkinci Konferansımızı bütünlüklü değerlendirdiğimizde bu konuda henüz yolun başında olduğumuzu göreceğiz. Örgütümüzün gelişimi (niteliksel anlamda) gerçekten hiç de kü-

çümsenmeyecek bir noktaya varmış olsa da geldiğimiz bu noktanın, hedeflediğimiz noktaya düşünülduğünde daha oldukça yetersiz bir yerde durduğunu da bilmekteyiz.

Bununla birlikte örgütümüzün düzenlediği her iki konferans da politikaya yoğunlaşması bakımından örnektir. **Kendi gerçekliğimizi bildiğimizi, bu gerçekliğimizi abartmadığımızı ve bu nedenle hedeflerimizi daha sağlıklı görebildiğimizi de açıklıkla ilan edebiliriz.**

Bu durum üzerinden gerçekleştirdiğimiz 2. Konferansımız için başarılı değerlendirmesini yapmamız hatalı olmayacaktır. 2. Konferansımız özellikle politik ve örgütsel yönelim noktasında, ilk konferansımıza oranla daha yoğun geçmiştir. Şimdi konferansımızda alınan

gençliğini ilgilendiren başlıca sorunlarda önemli bir hareketlilik sağlayamamıştır. Bu hareketsizlik, sağ bir sapma gibi görülse de konferansımızda doğru tahlil edildiği biçimiyle aslında kitlelere karşı senter, "sol" bir hata olarak ortaya çıkmıştır. Geçmiş sürecin değerlendirilmesinde öne çıkan bazı gelişmeler ise konferansımızda geçtiğimiz sene örgütlenen **18 Mayıs eylemi, köy çalışmaları, emperyalist yasalara karşı başlatılan kampanya** olarak sıralanmıştır.

Önümüzdeki süreçte politik ve örgütsel yönelimlerimiz

Elbette ki konferansımızın en fazla üzerinde durulması gereken gündemleri, önümüzde-

venizme karşı aktif bir karşı duruş sergilemeyi de almıştır.

Emperyalist yasalar ve Bologna süreci, üniversite çalışmalarımızda önceliğini korumaya devam edecektir. Konferansımızda aynı zamanda özellikle üniversitelerdeki dernek kurma çalışmalarında düşülen hatalı anlayışlara da değinilmiştir. Örgütümüzün araçları amaçlaştıran yaklaşımdan uzun süredir muzdarip olduğunu hepimiz bilmekteyiz. Bu nedenle öğrenci derneği kurmanın zor olduğu alanlarda statükocu olmadan farklı araçlara yönelebilmek gerekmektedir. **Paralı eğitim sorununun hem üniversitelerde hem de liselerde koruduğu önem düşünüldüğünde bu konunun göz ardı edilmemesi gerektiğini açıkça söyleyebiliriz. Konferansta ay-**

Örgütümüzün düzenlediği her iki konferans da politikaya yoğunlaşması bakımından örnektir. Kendi gerçekliğimizi bildiğimizi, bu gerçekliğimizi abartmadığımızı ve bu nedenle hedeflerimizi daha sağlıklı görebildiğimizi de açıklıkla ilan edebiliriz.

kararları değerlendirmeye başlayabiliriz:

Konferansımızın geçmiş süreç değerlendirmesinde, yukarıda saydığımız süreç daha ayrıntılı olarak değerlendirilmiş ve emperyalizmin geldiği nokta kısaca aktarılmıştır. **Özellikle ülkemizde emperyalizmin güdümündeki gericiliğin artan saldırıları ve kitlelerin yavaş yavaş artan hareketliliği bu başlık altında dikkat çekmektedir.** Buna rağmen örgütümüz, ilk konferansından bu yana yaşanan nesnel ve öznel sorunlar nedeniyle kitlelerle bağ kurma konusunda önemli bir ilerleme kaydedememiştir. O halde bu tespit, ancak ve ancak bizlerin önümüzdeki dönemde kitle çalışması adına yapacaklarımız ile anlamlı hale gelecektir diyebiliriz. Konferansımızda geçmiş dönem faaliyet raporlarını sunan alanlarımız da bu genel hareketsizliğe dikkat çekmişlerdir. **Yani örgütümüzün iki senedir görece durgun bir hatta ilerlemesini sürdürmesi, ülke çapında çok istisnası olan bir durum değildir. Bu durum konferansımızda kendiliğindencilik olarak adlandırılmıştır.** Örgütümüz bu süreçte doğru tespitlerde bulunmuş olsa da halk

ki sürece ilişkin alınan politik ve örgütsel kararları olmalıdır. **Konferansımız, haklı olarak önümüzdeki süreçte YDG'nin esasta anti-emperyalizm üzerinden faaliyetlerine devam etmesine karar vermiştir. Özellikle emperyalist patentli yasaların sayısındaki artış ve dünya genelinde benzeri yasalara karşı verilen kitlesel tepkiler, emperyalizmin teşhir olmuşturunu da göstermektedir.** Bu konuda yakın süreçte onlarca farklı yazı yazıldığı için ayrıntılı olarak tekrar üzerinde durmak gereksizdir.

Ancak yaptığımız bu tespite rağmen kısa vadede çalışmalarımızı esasta artan şovenist saldırılara karşı yönlendirmemiz gerekmektedir. Ülkemizde anti-faşist anti-emperyalist kitlelerin artan saldırılara karşı hızla taraf olduğu açık bir gerçektir. Bu nedenle tırmandırılmaya çalışılan şovenist saldırıların arkasına eklemeye çalışılmasına karşı örgütümüzün net bir yanıt vermesi gerekmektedir. **Konferansımız bu anlayış doğrultusunda şovenizm meselesini de tartışarak kısa vadeli planları arasına şo-**

nı zamanda lise çalışmalarımızda ÖSS sorununa ve güvenlik protokolüne de değinilmiştir. Bunların yanı sıra semt çalışmalarımızda da işçi ve işsiz gençliğin örgütlenmesi meselelerine yönelik tartışmalar düzenlenmiştir. Özellikle işçi gençliğin çalışma koşulları ve yaşam standardı kabaca ortaya konulmaya çalışılmış, sistemin işçi ve işsiz gençliğe yönelik kültürel ve ekonomik saldırıları aktarılmıştır. **Yine köy çalışmaları ile köylü gençlikle bağ kurmanın önemi aktararak, bu aracın bugüne kadar etkin kullanılmadığı vurgulanmıştır. Bu nedenle konferansımızda bundan sonra köy çalışmalarında kitle çalışmalarına ağırlık verme yönelimi kabul edilmiştir.** Bunun yanı sıra özellikle "köylük bölgelerden üniversitelere okumaya gelen gençlerle bağ kurularak, köylü gençlik içerisinde çalışma başlatmanın koşulları oluşturulabilecektir" denilmiştir.

Ancak politik gündem sunumu üzerinden yapılan tartışmalarda kabul edilen bazı kararları daha ayrıntılı incelemekte fayda var. Özellikle özeldde YDG üzerinden bugüne kadar kit-

DAHA FAZLA KİTLE ÇALIŞMASINA

lelerin gözünde oluşturduğumuz devrimci kişilik tanımının değişmesi gerekliliği üzerinden alınan karar bunlardan birisidir. Bu karar, konferansımızda yeterince tartışılmadığı için üzerinde durmak gerekmektedir. Devrimci bireyin nasıl olması gerektiği üzerinden kafalarda oluşan profilin sadece YDG açısından değil diğer devrimci örgütler açısından da çok doğru olmadığını söyleyebiliriz. YDG'nin misyonu ve programı üzerinden düşünüldüğünde YDG'lerden nasıl bir duruş beklendiğinin netleşmesi gerekmektedir. **Halen birçok alanımızda YDG'de örgütlenmek için aile, okul vb. kurumlarla tüm bağların kesilmesi ve büyük bedeller ödenmesi gerektiği anlaşılabilir. Oysaki YDG'nin, bünyesine dahil olmak isteyen kişilerden böyle bir beklentisi bulunmamaktadır. Anti-faşist, anti-emperyalist net duruş konusunda pratikte gösterilen tutarlılık, YDG'li olmak için yeterli olmasına rağmen adeta daha fazlası isteniyormuş gibi bir algının oluşması ve bu nedenle birçok insanın örgütlenmekten uzak durması, bizlerin yarattığı yanlış görüntüyle ilgilidir.** Konferansımız bu konuda getirilen öneriyi büyük bir çoğunluğun olumlu yaklaşımıyla karar altına almıştır. Bu nedenle alanlarımızdaki çalışmalarımızda bu konuya daha fazla dikkat çekmekte fayda vardır.

Önümüzdeki süreçte her sene düzenli ve merkezi olarak köy çalışmaları örgütlenmesi önerisi, içerisinde önümüzdeki süreçte neler yaşanabileceğini göz önünde bulundurmadığından kaynaklı kısmen subjektif kalmış olsa da örgütümüzün köylük bölgelerde çalışma isteğinin açık ifadesi olduğu için değerli bir öneridir. Ancak bu sene genel seçimlerin yaz sürecine geldiği hatırlanacak olursa benzeri durumlarda örgütümüzün köy çalışmaları konusuna esnek bir bakış açısıyla yaklaşması daha olumlu olacaktır. Bunların yanında önümüzdeki süreçte politik yönelim kapsamında aynı zamanda öğrenci gençlik içerisindeki çalışmaların esas alınmaya devam edileceği kararının alındığını da söylemekte fayda var.

Konferansımızın örgütsel yönelim kapsamında aldığı kararlar da oldukça önemlidir. **Bu kararların başında elbette ki merkezileşme yöneliminin ertelenmesi kararı bulunmaktadır. Örgütümüzün katettiği aşama düşünüldüğünde ve birimden merkeze doğru gelişim seyri incelendiğinde alınan bu karar daha da anlamlı hale gelmektedir.** Elbette ki YDG'nin merkezileşme gibi bir gündemi vardır/olmalıdır. Ancak bu adımın atılması için daha erken olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Bu gün-

dem dahilinde alınan, birimlerde kurumsallaşma kararı, merkezileşme tartışmasının en önemli kısmını oluşturmaktadır. Alanlarda kurulmasını amaçlamamız gereken çeşitli komisyonların işlerli hale gelmesiyle ve örgütümüzün alanlarda gelişmesiyle eşgüdümlü olarak ele almamız gereken merkezileşme kararı daha anlamlı olacaktır. Konferansımızda belki de en tartışmalı ve çekişmeli geçen konu bu olmuştur. Örgütümüzün geneli merkezileşme meselesinin ertelenmesi konusunda hemfikir olmuş olsa da bölgesel temsilcilikler (bölgesel yönetici birimler) kurulabileceği kararı delegelerin bir kısmınca kabul edilmiştir. Buna rağmen konferansımız, bölgesel düzeyde de olsa merkezileşmeyi kabul etmeyerek, daha sağlam adım atmaya dikkat etmiştir.

Bunun yanında örgütümüz, gençlik kitleleri içerisinde yürüteceği çalışmalarda yapması gereken ayrımı, esasta sınıfsal olarak yapmaya karar vermiştir. Komisyonlar ve birimler üzerine yürütülecek çalışmanın kabul edilmesiyle birlikte, bu birim ve komisyonların hangi noktalar dikkate alınarak kurulacağı meselesi çalışmamızda durmaktaydı. **Onlarca farklı başlık altında (esnek bir şekilde) kurulabileceğini belirttiğimiz komisyonlar, örneğin kültür-sanat, işçi, üniversite, lise, semt, tarihsel araştırma, genç kadın vb. konulardan hangilerini esas alacağımız ve nasıl çalışacağımız meselesi konferansımızda tartışılarak karar altına alınmıştır. Esasta işçi, köylü, üniversite, lise ve semt komisyonlarında her YDG'linin örgütlenmesi anlayışıyla hareket edilmesi, bunun yanında diğer komisyonların, her YDG'linin isteğine ve becerisine göre dahil olacağı şekilde düzenlenmesi karar altına alınmıştır.** Bu komisyonların kendi çalışmalarında özerk olması, DKÖ'lerin çalışma tarzı gereği olarak kabul edilmiştir.

YDG'nin disiplin meselesine bakışı da konferansımızda tartışılmıştır. YDG'ye katılımın ve ayrılmanın gönüllük temelinde olması gerektiğini hepimiz bilmekteyiz ancak YDG içerisinde yaşanan kimi olumsuz durumların nasıl değerlendirileceği ve açık ilkesizlikler dahilinde örgüt disiplininin nasıl sağlanacağı meselesi, bugüne kadar çok net olmayan bir konuydu. **Daha öncesinde bireysel konuşmalarla karar altına alınan ve bu yönüyle anti-demokratik olan çalışma tarzı konferansımızda mahkum edilerek, disiplin sorunlarının birimlerde, birim toplantılarında karar altına alınması kararlaştırılmıştır.** Şefçi-sekter anlayışın, örgütsel çalışmalarımızdaki yansımalarına örnek olarak verebileceğimiz geçmiş dönemdeki disiplin anlayışının mahkum edilmesi, simgesel-şekilsel bir karar gibi görünse de aslında içeriği düşü-

nüldüğünde oldukça anlamlı bir yerde durmaktadır. Bu konuda örgütümüzün kolektif birimlerinin oldukça deneyimsiz ve yetersiz olduğu açıktır ancak düzenli olarak eleştiri ve özeleştiri mekanizmasının işletilmesi dahilinde bu konuda pratik içerisinde gelişme göstereceğimiz açıktır.

Yine simgesel-şekilsel kararlardan birisi de YDG dağıtımının 2 ayda bir % 30 oranında artırılması kararıdır. **Konferans süresince yoğun tartışmalar sonucu kabul edilen bu kararla amaçlanan, yayını sahiplenme ve sahiplendirme düzeyimizi arttırmaktır. Verimli bir kitle çalışması içerisinde ve politikadan uzak durmaksızın yürüteceğimiz her faaliyet sonucunda dergi dağıtım sayımızın % 30'un da üzerinde olacağı açıktır.** Bu nedenle yayın dağıtım sayısını 2 ayda bir % 30 artırma kararını amaç haline getirmeksizin uygulamaya çalışmamız faydalı olacaktır. Yayın dağıtım sayımızın artması, çalışmalarımızın verimliliğini gösteren bir turnusol kağıdı işlevi görmektedir/görecektir.

Örgütsel çalışmalarımızda her ne kadar merkezileşme konusunda erteleme kararı almış olsak da bu karar, otonomculuğu ve anarşizmi besleme olarak algılanmamalıdır. Bu nedenle konferansımızda alınan alanlardaki alt birimlerin (lise, üniversite, semt vb) il-ilçe genelindeki YDG toplantılarına düzenli olarak faaliyet raporu sunarak, buradan öneriler ve eleştiriler alması kararı önemli bir karardır. Elbette ki il-ilçe genelindeki YDG toplantıları, alt birimlerin alabileceği kararları alma hakkına sahip değildir ancak eleştiri ve öneri yoluyla bir denetim mekanizmasının sağlanması, alanlar üzerine kolektif yoğunlaşmanın tesis edilmesi oldukça anlamlıdır. Bunun yanında konferansta **"alt birimlerden il-ilçe genelindeki toplantılara herkes katılmıyorsa delege seçimi yoluyla alt birimin iradesinin il-ilçe genelinde savunulması sağlanabilecektir"** kararı da alınmıştır.

Örgütümüzün 2 senelik deneyim birikiminin konferans aracılığıyla şekillenmesi pratiği ve irade birliğinin sağlanması gerekliliği, bu aracın ne kadar etkili olduğunu da göstermiştir. **Bu nedenle konferansımızda, YDG Konferanslarının her sene alınması kararı da kabul edilmiştir. Özellikle merkezileşme tartışmalarının daha sağlıklı yürütülebilmesi amacıyla örgütümüzün katettiği mesafenin en rahat gözlemlenebileceği alan, konferanslar olacaktır.** Bu nedenle merkezileşme tartışmalarının yanı sıra bizzat merkezileşme meselesinin asli bir unsur olarak da YDG Konferansları değer-

lendirilmelidir. Kendi içerisinde barındırdığı eksiklikleri ile merkezileşme meselesinde daha yol alması gerektiği açıkça anlaşılan örgütümüzün buna rağmen ilk konferanstaki düzeyine göre, merkezileşme konusunda önemli adımlar attığı da görülmektedir.

Elbette ki konferansımızın kitle çalışması konusunda geleneksel bir anlayışın devamlılığını sürdürmesi gerekliliği de anlaşılmalıdır. Bu konuda örgütümüz dönem dönem başarılı pratiklere imza atmış olsa da bunun devamlılığını bugüne kadar sağlayamamıştır. **Bu nedenle uzun uzadıya tekrar kitle çalışmasının tanımı yapılmamış olsa da konferansımız yine oldukça önemli bir karar olan "Her YDG'li, YDG dışında bir DKÖ'de daha çalışma yapmalıdır" kararını almıştır. Pratiğe dönük ve anlaşılır bir karar olan bu kararın mümkün olduğunca takipçisi olmamız, örgütümüzün gelişimi açısından faydalı olacaktır.** Öğrenci Dernekleri, LÖB'ler, sendikalar, mahalle-hemşehri dernekleri, demokratik-ekonomik kazanım için kurulmuş olan tüm örgütler DKÖ kapsamı dahilinde düşünülebilir. Ancak bunlar içerisinde özellikle demokratik-ekonomik-akademik mücadele örgütlerinde çalışma yapma anlayışına ağırlık vermek daha doğru olacaktır.

Konferansımızın önümüzdeki sürece ilişkin politik ve örgütsel kararları bu şekilde özetlenebilir. Bu kararlar, merkezi irademiz olarak, bir sene boyunca bizlere yön gösterecek çalışmalarımızın ana hatlarını oluşturmaktadır. Ancak bu kararların yanı sıra yapılan sunumlarda örgütümüzün deneyim hanesine eklediğimiz her kazanım, programımıza da eklenmesi gereken kazanımlardır. **Genç kadın, kültür ve sanat, toplumsal cinsiyet konularında tartışılan yeni konularla kurumsallaşma meselesinde atılan adımların YDG programına dahil edilmesi kararı da konferansımızda çoğunluk tarafından kabul edilmiştir.**

Konferansımızın aslında en dikkat çekici tartışmalarından birisi de konferans kararlarının uygulanmamasının ne gibi bir yaptırımı olduğu/olacağı üzerine gerçekleşmiştir. Bu konuda, YDG'nin eleştiri-özeleştiri dışında bir yaptırımının olduğunu söylemek hatalı olacaktır. O halde buradan çıkarılması gereken en önemli sonuç, kararların uygulanmasında esas alınması gerekenin samimiyet olduğudur. Her DKÖ'de ve hatta birçok örgütte olduğu gibi YDG'de de irade birliğinin, en önemli karar mekanizması olduğunu söylersek yanlış olmayız. Bu iradeye bağlı kalarak hareket etmek, YDG'ye olan bağlılığımızın da en gerçekçi yansıması olacaktır. Buna karar vermek ise herkesin kendi hür iradesine bağlıdır.☺

Bugünün engellerini aşarken geleceği örgütlemek

Aşağıdaki yazı Tekirdağ F Tipi'nden Konferansımıza iletilmiştir.

Yoldaşlar,

Sözlerimize YDG 2. Konferansını ve onun yaratıcısı olan sizleri selamlayarak başlamak istiyoruz. İçinde bulunduğumuz koşullara inat, konferansın bizde yarattığı coşku tanımsızdır. Bu coşkuyu ve elbette ki kimi konulardaki görüşlerimizi sizlerle paylaşmayı sorumluluk olarak görüyoruz. Umuyoruz ki öne sürdüğümüz görüşlerin tartışmalarınıza faydası olacaktır.

Konferansın, YDG'nin kurumsallaşması ve çalışma tarzı konularını esas gündem maddeleri olarak ele alması olumludur. Bu konuda sağlanacak netleşme YDG'yi geniş kitlelere ulaştırmada ve DKÖ olma niteliğini sağlamlaştırmasında önemli bir adım olacaktır.

Kurumsallaşma meselesi ancak YDG'nin genel niteliklerine uygun bir şekilde ele alındığında doğru bir çözüme kavuşturulabilir. O halde bu genel nitelikleri tekrar etmekte fayda vardır.

YDG'nin en geniş kitleye ulaşabilmesi, ancak öz örgütlülükler ile sağlayacağı sıkı bağlarla mümkündür. Şu açık olarak bilinmelidir; öz örgütlülükler içinde yer alan kitle, YDG saflarına en yakın kitledir. Ancak böylesi bir ele alışla YDG'nin kitle tabanı güçlendirilebilir ve halk gençliğinin farklı kesimlerini devrimci gençlik hareketine katabilir.

Birincisi, YDG anti-emperyalist, anti-faşist, anti-feodal bir kitle örgütü olarak ülkemizde halk demokrasisi mücadelesinin önemli bir parçasıdır. Halk gençliğine bu doğrultuda bilinç taşıma ve harekete geçirme perspektifine sahiptir. Nasıl ki halk demokrasisi işçi, köylü, emekçi sınıflar başta olmak üzere halkın farklı kesimlerinin yönetiminde söz alması ise, halk gençliğinin bu doğrultuda hareket etmesinde de YDG önemli bir araç olarak var olmuştur.

İkincisi, YDG'nin kendi programında ortaya koyduğu genel perspektif, halk gençliğinin sorunları üzerinden tüm gençliği kapsayıcı bir özellik arz etmektedir. YDG, kitlelerin çeşitli örgütlülükler aracılığıyla ileri sürdükleri hak ve talepleri tek bir potada eriterek, halkın mücadelesine dahil edecek bir niteliğe sahiptir. Kuşkusuz tek bir potada eritmek, kitlelerin farklı alanlardaki tek tek sorun ve taleplerini yadsımak değil, aksine bu sorunların sahiplenilmesi ve çözümünü genele mâl edebilmektir.

Üçüncüsü, YDG bir DKÖ'dür, fakat sahip olduğu nitelikler ile diğer DKÖ'lerden ayrılır/ayrılması gerekir. Bununla birlikte YDG bir DKÖ işleyişine sahip olmalıdır. Bu, şu anlama gelmektedir; **programında or-**

taya koyduğu görüşleri asgari oranda kabul eden her birey YDG'li olabilir, çalışmalarında sorumluluk alabilir ve politik hattı konusunda fikir belirtebilir. Katılmak gibi içinde görev almak ve ayrılmak gönüllülük esasına dayanır. Diğer DKÖ'lerde olduğu gibi YDG için de demokratik merkezîyetçilik ilkesi temel ilkelerden biridir. **Demokrasi yanı esas, merkezîyetçi yanı talidir. Birimlerden merkeze örgütlenir.**

Bu çerçevede içinde baktığımızda öncelikle söylememiz gereken YDG'nin tüm çalışmalarında halk gençliğinin en geniş kesiminin halk demokrasisi mücadelesine katılımını hedefleyerek hareket etmesi gerektirir. Bu bir yanıla politik duruşla, ajitasyon/propaganda faaliyetiyle vs ilgili diğer yandan mesele bu katılımın araçlarının yaratılmasıdır. **Bugün ikincisi düzenlenen YDG konferansı bunun bir örneği, bu örnek birimlere doğru yaygınlaştırıl-**

malıdır. Birimlerde kurulması amaçlanan komisyonlar bunun bir parçasıyken, yine YDG toplantılarının yaygınlık kazanması, bir bölge veya salt bir çalışma alanı üzerine konferanslar örgütlenmesi yapılabilecek çalışmalarlardır. Bu, merkezi konferansın birimlerde sağlam ayaklar üzerine oturmasını sağlayacaktır. **Nihayetinde asıl olan halk gençliğinin kendi iradesini beyan edebileceği mekanizmaların yaratılmasıdır.**

Kitlelerin kendi sorunları temelinde örgütlenmesinde özörgütlülüklerin önemi

Bu anlamıyla soruna baktığımızda **YDG'nin en geniş kitleye ulaşabilmesi, ancak öz örgütlülükler ile sağlayacağı sıkı bağlarla mümkündür.** Şu açık olarak bilinmelidir; öz örgütlülükler içinde yer alan kitle, YDG saflarına en yakın kitledir. Ancak böylesi bir ele alışla YDG'nin kitle tabanı güçlendirilebilir ve halk gençliğinin farklı kesimlerini devrimci gençlik hareketine katabilir.

Sömürücü sistem örgütsüz bir halk istemektedir. Fakat diğer yandan özellikle devrimci gençlik örgütleri içinde bu örgütlerin

misionunu doldurduğu, artık işlevsizleştiği iddia edilmektedir. İlk bileşenlerinin önemli hataları sonucunda var olan Öğrenci Dernekleri ve LÖB'lerin kitlelerden soyutlandığı, darlaştığı ve giderek ortadan kalktığı doğrudur. **Fakat doğru olan bir başka şey, kitlelerin akademik-ekonomik-demokratik sorunları ortadan kalkmadığı müddetçe öz örgütlülükler olan ihtiyacın da ortadan kalkmayacağıdır.**

Bununla birlikte sınıf mücadelesinin bugünkü durumunda ve YDG'nin görece güçsüz olduğu koşullarda bahsini ettiğimiz öz örgütlülükler kurulamaz. Bu durum bazı kitlelerin içinde yer aldığı daha geri düzeydeki örgütler içinde çalışmaya götürebilir. **Şunu söylemeliyiz ki kitlelerin olduğu her alan bizim çalışma alanımız olmalıdır.** Ancak bu durumda yapılması gereken, faaliyeti öz örgütlülüklerin kurulması hedefi ile ele almaktır. Öz örgütlülükler yaklaşım bizim açımızdan temel bir anlayıştır. Öz örgütlülükler YDG'nin kitle ile arasındaki köprüdür, egemen sınıflar bu köprüleri yıkmak için ne kadar çalışıyorsa biz de kurmak için o kadar çalışmalıyız.

Güçlü bir merkez için güçlü birimler

Bugün örgütsel işleyiş ve çalışma tarzı meselesini tartıştığımızda hareket noktamız YDG'nin bir DKÖ olduğu noktası olmalıdır. Daha önce de belirttiğimiz gibi bu, örgütlenmenin aşağıdan yukarıya doğru olması gerektiği anlamına gelir. Diğer yandan vurgulanması gereken demokratik merkezîyetçilik ilkesidir. Elbette ki demokrasi yanı güçlü, merkezîyetçi yön zayıf olacaktır. Fakat bu ikisinden birinin eksikliği, söz ve eylem birliğinde zedelenmeye yol açacaktır. Bu deneyimle sabittir. Bugün yoğun olarak tartışılan birimlerin güçlendirilmesi ve komisyonlar kurulması gündemleri bu perspektifle ele alınmalıdır.

Bu doğrultuda birimlerde olabilecek en geniş kitlenin katılım sağladığı toplantıların düzenli bir şekilde örgütlenmesi doğru bir anlayıştır. Bu konuda yapılması gereken, mevcut güç dahilinde olabilecek her alanda belli bir nitelik ve niceliğe sahip yönetici komisyonların oluşturulmasıdır. Bu komisyon il düzeyinde de olabilir, sadece bir üniversiteyi de kapsayabilir. Burada dikkat edilmesi gereken faaliyetin tek merkezden yönetilmesidir. Politikalar mümkün olan en geniş kitlenin katılımıyla belirlenebilir ancak bunun uygulanmasında tek merkezin olması faaliyetin daha planlı yönetilmesi-

ni sağlayacaktır. Kitlelerin geniş katılımı ve bu yönetici organların kitleye açık olmaları sağlanabilirse bu durum demokratik işleyişe aykırı olmaz, aksine onu güçlendirir. Tek tek yönetici organlar oluşturulabilirdiği oranda kendi üst organlarına da açık olmalı, uzun soluklu bir ele alışla YDG'nin yerellerden ülke merkezine doğru örgütlenmesi hedeflenmelidir. **Unutulmaması gereken güçlü bir merkez yaratmak için yerelerde güçlü kitle temeline ve örgütlenme ihtiyacı olduğudur.** Bugünkü görev bu ikincisini yaratmaktır.

Bu noktada değinilmesi gereken diğer bir konu alanlarda kurulan yönetici komisyonlar dışındaki kadın, çevre, tarih, kültür-sanat vb. tüm komisyonların alt komisyonlar olarak ele alınması gerektirir. Elbette nicelik-nitelik gelişim bu komisyonların kendi içlerinde örgütlenmesini farklılaştırır.

Şovenizme karşı sesimizi yükseltelim!

Örgütlenme meselesi dışında diğer birkaç konu ise şunlardır;

Son yıllarda egemen sınıflar tarafından sistematik olarak yükseltelen ve bugün de Kürt Ulusal Mücadelesini hedef alacak şekilde tırmandırılan ırkçı-şovenist dalgaya karşı konferans YDG'nin tavrını bir kez daha yüksek sesle vurgulamalıdır. Yine Kürt halk gençliğinin örgütlenmesi vurgusunun yapılması önemlidir. **YDG ulusal sorun konusunda net bir anlayışa sahiptir. Bu doğrultuda Kürt halk gençliğinin örgütlenmesine özel önem vermek, ulusal temeldeki sorunları sahiplenme ve halk demokrasisi anlayışı merkezinde tavrı almak YDG açısından önemlidir.**

Bugünkü durumda YDG genç kadınların örgütlenmesine daha fazla önem vermelidir. Özellikle birimlerdeki çalışmaların güçlendirileceği anlayışı ile hareket edileceğini göz önüne alırsak, kadın komisyonlarının kurulmasının teşvik edilmesi, genç kadınların örgütlenmesinin basitten karmaşığa adımlarının atılması zorunludur.

Yoldaşlar, konferans gündemlerine dair söyleyeceklerimiz bundan ibarettir. Kuşkusuz taşıdığımız yetersizliklerden ve yine koşullarımızdan kaynaklı öne sürdüğümüz düşüncelerde eksiklikler mevcuttur. Bu eksikliklerin sizler tarafından tamamlanacağını tam inancı içindeyiz. YDG 2. Konferansını bir kez daha selamlıyor, sizlere tüm çalışmalarınızda başarılar diliyoruz. Umut ve dirençle...✂

Tekirdağ F Tipi'nden Tutsak Bir Partizan

DURMAMAK İÇİN ÇOK NEDENİMİZ VAR!

Çelişkilerin keskinleşmesi, bizler açısından her şeyin önümüzdeki süreçte iyi gideceği anlamına gelmemektedir. Egemenlerin, zaten saklama gereksinimi duymaksızın arttırdığı saldırılar, devrimci-demokratik-ilerici her kurumu, örgütü ve bireyi tehdit etmektedir. İyi ile kötü, olumlu ile olumsuz bu nedenle iç içe gelişmektedir ancak süreçte hangisinin öne çıkacağına sadece bizler, yani devrimciler karar verebiliriz.

24-25 Kasım'da gerçekleştirdiğimiz YDG konferansı, irade birliğimizin sağlanması ve politikaların tartışılması açısından oldukça önemli bir yerde durmaktadır. İlk konferansımızdan sonra düşüğümüz hataya düşmemeye dikkat ederek, halkın huzursuzluğunun artmaya başladığı bu dönemde kitle çalışmasına yoğunlaşarak oldukça verimli sonuçlar elde edebiliriz.

Daha önceki yazılarımızda araç olarak kullanmamız gereken birçok şeyi amaçlaştırdığımızdan bahsetmiştik. İlk konferansımız bu yanlış anlayışa verilebilecek iyi bir örnektir. **Konferansın amaçlaştırılması nedeniyle konferans sonrasında rehavete düşülmesi, bekleme bir havaya girilmesi olgusuyla karşı karşıya kalmıştık.** Anlayışımızı netleştirdiğimiz bir konferans sonrasında kitlelere gitmek için daha fazla nedenimiz oluşmuşken, bunun yerine hareketsiz kalmayı tercih etmemiz anlaşılır değildir. Aynı sorunla bu konferans sonrasında da karşılaşmamak için **konferans kararlarının kavranmasına** yoğunlaşmamız faydalı olacaktır.

Ülkenin dört bir yanında kitle çalışması adına çok verimli bir pratiğimiz olmamasına rağmen, yeni yeni katılımların olması ve ileri kitle içerisinde örgütlenme talebiyle kendiliğinden bir akış yaşanması, bizler için çok değerli ve önemli örneklerdir. **Birçok yerde attığımız küçük adımlar sonucu bir anda onlarca ilişkiyle tanışmamız, yayınlarımızı bir şekilde bulup okuyan insanların örgütümüzü sahiplenmesi tesadüf değildir. Elbette ki bu durum dışarıdan bakıldığında olumlu gibi görünse de yetmezliklerimizin anlaşılması açısından da oldukça olumsuz bir duruma işaret etmektedir.** 20 yıllık pratiğimiz süresince kitle çalışması adına en hareketsiz olduğumuz süreçlerden birisi olan bu dönemde niceliksel anlamda gelişme yaşamamızda, son süreçte ele aldığımız gündemlerin etkisi yad-

sınamazsa da esasta ileri kitlelerin örgütlenme konusundaki isteği belirleyici bir yerde durmaktadır.

Bu nedenlerden kaynaklı kitle çalışması konusunda yaşadığımız statükoyu parçalamamız niceliksel anlamda sıçramalar yaratmamızı sağlayacaktır. İşte bu yüzden özellikle konferans sonrası dönemi iyi değerlendirmemizin getireceği faydalar ortadadır. Konferans sürecinde sağladığımız irade birliğini kitle çalışmasına yansıtılabileceğimiz, ileri kitlelerin devrimci örgütlerden beklediği cevabı verebildiğimiz takdirde sistemin saldırılarına karşı önemli bir alternatif olabiliriz.

Kendimize, örgütümüze, kitlelere güvenelim!

Tasfiyeciliğin yoğun etkisiyle birlikte saflarımızda da etkisini gösteren kitlelere, örgüte ve kendine güvensizlik sorunu, bizlerin kitle çalışması noktasında yaşadığımız sıkıntının en önemli nedenidir. Kitlelerin örgütlenmeyeceği düşüncesiyle başlayan bu sorun, kitlelere **güvensizlikten örgüte güvensizliğe ve kendine güvensizliğe kadar şekillenebilmektedir.** **"Kitleler örgütlenmez" anlayışına sahip birisinin, kitleleri örgütlenme perspektifiyle hareket etmesini beklemek mümkün değildir. İşte bu anlayış, kitle çalışmasına girme konusunda da doğal olarak çekingen kalacaktır. Kitlelerin örgütlenmeyeceğine yönelik düşünce, örgütün kitleleri kapsayamayacağına yönelik anlayışı içerisinde taşımaktadır.**

YDG açısından düşündüğümüzde yüz binlerle ifade edebileceğimiz anti-faşist, anti-emperyalist gencin YDG'de örgütlenmeyeceğini düşünen bu anlayışın yine kitleleri örgütlenme gibi bir sorunu olmayacağı açıktır.

Bu sorunların en temel nedeni elbette ki bilimsel düşünceden yoksun olmak-

tır. YDG; programıyla, hedefleriyle ve çalışma tarzıyla, halk gençliğinin ileri kesimlerini kapsayabilecek şekilde donanmıştır. Ancak bunu kavrayabilmek için YDG'nin anlaşılması ve kitlelerin özellikle de ileri kitlelerin tahlil edilmesi gerekmektedir. **Gerek YDG açısından ileri kitlelerin istekleri, beklentileri ve özellikleri gerekse de YDG'nin programı incelendiğinde gerçekten de YDG'nin halk gençliğinin ileri kesimlerini kapsayabilecek bir örgüt olduğu anlaşılacaktır.** O halde öncelikle bu konularda bir netleşme sağlamak gerekir. **Bunun yanında eğer karşıımızda duran sistemin görüldüğünden güçlü olduğunu sanıyorsak da aynı hatalı anlayışa düşmemiz mümkündür. Programımızın bilimsel açıdan doğruluğunun yanı sıra en önemli gücü, meşruluğundan ve örgütümüzün taleplerinin haklılığından gelmektedir. Bu nedenle fiziksel olarak ne kadar güçlü görünürse görünsün, haksız olan düşünceler sonsuza dek egemen olamaz.**

Egemenlerin aksi yöndeki tüm çabalarına rağmen hem kitlelere yönelik saldırılarını arttırması hem de onları örgütlenme yöneliminden sürekli uzak tutabilmesi mümkün değildir. İşte bu çelişki, ülkemizde devamlılık arz eden bir çelişkidir. Özellikle bu dönemde kitleleri örgütlenme konusunda oldukça elverişli koşullar bulunmaktadır. **Çelişkilerin keskinleşmesi, bizler açısından her şeyin önümüzde-**

ki süreçte iyi gideceği anlamına gelmemektedir. Egemenlerin, zaten saklama gereksinimi duymaksızın arttırdığı saldırılar, devrimci-demokratik-ilerici her kurumu, örgütü ve bireyi tehdit etmektedir. **İyi ile kötü, olumlu ile olumsuz bu nedenle iç içe gelişmektedir ancak süreçte hangisinin öne çıkacağına sadece bizler, yani devrimciler karar verebiliriz.** Bekleme, rehavet havasıyla, ileri kitleden bireysel katılımlarla olumsuzluğu olumluluğa çevirmemiz mümkündür. Bu kendiliğinden gidişata dur demek bizlerin ellerindedir. Kitlelerle buluşma noktasında kararlı olduğumuz takdirde bunu egemenlerin engellemesi, tüm çabalarına rağmen mümkün olmayacaktır.

Tüm bu nedenlerden kaynaklı, öncelikle konferans kararlarımızın özümsemesine yoğunlaşmamızın çalışmalarımızda başarı elde edebileceğimiz açısından önemli bir yerde durduğunu söyleyebiliriz. Bunun yanında örgütümüze, kendimize ve kitlelere güvenmekten bir an bile vazgeçmememiz gerekmektedir. Kolektif işleyen bir mekanizmanın politikalarını uygularken bireysel eksiklikleri kapatıcı bir yönü olduğu/olması gerektiği açıktır. O halde örgütümüz ve kitleler, güvensizlikten ziyade güven sağlayan olgulardır.☺

özgür, bilimsel, anadilde, özerk, demokratik

Katılımcı bir üniversite istiyoruz!

muştur. YÖK hakkında ne düşünüyorsunuz?

O: Öğrencileri hakimiyeti altına almaya yarayan bir kurumdur. Öğrencileri yaşamadan soyutlayan; düşünmesini, yorum yapmasını engelleyen gerici bir kurumdur.

YDG: Sen birinci sınıfın ama gördüğün baskılar neler? Nelerden hoşnut değilsin?

O: Hocaların, siyasi görüşü yansıtmamamız amaçlı baskısı var. Öğrencilerden de bu yönlü baskı var tabii. Öğrenciler sanki gelmeden önce tembihlenmiş. Aslında bu sorunu çözmek için liselere göz atmak lazım.

YDG: Anlattıklarından şöyle bir şey sezindim: sanki birileri bir oyun hazırlamış, biz de burada onların kurallarına göre oynuyoruz.

O: Evet, tam da öyle. Ortamın kötü olmasını sağlayan kuruluşlar var. Okul yönetimi, medya, devlet tarafından öğrenciler başka taraflara çekiliyor, yani apolitikleştiriliyor. Futbol, bilgisayar ve internet, online oyunlar, sigara... ile ömrümüz bitiyor. Bizim lisede, liseli öğrenciler uyuşturucu maddeleri polisten satın alıyorlardı. Buralara da bilinç götürmeli.

YDG: YÖK hakkında ne düşünüyorsunuz?

H: Yüksek öğretim diyorlar ama verdikleri eğitim yüksek midir? Üniversitelerde yüz binlerce öğrenci var ama bunlar memnun mudur? Üniversiteye girmek isteyen birçok öğrenci var. Ben ÖSS'ye karşıyım, bu eğitim sistemi mutlaka değiştirilmelidir. Dersler, müfredat ağır, öğrenciye yol gösterme yapılmıyor. Hoca geliyor, yazıyor, gidiyor.

YDG: Dersler ağır dedin, peki dertlerin ne bu konuda?

H: Sosyal aktiviteye vakit kalmıyor. Hocalara göre böyle şeylere vakit ayırmamalıyız. "Unut böyle şeyleri" diyorlar. Bir de bence tüm bölümler faydalı değil. Mezunlar işsiz. Üniversite formalite olmuş, hiçbir getirisi yok. Yüksek öğretimin amacı nerde kaldı? Memnun değilim.

YDG: YÖK hakkında ne düşünüyorsunuz?

E: Özgür bir üniversitedeysek, YÖK kaldırılmalı, kendi kararlarımızı kendimiz alabilmeliyiz. Yapmak istediğimiz şeyleri kısıtlıyorsa demokrasiden söz edilemez. ÖSS gibi bir standart, sonra para, ondan sonra kalacak yer? YÖK ve milli eğitim sistemi değişmeli. YÖK bir devlet, devlet içinde devlet.

M: YDG olarak bazı taleplerimiz var:

YÖK kaldırılmalı! Üniversitelerde parasız bilimsel ana dilde eğitim verilsin! Öğrencilere ve üniversite personeline söz-yetki-karar hakkı tanınsın! İletmek istediğin bir mesaj var mı?

E: Eğitim sistemi değişmeli, gençlerin kurtlar vadisi gibi şeylere yöneltilmesi engellenmeli, ağır eğitimden geçmesi (ÖSS, KPSS...) hafifletilmeli. **Sivas YDG**

Mersin Üniversitesi'nde 6 Kasım, protestolarla karşılandı!

Tüm ülke genelinde olduğu gibi YÖK'ün kuruluş günü olan 6 Kasım Mersin Üniversitesi'nde de protestolarla karşılanmıştır. **YDG, DSG, DPG, ÖGD ve Yurtsever Gençlik Hareketi'nin** örgütlediği eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı. **5 Kasım** tarihinde Fen-Edebiyat Fakültesi önünden Mühendislik Fakültesine kadar bildiri dağıtımı yapılmış, tüm üniversite öğrencileri 6 Kasım'da saat 12'deki basın açıklamasına ve basın açıklamasından sonra yapılacak olan panele davet edildi.

6 Kasım günü Rektörlüğün önünde toplanan ve "**Parasız Bilimsel Anadilde Eğitim için YÖK'e hayır! Devrimci-Demokrat-Yurtsever öğrenciler**" pankartının açıldığı eylemde üniversite öğrencileri sık sık "**YÖK polis medya bu abluka dağıtılacak**", "**Faşizme karşı omuz omuza**" vb sloganlarla YÖK protesto edildi. Yapılan basın açıklamasında YÖK kurulduktan sonra üniversitelerde öğrencilere karşı yapılan saldırıların daha da boyutlandığına, eğitimde emperyalist politikaların uygulandığına ve son günlerde artan ırkçı faşist saldırılara değinildi. Basın açıklaması bittikten sonra okul içerisinde panel yapıldı. Panelde üniversitelerin araştırma yapmaktan çok üniversite öğrencilerini susturmak için soruşturmalar açtığına, devletin eğitime önem vermeyip askerleşmeyi ön planda tuttuğu ve tezkereye karşı çıkılması gerektiği vurgulandı. **Mersin Üniversitesi YDG**

Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK), 12 Eylül 1980 askeri darbesinin ardından üniversiteler üzerinde bir baskı aracı olarak kurulmuştur. 12 Eylül zihniyeti gençliğin üzerinde YÖK düzeni ile etkin kılınmıştır. 12 Eylül ile birlikte, toplum Türk-Islam sentezi doğrultusunda gerici düşüncelerin altına alınırken, üniversiteler de buna paralel olarak ırkçılığın ve gericiğin hegemonyası altına girdi. YÖK, bu zihniyetin kurucusu, temsilcisi ve güvencesi olarak 26 yıldır görevini(!) sürdürüyor.

Biz de Sivas'ta YÖK'ü protesto etmek için **6 Kasım Salı** günü Eğitim-Sen ve öğrenci örgütleri ile birlikte üniversitenin merkezi kafeteryası önünde basın açıklaması yaptık.

Açıklamaya 35 kişi katılırken **YDG, DGH, Gençlik Derneği, ÖDP Gençliği, ESP, Kızıl Bayrak ve bağımsız öğrenciler** destek verdi. Yurtsever cephe/TKP'li arkadaşlar Sivas'ta YÖK'ün gündemleri olmadığını söyleyerek katılmadı. Geleceğimizi istiyoruz Girişimi üniversite içinde skeç yapacaktı ancak yağmur yağdığı için ertelendi.

Açıklamada değinilen konular şöyleydi:

Üniversitelerin toplumsal ve bilimsel niteliği ortadan kalkarak, sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda eğitim yapan, sermayeye eleman yetiştiren ve sermaye için bilgi ve teknoloji üreten merkezlere dönüştürülmektedir. Bu değişim üniversiteyi, toplum için bilim üretme gibi temel niteliğinden kopartıyor.

Üniversiteler üzerinde uzun süredir bir kavga sürüyor, bir yanda YÖK diğer yanda ise AKP. Üniversiteler iki tür gericilik arasında sıkıştırılmakta, bütün toplum kesimlerinde olduğu gibi üniversitelerde de laik-anti laik cepheleşme yaratılmaktadır. **YÖK ve AKP tarafından hazırlanan üniversite reformlarının tamamı özde aynıdır, sermayenin ihtiyaçlarına uygun olarak üniversitelerin düzenlenmesini içermektedir.**

YÖK'ün hazırladığı strateji raporu ile hükümetin hazırladığı yasa taslağının ortak noktası: 'üniversitelerin bir işletme olarak kendi kaynaklarını yaratması, öğrencilerin ekonomik gelir kaynağı olarak tanımlanması,

bilginin piyasa için üretilerek üniversitelerin piyasada rekabet eder hale gelmesi'dir.

Basın açıklamasından sonra, üniversite içinde ilerici basının satılması yasak olmasına rağmen, YDG dağıtımı ve birçok öğrenci ile YÖK konulu röportaj yaptık. İşte birkaçını sizinle paylaşıyoruz:

YDG: Merhaba, bugün YÖK'ün kuruluş yıldönümü 6 Kasım. YÖK hakkında ne düşünüyorsunuz?

G: YÖK'ün bize sağlamadığı birçok şey var. Mesela bilimsel bir eğitim ve özgürlüğün lafını etmek bile yasak. En son olarak bugünkü Eğitim-Sen destekli basın açıklamasında da gördüğümüz gibi, polis öğrenciden daha fazla, her taraf sivil polis kaynıyor.

YDG: Bizim YDG olarak bazı taleplerimiz var: YÖK kaldırılmalı! Üniversitelerde parasız bilimsel ana dilde eğitim verilsin! Öğrencilere ve üniversite personeline söz-yetki-karar hakkı tanınsın! Bunlar arasında bize katıldığın noktalar var mı?

G: Tamamen katılıyorum. Artık tarih dersleri öyle bir hâl almış ki, egemen ideolojinin görüşleri dikte edilmekte. Ermeni ve Kürtlerden öcü, katil gibi bahsedilmekte, hatta küfür edilmekte (derste hoca tarafından). Bizler karşı çıktığımız zaman ise kötü not almakla tehdit ediliyor, tabii ki sınıfta teşhir de oluyor. Ayrıca rektör seçiminde üniversite personelinin ve öğrencilerinin fikri alınmalıdır.

YDG: "Egemen ideolojinin görüşleri" dedin, bunu biraz açar mısın?

G: Artık insanlar; diğer insanları kaşgöz-yüz ayrımlarıyla değerlendiriyor. İnsanlarda polis korkusu o kadar büyütülmüş ki "polise karşı durulmaz, onlar ne derse haklıdır" gibi düşünceler yer etmiş. Öğrenciler basın açıklamasına bırakın katılmayı, yaklaşamaz hale gelmiş (basın açıklamasında polis tarafından ablukaya alınmıştı çünkü). Tabii bu YÖK eliyle yapılıyor.

YDG: Bugün 6 Kasım. 12 Eylül darbesiyle birlikte, öğrencileri zapt-u rapt altına almak için 6 Kasım 1981 tarihinde Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) kurul-

Y Ö K E H A Y I R

Malatya

Malatya'da bir araya gelen devrimci, demokrat, ilerici gençler 6 Kasım YÖK'ün kuruluşunu protesto ettiler. 80 AFC'sinin çocuğu olan YÖK, emperyalizmin üniversiteler özgülünde uşaklığını yapmakta ve bunu layıkıyla yerine getirmektedir. Esasında emperyalizmin eğitimdeki politikalarına karşı duruşumuzla beraber bunun Türkiye'deki uşağı olan YÖK'ün kaldırılması, özerk-demokratik, yönetimde söz sahibi olacağımız üniversitelerin kurulması ve eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim taleplerimizi dile getirmek ve ırkçı saldırıları protesto etmek amacıyla Malatya'da postane önünde basın açıklaması örgütledik. Ardından YÖK'ü teşhir eden bir panel örgütledik. İçerik bakımından yeterince zengin olmasa da panel amacına ulaştı.

Malatya YDG

Adana

Kuruluşunun 26. yılında Türkiye'nin her yerinde olduğu gibi YÖK'ü bizler de Çukurova Üniversitesinde protesto ettik. 6 Kasım 2007 Salı günü **RI derslikleri** önünde bir araya gelen yaklaşık 200 öğrenci buradan sloganlar ve alkışlar eşliğinde rektörlüğe doğru yürüyüşe geçtik. Yol boyunca sık, sık "YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak", "YÖK'e hayır" vb sloganları haykırdık. Rektörlüğün önüne geldiğimizde burada basın açıklamamızı gerçekleştirdik. Açıklamada "YÖK kurulduğu andan itibaren sadece baskı ve zor aygıtı olarak çalışmadı. Giderek daha fazla paranın döndüğü ve daha fazla öğrencinin kabul edildiği yüksek öğrenimin sermayenin ihtiyaçları çerçevesinde yeniden şekillendirilmesi gerekiyordu. (...)

Yetkin mühendislik, sözleşmeli öğretmenlik gibi uygulamalarla, KPSS vb sınavlarla öğrenciler geleceksizliğe itiliyor. Üniversiteler diplomalı işsiz üreten alanlara, diplomalarımız ise birer paçavraya çevriliyor" denildi.

ÇÜ YDG

İstanbul

İstanbul'da Beyazıt Kampüsü'ndeki gerçekleşen eylem YDG'lilerin de katılımıyla 13:30'da lise ve üniversite öğrencileri tarafından gerçekleştirildi. "Kırlı savaşa ve şovenizme karşı, halkların kardeşliğini haykır" yazılı pankart açan üniversite öğrencile-

rine "Ne ticarethane ne hapisane, eşit özgür lise" pankartı ile lise öğrencileri de katıldı. Üniversite önünden sloganlarla girişe yürüyen bir diğer grup, söz eylem örgütlenme özgürlüğünün sağlanmasını istedi.

Tersane işçileri de öğrencilerin eylemine destek sunmak amacıyla alandı. Eylem halayların çekilmesinin ardından Eğitim Fakültesi'ne yürünmesi ile sona erdi.

Çanakkale

11 Kasım'da saat 15.30'da Cumhuriyet Meydanı'nda bir araya gelen SGD, YDG, GD, DGH, Öğrenci Kolektifleri ve YGH'liler burada YÖK'ün uygulamaları ve son dönem yükselen ırkçı faşist dalgalanmaya karşı birleşik mücadele çağrısında bulundu. Eylem "Savaşa değil eğitime bütçe", "Parasız bilimsel anadilde eğitim" vb sloganların atılması ile son-

buldu.

Yapılan açıklamanın ardından basın ve katılımcılar YÖK protestosunun devamı olarak **Belediye Sosyal Tesisleri**'nde yapılacak forum ve etkinliğe davet edildi. Ve toplu bir şekilde etkinlik alanına doğru yürüyüşe geçti. **Çanakkale İl Emniyet Müdürü Orhan Okur**'un da aralarında bulunduğu sivil ve çevik kuvvet güçleri toplu bir şekilde yürüyemezsiniz bahanesiyle öğrenci ve DKÖ temsilcilerine saldırdı. Saldırı ile beraber birçok öğrenci yaralanmış ve etkinlik binasının önü tutularak yapılması düşünülen forum provoke edilmiştir. Saldırı sonucunda yaralanan arkadaşlarımızın yanı sıra işlerinde iki YDG'li arkadaşımızın da bulunduğu 6 devrimci öğrenci gözaltına alınmıştır.

Bir günlük gözaltından sonra bırakılan arkadaşlarımız gözaltında hakaret, tehdit ve küfürlere maruz kaldıklarını belirttiler.

Çanakkale YDG

Hatay

Hatay'da bu yılki YÖK protestoları faşist, şovenist baskıların karşısında "Yaşasın halkların kardeşliği" şiarı ile örgütlendi. Protesto **MKÜ-ÖĞDER** tarafından düzenlendi. Merkez Eğitim Fakültesi önünde toplanan yaklaşık 150 kişilik öğrenci kitlesi, Rektörlük önünden Dış Kapı'ya kadar geleerek burada bir basın açıklamasını yaptı. Eylemde "Özerk demokratik üniversite istiyoruz-MKÜ-ÖĞDER" pankartı açıldı. Sloganlar eşliğinde yapılan basın açıklamasının ardından kitle yürüyerek Eğitim Fakültesi önüne geldi ve eylemi halaylarla bitirdi. Eyleme ayrıca Partizan, Alinteri, Eğitim-Sen, BES ve ESP de katıldı.

Hatay YDG

Ankara

Gençlik örgütleri tarafından YÖK'ün kuruluş yıldönümü Sakarya Caddesi'nde protesto edildi. Konur Sokak girişinde toplanan öğrenciler kortej oluşturarak yürüyüşe geçti. Karanfil Sokak girişinde polis barikatı ile karşılaşan öğrenciler, kararlı duruşlarını ortaya koydu. Selanik Sokak'a yönelen öğrenciler burada ise köprüden geçme dayatmasına maruz kaldı. Öğrenciler yürüyüşlerini yolu trafiğe kapatarak sürdürdü. Eylem açıklamanın okunmasının ardından şiir dinletisi ile sona erdi. Ankara'da bir eylem de Gençlik Derneği tarafından YÖK'ün önünde gerçekleştirildi.

Bursa

Bursa'da farklı tarihlerde yapılan iki eylemle YÖK protesto edildi.

6 Kasım günü Uludağ Üniversitesi öğrencileri kütüphane önünden Mediko-sosyal tesislerine kadar yürüdüler. Burada basın açıklaması okundu.

İkinci eylem de 8 Kasım günü Bursa merkezde yapıldı. Eylemi DGH, Ekim Gençliği, Emek Gençliği, SGD, SDG, Genç Kurtuluş, YDG, DPG örgütledi. Mafel Cafe önünden AVP Tiyatrosuna kadar slogan ve alkışlarla yüründü. Burada basın açıklaması okundu. Eylem Gündoğdu Marşı'nın okunmasıyla son buldu.

Muğla'da son aylarda sivil ve resmi faşistler tarafından çeşitli saldırılar gerçekleştirilmişti. 2 senede bir boyutlu bir şekilde fiili ve psikolojik, her sene ise boyutlu yaşanmasa da devrimci-demokrat-yurtsever öğrenciler saldırılarla yüz

Muğla'da basın açıklaması...

yüze kalmaktadır ve sonucunda soruşturmalara öğrenciler okuldan atılmakla tehdit edilmekte ve darp edilerek kesici aletlerle yaralanmaktadır.

Bu sene de özellikle Türk hakim sınıflarının ülke genelinde yarattıkları ırkçı şoven dalga özelde Kürt halkı üzerinde genelde ise devrimci demokrat muhaliflerin üzerinde baskı, katliam, linç olarak yansımaları bulunmaktadır. Bu ekseninde Muğla'da ülkücü faşistler tarafından 2 hafta önce yurtsever öğrencilerin evleri taşlanmış ve jandarma buna sessiz kalmıştı. Kürt öğrenciler araçlardan indirilerek tehdit edilmiş ve farklı alanlarda ise Kürt öğrenciler darp edilmişti. Bunların akabinde polis devrimci demok-

rat yurtsever öğrencilerin bulunduğu pasaja saldırmış, aralarında YDG'lilerin de olduğu 42 öğrenciyi küfür, tehdit ve darp eşliğinde terörle mücadele şubesine götürmüştü ve 2 gün alıkoymuş, 31 öğrenciyi savcılığa çıkarmadan serbest bırakmış, 9 öğrenciyi savcılıkta ifadesi alınmadan tutuklama talebiyle mahkemeye sevk etmiş ve mahkeme tarafından tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmışlardı.

Bunun üzerine polisin öğrenciler üzerinde uyguladığı fiili ve psikolojik işkenceyi protesto etmek için 26 Kasım Pazartesi günü **Sınırsızlık Meydanı**'nda toplandık. SGD, DPG, DGH, Gençlik Federasyonu, YDG tarafından örgütlenen, TKP ve ÖDP'nin destek verdiği

basın açıklamasında "Dün Maraş, Çorum, Sivas bugün de Muğla mı?", "İki çocuk babası 26 yaşındaki işçi polis tekmesiyle öldürüldü" şeklinde 2 pankartın açıldığı basın açıklamasında polisin öğrencilere yaptığı işkenceler ve ülkücü faşistlerin gerçekleştirdiği saldırılar teşhir edildi. Ayrıca sık sık "Baskılar bizi yıldıramaz", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb sloganlarının atıldığı basın açıklaması yeni Maraşlar, Çorumlar, Sivaslar yaratılmasını çağrısıyla sonlandırıldı.

Biz Muğla YDG olarak bir kez daha Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini sonuna kadar destekleyeceğimizi ve Türk hakim sınıfları tarafından gerçekleştirilen inkara ve imhaya dönük her türlü saldırının karşısında olacağımızı ve faşizme geçit vermeyeceğimizi vurguluyoruz.☺

Muğla YDG

Aşağıdaki yazı YDG'nin 2. Konferansına katılmayan Yunanistan'dan Militan Öğrenci Hareketi'nden yoldaşlarımızın gönderdikleri konuşma metnidir. Metin elimize geç geldiği için konferansta okunamamıştır. Bu nedenle oldukça değerli bilgiler sunan bu yazıyı dergimizde yayınlıyor ve ilgiyle karşılanacağını düşünüyoruz.

Yunanistan'daki büyük öğrenci hareketinin deneyimleri

Sevgili yoldaşlar,

Örgütünüzün 2. Konferansınızı selamlıyoruz.

Konferansınızı tüm dünyadaki halklar ve özellikle de komşu halklar açısından çok önemli bir süreçte örgütlüyorsunuz. Bu süreç, temel emperyalist güçler arasındaki çelişkilerin giderek keskinleştiği ve etki alanlarının yeniden paylaşımı meselesinin daha üst ve kanlı bir aşamaya yükseldiği bir süreçtir. Öyle bir süreç ki ABD emperyalizmi ölümcül sonuna bir çözüm bulabilmek amacıyla Asya ve Avrupa'daki saldırganlığını yeni kampanyalarla arttırmaktadır. Öyle bir dönem ki kapitalist krizin dünya çapındaki seviyesi sermayenin işçi sınıfına ve halka yönelik örgütsüzleştirme, aşırı sömürü ve köleleştirme amaçlı saldırılarına neden olmaktadır.

Öte yandan, konferansınız halkın küresel çapta yavaş yavaş ama artan şekilde 89-91 yıkımının (Sovyetlerin yıkılışı) ilk yıllarından kalan umutsuzluğu ve çaresizliği aşmaya başladığı ve emperyalizmin ve sermayenin saldırılarına karşı direniş yollarını aradığı bir dönemde örgütlenmektedir. Irak direnişinin önderliğinde dünya halkları hatalarına, yenilgilerine ve zaafalarına rağmen direnmekte, mücadele etmekte ve "tarihin sonu" felsefesini mahkum etmekte, sınıf mücadelesine güven vermektedir.

Yoldaşlar,

Sınıf mücadelesinin keskinleştiği ve dünyanın her köşesinde yeni mücadelelerin kıvılcımlarının çakıldığı bu dönemde ülkemiz halkı ve gençliği son 1.5 yıldır tüm gücüyle kendi mücadelesini sürdürmektedir. Mayıs 2006'dan bu yana ülkemizde öğrenci gençlik hükümetin eğitim alanında, özellikle de üniversite ve teknik okullarda yapmaya çalıştığı bir dizi gerici değişime karşı uzun süreli bir mücadele vermektedir. Aynı dönemde, lise öğrencileri de üniversite öğrencileriyle omuz omuza seferber olmaya okul işgalleri ve eylemlerle başladı. Son olarak geçtiğimiz yıl, ilkokul ve anaokulu öğretmenleri 1.5 ay boyunca ekonomik talepler için grev yaptılar.

Fakat yüz binlerce üniversite ve teknik okul öğrencisi Yunanistan'daki halk hareketinin kitlesel, militan ve kararlı öncüsü oldu. Öğrenci hareketi bu nitelik ve nicelikte kendisini uzun yıllardır göstermemekteydi.

Yunan üniversiteleri ve egemen sınıfın hedefleri

Yıllardır başa gelen tüm hükümetler burjuvazinin ve ABD ve AB emperyalist merkezlerinin çıkarları uğruna radikal ve anti-emperyalist öğrencilerin ve halk hareketinin eğitim alanında 30 yılda elde ettiği hakları tamamen geri almaya çalışmaktalar. Bu hakların bazıları; eğitimin her aşamasında kamusal ve parasız eğitim, üniversitelerde harçların toplanmaması, ücretsiz yurt ve beslenme, öğrenciler için parasız ders kitabı, mezunların sahip olduğu iş hakları, toplu ulaşımdaki indirimler, mezun olmak için sene sınırlamasının olmaması, daha önceki dönemlerin derslerine girebilme, söz ve ifade özgürlüğü, öğrenci birliklerinin yasal olması, demokratik öğrenci birliklerinin serbestçe faaliyet ve örgütlenme özgürlüğü ve tüm bunları içine alan ve devletin kolluk kuvvetlerinin (polis ve asker) üniversiteye girmesini yasaklayan Özerkliliktir.

Özellikle 89-91'deki yıkımın ardından ve işçi sınıfı ve halkın mücadelesindeki dramatik gerilemenin etkisiyle gerici sınıf büyük boyutlarda ve hızlı adımlarla gelişmeye başladı. İşçi sınıfına ve haklarına yönelik saldırıların yanında ülkemizde halk hareketinin bir bütün olarak geri çekilmesiyle birlikte pasifize olan öğrenci ve gençlik hareketine ve gençliğin okuma, çalışma ve demokratik haklarına yönelik saldırılar arttı.

Gerici sınıf eğitimi kendi saf sınıfsal çıkarlarına uygun şekilde restore edebileceğine inandı.

Hükümetin yeni uygulamaları ve öğrenci hareketinin patlaması

90'lı yıllarda burjuvazi bu yönde önemli adımlar attı ve son iki yıldır bütünlüklü ve geniş bir gerici yasayla sadece üniversitelerde ve yüksekokullarda değil lise-

leri de kapsayan bir saldırı paketi hazırladı.

Bunun sonucunda, 2006 Mayıs ayında yüksek öğretim üzerine yeni yasa kamuya duyuruldu. Yasaya göre öğrenim süresine sınır getirilecek, bu süre içinde bitiremeyen okuldaki öğrenciler, ücretsiz kitap dağıtımına son verilecek, alt dönemde dersleri olanların bunlardan geçmeden sınıf atlamasına izin verilmeyecek, özerklik kaldırılacak ve öğrencilerin tüm demokratik haklarına saldırılacaktı. Doğallığında bu uygulamalar öğrencilerin tepkisini çekti.

Mayıs ve Haziran 2006 boyunca tüm üniversiteler ve teknik okullar öğrenciler tarafından işgal edildi ve her hafta başkentte merkezi ve her gün her şehirde kitlesel eylemler örgütlendi. Hükümet, gençliğin öfkesini kontrol edemedi ve hareketi bastıramadı. Bunun üzerine taktiksel bir adım atarak yasa tasarısını geçici olarak geri çektiğini duyurdu. İlkokul öğretmenlerinin grevi sonbaharda başlamıştı ve hükümet öğrenci hareketiyle öğretmen hareketinin olası birliğinden korkmuştu.

2006 Sonbaharında ilkokul öğretmenleri öğrencilerin yolunu izledi ve lise öğrencileri de okullarını işgale başladı ancak yazık ki bu, hükümetin manevrasının ardından üniversite işgallerinin son bulduğu bir döneme denk geldi. Ekonomik taleplerle başlayan öğretmen grevi önderliğinin reformist ve burjuva karakterine karşın büyük bir katılımı uzun süre devam etti. Binlerce öğretmen aktif şekilde grevde yer alırken yürüyüşlere on binler katılmaya başladı. Lise işgalleri de aynı dönemde artmaya başladı.

Öğretmenlerin militan ve kararlı mücadelesine karşın bundan korkan sendika önderliği grevi bitirme ve mücadelenin yeni biçimlerine hazırlanan üniversite öğrencileriyle ortaklaşmasını engelleme çabasına girdi.

Anayasanın revizyonu, 16. Madde ve yükselişin yeni raundu

2007 Ocak ayında sağcı Yeni Demokrasi hükümeti, diğer büyük burjuva partisi olan sosyal demokrat PASOK'la birlikte anaya-

sayı gözden geçirme kararı aldı. **Burjuvazinin değiştirmek istediği en ünlü madde, eğitimin kamusal ve parasız olduğunu belirten ve özel üniversiteleri yasaklayan 16. maddeydi.** Bu gerçeklik, öğrenci birliklerini yeni bir seferberlik için harekete geçirdi. Okullar birer birer işgalle kapanırken, sadece öğrenci hareketi değil tüm halk 16. Madde'nin değiştirilmesine karşı çıkmaya başladı. 16. Madde'nin değiştirilmesine muhalefet hareketin esas hedefiydi ve anayasanın genel hatlarıyla değiştirilmesinin önüne barikat oluşturması da isteniyordu. Bunun esas nedeni devrimci sol örgütlerin öğrenciler ve öğretmenler arasında diğer kesimlere nazaran daha kuvvetli olmasıydı. Hareketin siyasi baskısının etkisiyle burjuvazinin kendi içindeki çelişkiler keskinleşti ve mücadelenin daha da büyümesinden korkan burjuvazinin bir kesimi (PASOK) desteğini çekti ve revizyon ertelendi.

Hükümet bunu daha saldırgan bir hareketle cevapladı. Yazın geri çekilen yasa taslağı özetlenerek oylanmak üzere meclise gönderildi. Öğrenci hareketi tekrar kitlesel tepkiler verdi ve gerici sınıfa ve sisteme karşı çıktı. Hükümet tüm çabasına rağmen gençliğin yasayı kabul etmesini sağlayamadı. Tüm baskı mekanizmasını ve en gerici, faşist aydınları ve gazetecileri seferber etti.

Ancak gençliğin direnme ve mücadele etme kararlılığına ve yasayı yok etmek için verilen mücadeleye rağmen hareketin içindeki örgütlü güçler arasında hareketin gelişiminden korkan (reformistler) veya mücadelenin özünü anlayamayanların da katkısıyla sorunlar çıkmaya başladı. Bu siyasi yönelimin ve bu güçlerin karakterleri nedeniyle öğrencilerin örgütlü duruşunda gedikler açıldı, yasa tasarısını yok etme hedefi silikleşti, umutsuzluk ve yenilgi ruhu hakim hale gelmeye başladı. Bu güçlerin sorumluluğunda okul işgalleri Nisan 2007'den itibaren sona ermeye başladı. Yasa tasarısı bazı bölümlerde yönetim tarafından uygulanmaya başlandı, bu dönemde öğrenci birliklerindeki devrimci güçler mücadeleyi sürdürme konusunu gündemleştirmeye çalıştı. →

Mücadelenin siyasi niteliği ve gençlik hareketinin etkileri

Gerici sınıfla gençlik arasındaki mücadelenin temel niteliği onun keskinleşen ve gelişen niteliğidir. **Hükümetle yaşanan çatışma, gençliği halkın mücadelesinin öncüsü haline getirmiş ve yalnızca eğitim hakkıyla sınırlı kalmayıp ilerisine geçmiş, merkezi siyasi, sınıfsal niteliğini kazanmıştır.** Gerici sınıfın bir bütün olarak, emperyalist merkezlerin ve iktidarın tüm mekanizmalarıyla desteklenen hükümete karşı tüm halk, öğrencileri desteklemiştir.

Mücadelenin önemi onun büyüklüğündeydi ve yıllar sonra ilk kez gerici sınıfın yenilmesi veya geçici olarak saldırısını durdurmasına neden olmuştu ve devam etseydi toplumun geri kalanının huzursuzluğu ile birleşebilirdi. Bu sınıfsal anlamda bir savaştı.

Yasa tasarısı, hareketin gelişimi için sadece bir nedendi. **Arka planındaki gerçek neden ise gençliğin geçmiş yıllarda karşılaştığı sorunlar ve sistemin ve destekçilerin gençliğe sunduğu geleceğe dair bilincinde oluşan derin sorgulamalardı.** 89-91'deki yıkılışın ardından kapitalizmin ideolojik mekanizmaları ülkemizde de gençliğin büyük çoğunluğunda yanlısamalar yaratmıştı. Ancak kapitalizmin derinleşen krizi, bağımlılık, artan işsizlik, bölgemizde yaşanan savaşlar, iş ilişkilerine ve iş haklarına yönelik saldırılar gençliğin büyük kısmında bu yanlısamaların yıkılmasına neden oldu. **Aynı zamanda gençliğin ve ailelerinin yaşam koşullarının her geçen gün kötüye gitmesi, eğitim almasının zorlaşması, okuma şartlarının ağırlaşması, sınıfsal engellerin artışı, gençliğin emek pazarında hareketinin giderek kısıtlanması bunu sağladı.**

Gençliğin büyük çoğunluğunda artan hoşnutsuzluk öğrenci hareketinin yasa tasarısı üzerinden patlamasına neden oldu. Öğrenci gençlik bununla sistemin özel bir çabıyla saldırılarını yasalastırıldığını ve legalize ettiğini, gençliğin yaşam koşullarının daha da kötüleşeceğini, baskıyı meşrulaştıracağını ve yasa tasarısıyla gençliği sermayenin elinde hiçbir hakkı olmayan modern araçlar haline gelmesini hedeflediğini gördü.

Aynı zamanda, **yasa tasarısı ülkenin dört bir yanındaki gençliğin özel, gözle görülebilir ve ortak bir siyasi mücadele vermesini sağladı.** Yasayı çöpe atmak gençliğin bir bütün olarak odaklandığı hedefti. Uzun süredir hareket-siz kalsa da öğrencilerin demokratik örgütlenmelerde yer almaları ise yüz binlerce öğrencinin kitlesel, enerjik ve militan

bir mücadeleye girmesine yardımcı oldu.

Öğrenci hareketinin yükselişi gençlik ve halkın geri kalan kısmı açısından olumlu etkiler yaratmıştır.

Öncelikle öğrencileri "apolitik" olarak nitelendiren tüm literatürün ve sorunların bireysel temelde çözümünün yanlışlığını kanıtlamıştır. Bu hareket öğrencilerin umutsuzluktan kurtulmasını sağlamıştır.

Hareket aynı zamanda binlerce gencin aktif şekilde ve kitlesel temelde siyasi ve ideolojik mücadeleye katılmasını sağlamıştır. Öğrenci birliklerinin genel kurullarına kitlesel şekilde katılan ve o zamana kadar hareket hakkında hiçbir fikri olmayan binlerce genç gericiliğe karşı siyasi muhalefet yapmış, kararları ko-

lektif ve demokratik şekilde ele almış, hareketin devamlılığını sağlamış, siyasi tartışmalarda yer almış, sistemle, siyasi görüşlerle ve okullardaki örgütlerle siyasi çatışmalara girmiştir.

Dahası hareket binlerce öğrencinin geleceklerini ve yaşamlarını çalanlara karşı acil bir çatışmaya girmesini sağlamış ve gençliğe gerçek düşmanını ve sahte dostlarını göstermiştir. Öğrenciler direnişlerini engelleyen, kendilerine baskı kuran, saldıran, iftira atan sistemi ve mekanizmalarını (hükümet, baskı mekanizmaları, kilise, medya, gerici aydınlar, üniversite öğretmenlerinin bir bölümü, okul içindeki hükümetin örgütlerini) net şekilde görmüştür. Bunlara paralel olarak, her türlü reformist ve işbirlikçinin sistemin yanında durduğunu, işgal dalgasına karşı çıktığını, hareketi farklı karar mekanizmaları kurarak (çok şükür ki başarısız oldular) bölmeye çalıştığını, hareketi sistem için kabul edilebilir bir nokta-

ya çekmeye çalıştığını, yasa tasarısını çekmeye dönük hedefi reddettiğini görmüştür. Özcesi öğrenciler sözlerle veya bildirilerle değil kendi pratik deneyimleriyle kimin yanında olduğunu ve olmadığını anlamıştır.

Hareketin diğer bir getirisi ise binlerce gencin, harekete katılanların büyük çoğunluğunun hayatlarında ilk kez mücadelenin ateşine atılmalarına neden olmasıdır. **Birçoğu hayatında hiçbir eyleme katılmamış olan 18 ve 19 yaşındaki gençler eylemlerde aktif şekilde yer almakta, baskı güçleriyle ve medyanın yoğun kampanyasıyla çatışmakta, haklarını nasıl alacağını, mücadelesini nasıl koruyacağını, polisten nasıl korunacağını öğrenmekte, her türlü provokasyonun yanlış sonuçlarını görmekte, nasıl örgütlenmesini öğrenmektedir.**

Hareketin öğrencilere sunduğu bu devrimci eğitim belki de sistemin ve hükümetin en çok korktuğu siyasi unsurdur. Zaten öğrenci hareketinin görünürdeki ilk pratik kazanımı da 2006 yazında yasa tasarısının hükümetçe geri çekilmesidir.

Bu hareket ayrıca öğrenci hareketinin kendisine güvenmesini sağlamıştır. Öğrenci hareketi hücreleri olan öğrenci birlikleri temelinde gelişmektedir. Bu öğrenci birliklerinin on yıllara uzanan bir tarihi vardır ve öğrenci hareketinin mücadelesinin ateşi içinde yaratılmıştır. Bu örgütlerin tüzüklerinde net demokratik, ilerici, anti-emperyalist karakterler bulunmaktadır ve devletin denetimi ve müdahalesinden bağımsızdır. Faşist güçler veya örgütler ve devlet temsilcileri, asker, polis haricinde tüm öğrenciler ve siyasi güçler bu öğrenci birliklerinde birleşmektedir.

Önemli siyasi kararlar öğrenci birliğinin en yüksek karar organı olan Genel Kurullarda tüm öğrencilerin katılımıyla ve tartışmaların ardından oylama ile alınmaktadır. Yeni Genel Kuruldan başka alınan kararları değiştirebilecek başka bir güç yoktur. Genel Kurulun dışında ikinci aşama organlar olarak kurulan ve her sene öğrencilerce seçilen **Öğrenci Birliği Konseyi** genel kurulda alınan kararları somutlamakla ve uygulamakla yükümlüdür. Son olarak da her iki yılda bir **Yunanistan Ulusal Öğrenci Birliği'nin** konferansına katılan tüm üniversitelerden seçilen delegeler **Ulusal Konseyi** seçmektedir.

Gerçeklik yıllardır sistemin çıkarına oluşan politik durumun apolitikleşmeye, hareketsizliğe ve bu organların dağılımına

ve etkisizleşmesine neden olduğudur. **Son büyük öğrenci eyleminin bir yararı da politikleşmeyi, kitleselleşmeyi, örgütlerin çalışmasını, öğrencilerin harekete yakınlaşmasını, örgütü ve kolektif mücadeleyi öğrenmesini sağlamasıdır.**

Son olarak, öğrenci hareketinin bir olumlu sonucu üniversitenin yönetici organlarında rektörün, öğretmenlerin ve öğrencilerin işbirliği ve diyalogu üzerine yapılan propagandanın yerle bir olmasıdır. Hareketle devrimci çizginin buluşmasını engellemeyi hedefleyen ve 25 yıl önce oluşturulan ortak yönetim üzerine tüm reformistlerin yarattığı yanlısı darbe almıştır. Diyalog, uzlaşma üzerine siyasi görüşlerin hiçbirisi hareketin ateşi içinde reformistler tarafından dillendirilememiştir.

Yoldaşlar,

Mücadelenin siyasi sonuçlarını ve özünü anlatırken belirtmek gerekir ki halkımızı sarsan (ve daha da süreceğine inandığımız) hareket bize halk hareketinde gençliğin öncü güç olduğunu göstermiştir. Öğrenci gençlik pratik içinde gerici sınıfların hakimiyetini militan şekilde sorgulayabilmiş ve siyasi temelde mücadele etmiştir. Kendisini siyasi eylemlerden uzak tutmaya çalışan ve okulla sınırlı küçük bir dünyaya hapsedmeye çalışan sistemin ideolojik ağırlığını gençlik yenmiş ve politikleşmiştir. Pratikte kanıtlamıştır ki, öğrenci gençlik işçi sınıfının güçlü bir müttefikidir, güç kaynağıdır ve siyasi bir potansiyeldir. Bu siyasi mücadele sermayeye, emperyalizme ve onun siyasi hizmetkarlarına sert bir mesajdır. Yeterince örgütlü olmasa da işçi sınıfının, halkın ve ilerlemenin yanında saf tutmuştur. Hareket, gençliğin bilincinde sistemle ve uşaklarıyla arasındaki köprünün yıkılmaya başlamasını sağlamıştır. Gençliğin mücadelesini sürdürmek, aynı zamanda halkın emperyalizme ve kapitalist barbarlığa karşı mücadelesinde ve dünya çapında devrimci güçlerin sistematik çalışmalarında bu deneyimi sürdürmek ve gençliğin bilincindeki bu kopuşu geliştirerek, bu silahı işçi sınıfının ve halkın içinde daha etkili ve bilinçli şekilde kullanmak gerekmektedir.

Bu umutla konferansınızı selamlıyoruz ve umuyoruz ki eylemlerinizi ve kararlarınızı Türkiye'de gençliğin mücadelesinde ilerlemeye neden olur ve halklarımız ve dünya halkları arasında devrimci dayanışmaya katkı sunar.✂

Yaşasın emperyalizme ve baskıya karşı dünya çapında gençliğin mücadelesi!

Yaşasın halkların anti-emperyalist dayanışması!

Militan Öğrenci Hareketi

Devrimci gençlik hareketi içinde mütevazı duruş

YDG'nin gerçekleştirdiği 2. Konferansa katılan bir delege olarak gözlemlerimi paylaşmak istiyorum. Öncelikle konferansımızın başarılı şekilde gerçekleştirilmesinde emeği geçen, yorulan, çaba harcayan arkadaşlara teşekkür ediyorum. **Deneyimsizliğimize ve deneyimsizliğin verdiği amatörliğe rağmen gösterilen fedakarca çabanın sonucu olarak esas olarak planlanana uygun bir konferans örgütleyebildik.**

Konferansa geçmeden önce, öncelikle konferansı da olumsuz etkileyen bir duruma değinmekte yarar var. Konferansımız, örgütlenişinden 40 gün önce Ankara'da yapılan temsilciler toplantısında alınan kararlar doğrultusunda gerçekleştirilmiştir. Bu toplantıya alanlardan seçilerek katılan arkadaşlarımız konferansın yerinden tarihine ve içeriğine kadar birçok konuyu ele almış ve oylayarak kabul etmiştir. Konferansın tarihi gündeminde konferansımızın Kasım sonu veya Aralık'ın ilk bölümünde gerçekleşmesi oy çokluğu ile kabul edilmiş ve bu dönemde sınavların olmadığı bir aralık seçilmesi vurgulanmıştı. Buna göre 24-25 Kasım tarihleri seçilmiş olsa da alanlarımızın büyük çoğunluğunun sınav dönemi olması nedeniyle yeterince katılım sağlayamaması olumsuz olmuştur. Sistem, gençliği okulla ev arasına sıkıştırmak, dünyasını daraltmak ve farklı aktivitelere girmemesi amacıyla yoğun bir müfredat ve bütün döneme yayılan bir sınav takvimi belirlemesine rağmen yine de temsilci arkadaşların daha özenli davranarak daha uygun bir tarihi seçmeleri mümkün olabilir.

Bununla birlikte aynı toplantıda konferansta tartışılması istenen gündemler de ele alınmış ve 2 gün boyunca yoğun bir gündem kabul edilmiştir. Buna rağmen konferansın son günü birçok alanımızın konferansın son 2 saatine katılmadan araçlarına binmek zorunda kalması da ders çıkarmamız gereken bir durum yaratmıştır. Alanlardan gelen temsilci arkadaşlar şayet bütün gün duramayacaklarsa daha az gündem seçip konferansın ona göre erken bitmesini sağlayabilirlerdi.

Ancak bu eksiklerin doğal olduğunu düşünüyorum. Çünkü YDG tarihinde ilk kez alanlardan seçilen temsilciler tarafından konferansımız örgütlediği için gelen temsilci arkadaşların hazırlığı, yoğunlaşması da yetersiz olabilmektedir. Bu eksiklikler dışında temsilciler toplantısında alınan kararlara uygun olarak her alandan delege arkadaşların seçilmesi,

faaliyet raporlarının yazılı şekilde sunulması, tartışmaların canlı, oylamaların heyecanlı geçmesi, görev alan alanların ciddi bir hazırlıkla sunumunu gerçekleştirilmesi konferansın başarılı geçmesinde belirleyici olmuştur.

İkinci konferansımızı örgütlememize rağmen bu konferansımız, uyguladığımız yöntem itibarıyla örgütümüz için bir ilki oluşturmuş ve genel olarak kitle örgütlerinin kongrelerine daha yakın bir yapıya ile ele alınmıştır. **Bu anlamıyla konferansı yöneten divandan delege arkadaşlarımıza hepimiz için bir ilk olma özelliği taşımaktaydı.** Bunun verdiği sıkıntıları ve eksikleri yaşasak da örgütlü duruşumuz, kolektifi sahiplenişimiz boşlukların doldurulmasını ve konferans gündemlerin aksamamasını

sağlamış, hem örgütümüzü daha iyi tanımamıza hem önümüzdeki süreçteki yönelime katkı sunmamıza hem de genel bir eğitim çalışması niteliği sayesinde politik düzeyimizi sorgulamamıza hizmet etmiştir. Bu anlamıyla örgüt bilincini geliştiren bir içeriğe sahip olan bir konferans yapılmıştır.

Buna paralel şekilde konferansımızın uzun süredir örgütümüz dahilinde ve dergimiz üzerinden gerçekleştirdiğimiz tartışmaların somutlanması ve daha iyi anlaşılması açısından da yararlı olduğunu düşünüyorum. Örneğin YDG'nin demokratikleşmesi, birim inisiyatiflerinin geliştirilmesi konusunda savunulan görüşlerin doğruluğu farklı alanlardan, farklı sınıf ve tabakalardan gelen YDG'li-lerin kendilerini ifade etmesiyle daha iyi anlaşılabilir. **Delegelerin hepsinin siyasi olarak homojen bir yapıya sahip olmaması, çok çeşitli öneri ve düşüncelere sahip olması daha demokratik bir işleyişin oluşmasını zorunlu kılmaktadır.**

Yine, alanlardaki YDG toplantılarının neden ve nasıl örgütleneceği konusunda da bu konferansımız iyi bir örnek olmuştur. Her alanımız konferanstaki yönetime uygun şekilde ve onu örnek olarak toplantılarını örgütleyecektir. Bununla birlikte örgütlülüğümüzün daha güçlü olduğu alanlarda atılan adımların, yaşanan sıkıntıların ve bulunan çözümlerin aktarılması, faşist baskıların yoğun olduğu alanlarda faaliyetin karşılaştığı güçlüklerle nasıl baş edildiğinin anlatılması, tarım işçileri-köylü gençlik ve semtlerde örgütlenmede karşılaştığımız sıkıntıların belirtilmesi, T. Kürdistanı'nda örgütlenme çalışmalarının deneyimlerinin aktarılması, alanlardan gelen temsilcilerin YDG'nin kolektif iradesine hesap vermesi, özelleştirilerini sunması, kazanımlarını aktarmaları tüm katılımcı arkadaşlarımızın eminim önemli veriler elde etmelerini sağlamış, örgüt olma/güç olma hissini pekiştirmiştir.

Konferansımızda dikkat çeken bir diğer olgu da delege arkadaşlarımızın kendi çalışmalarını mütevazı bir üslupla aktarmasıdır. Devrimci gençler açısından başka türlü olduğunu düşünmemek gerekse de içinden geçtiğimiz süreç göz önüne alındığında, ülkenin farklı bölgelerinden gelen arkadaşlarımızın bir bütün olarak mütevazı bir duruşla kendilerini ifade etmeleri, böbürlenmeye/kibire/küçümsemeye yer vermemeleri, kendilerini ağır ve anlaşılmaz bir üslupla farklı göstermeye çalışmamaları oldukça değerli ve takdir edilmesi gereken bir özelliğimizdir. **Bunda arkadaşlarımızın büyük çoğunluğunun yoksul ailelerden gelmelerinin ve alanlarında yaşadıkları tüm baskılara rağmen devrimci duruşlarında ısrar etmelerinin etkili olduğunu düşünüyorum.**

Delege arkadaşlarımızın önemli bir kısmının YDG içinde örgütlülük sürecinin çok kısa olması da üzerinde durulması gereken bir özelliktir. 50'yi aşkın delegenin çok azının ilk konferansa katılmış olması, katılanların ve sorumluluk alanların önemli kısmının da ilk konferansta yalnızca katılımcı konumunda olması bu konferansta alınan kararlara yeni arkadaşların imza attığını göstermektedir. **Delege arkadaşların büyük çoğunluğunun son 1 yıl içinde YDG'de örgütlenmesi, daha deneyimli arkadaşların delegelik konusunda yeni arkadaşlara yardımcı olması önemsenmesi gereken bir özelliğimizdir.** Yeni arkadaşlarımızın kendilerini ifade etmeleri, eleştirilerini

sunmaları, özelleştire vermeleri, özellikle kurumsallaşma konusunda alınan önemli kararlarda farklı önerilerin birbirine yakın oy alması demokrasi bilincinin geliştirilmesine, her bir delegenin sahip olduğu oy hakkını en iyisi için kullanmasına katkı sunmuştur. Farklı görüşlerin kendilerini rahatlıkla ifade edebilmesi, sözlerin kesilmemesi, zıt görüşlü arkadaşların birbirlerini sabırla dinlemeleri, saygıyı elden bırakmamaları, oylamalardan sonra azınlıkta kalanların kararı itirazsız kabul etmeleri de konferansın dikkate alınması gereken özelliklerindedir.

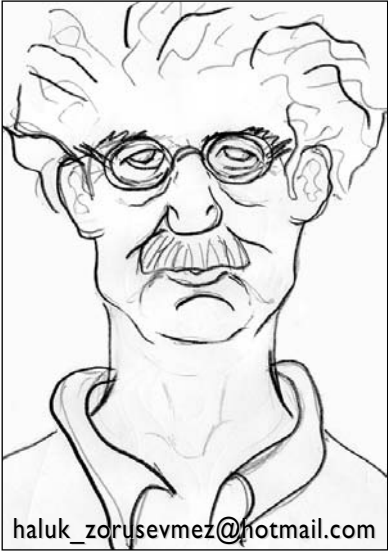
Yine, delegelerin çoğunluğunun üniversite öğrencisi olmasına karşın ufuklarının kampüsle sınırlı olmaması, ülke devrimi ve emekçi kitlelerin örgütlenmesi konularına dikkat göstermeleri de olumlu bir özelliğimizdir. 20 yıllık tarihimizde yarattığımız önemli geleneklerden biri de üniversiteli öğrencilerin örgütlenmesine özen gösterilse de örgütlü arkadaşlarımızın devrimin farklı alanlarında faaliyeti örgütlemeye cüret etmeleridir. Bugün de bu gelenek devam etmekte, birkaç yıl önce YDG'de faaliyet yürüten birçok arkadaşımız bugün devrime farklı mücadele alanlarında hizmet etmektedir. Yine bazı alanlarımızda liseli ve üniversiteli arkadaşlarımızın tarım işçilerini, köylü gençliği örgütlemek amacıyla yaptıkları çalışmalar da YDG'nin devrimdeki samimiyetini ve ısrarını gösteren örneklerdendir.

Bu noktada konferansın başarılı geçmesinde divanda görev alan arkadaşların da büyük emeği bulunmaktadır. Ancak divandaki arkadaşlarımızın her öneriyi gündeme alıp oylaması, her önerinin tartışılmasına izin vermesi altyapısı oluşturulmadan sunulan veya yeterince üzerinde düşünülmediği belli olan önerilerin de oylanmasına, birbirine yakın önerilerin derlenip birleştirilmemesi ise zaman kaybına neden olmuştur. Ancak divandaki arkadaşların YDG'nin belirlediği iradeye uygun bir yönetim göstermeleri, aşırı müdahalelerde bulunmayarak delege arkadaşların kendilerini ifade etmesine engel olmaması olumlu sonuç vermiştir.

Konferanslarımızın her yıl örgütlenerek olması YDG'nin birimden merkeze doğru sağlıklı bir şekilde örgütlenmesini de hızlandıracaktır. Bu bilinç ve coşkuyla tüm arkadaşlarımızı selamlıyor, konferans kararlarının halk gençliği ile buluşturulması için adımlarımızı hızlandırma çağrısında bulunuyorum. **Bir YDG'li**

HALUK ZORUSEVMEZ

haluk_zorusevmez@hotmail.com

Merhaba sevgili YDG okurları.

Gerçekten oldukça kötü bir dönemi geride bıraktık. Özellikle de konferans adını verdiğimiz o ucube toplantıdan sonra YDG'ye olan inancım biraz daha azaldı. Ne demokrasinin kırıntısı vardı konferansta ne de çaba. Havaların soğumaya yüz tuttuğu bu günlerde sırf şu yenilenme denilen dönemi incelemek için rahatımı bozup ben de konferansa katıldım. Efendim tebdil-i kıyafet olarak katıldığım konferansta iki gün boyunca burnunuzun dibindeydim tabi ki siz beni tanıyamadınız. Benim bu konferansı köşemde değerlendireceğimi bildikleri için konferans alanına beni almamaya çalışacaklarını bildiğim dergi çalışanı arkadaşlar da böylece tanıyamadılar ve umdukları boşa gitti. Bu nedenle belki de şimdi yapacağım çarpıcı tespitlere ilk başta onlar şaşıracaktılar.

Öncelikle konferansa dünyanın masrafını yaparak gelmiş olmamıza rağmen hiç de hoş ağrılanmadığımızı bildirmek istiyorum. **O ne efendim, sıkış pıkış evlere doluştuk. Madem konferans yapıyoruz, madem para harcayacağız öyle on tane pankart hazırlamak yerine adam gibi bir otel ayarlansaydı ya misafirler için.** Neyse bu konuda çok dertliyim ama sizin de canınızı sıkmak istemem. **Yine de yemek diye verilen üçer dürümlük patatesi görünce ağır bir şok geçirdiğimi ve maalesef iki gün boyunca aç gezmek zorunda kaldığımı söylemeliyim.**

Benim gibi konferansın yapılmamasını isteyen arkadaşlarımın canı gönülden verdiği mücadeleyi selamlayarak konuya girmek istiyorum. Bir aydan uzun bir süre önce Ankara'da yaptığımız divan toplantısında konferans tarihini ustaca kendi sınav tarihlerine denk getirerek, kitle çalışması denen o melun pratikten kurtulan ve alanlarından kendilerini zoraki getiren arkadaşlarımın bu ustaca manevrası işgüzarların uyanık gözlerinden kaçmış olacak ki, arkadaşlarla hazırladığımız bu oyunu engelleyemediler. Böylece planımız daha baştan işlemeye başladı. **Kitlelesel katılım hayali kuran israf düşkünleri daha konferansın ilk**

BIRAKINIZ YATSINLAR, BIRAKINIZ UYUSUNLAR KONFERANS ÜZLENNİMLERİM

saatlerinde beklemedikleri bir manzarayla karşılaştılar. Buradan konferans gününü sınav tarihlerine denk getirerek sabotaj etmeye çalışan alanların ismini vermemi kimse beklemesin. O alanlarımıza derin şükranlarımı sunarım ve hatırlatırım ki Haluk Abiniz her zaman arkanızdadır. Yine konferansın ikinci gününde apar topar işleri olduğu gerekçesiyle giden arkadaşlarımızın, divan toplantısında onlarca konu önererek konferansı çıkmaza sürüklenme düşüncesi de takdire şayandır. Eğer bir terslik olmasaydı konferansın ikinci günü YDG'nin geçmiş sürecini ve önümüzdeki sürecini değerlendirecektik ve planımız işlediğinde kararları alması için orada olması gereken delegeler alanlarına dönmüş olacağından konferans iptal olacaktı ama konferans yerine ilişkin çıkan teknik sorun bizlerin bu emele ulaşmamıza engel oldu. Yine kolluk kuvvetlerinin çabaları da konferansın ertelenmesine yetmediği için artık zaten çok yapacak bir şey kalmadığını kabul etmek zorunda kaldık.

Elbette bunlara rağmen başarılı olduğumuz konular da oldu. Konferans fotoğraflarını sabote eden arkadaşlar, konferans hayaliyle yanıp tutuşanların büyük bir hayal kırıklığı yaşamalarına vesile oldular. Konferansa ilişkin bir tek güzel fotoğraf yayınlanmayacak olmasıyla teselli olduğumu siz sevgili okurlarıma söylemek isterim.

Sevgili gençler,

Benim köşem sizlerin de bildiği üzere bu dergide en seçici kitleye hitap eden köşedir. Bu nedenle köşemi düzenli okuyan arkadaşlarımla aynı düşünceleri paylaştığımızı inanmaktayım. O yüzden samimi olacağım ve konferansa ilişkin tespitlerimi çekinmeden yazacağım. Birincisi, bu konferansta alınan kararların çoğuna karşı çıkan ben ve benim gibi düşünen arkadaşlarıma söz hakkı verilmemiştir. Efendim, ben kendimi yeterince ifade edebildiğimi düşünmüyorum bu konferansta. Özellikle iş yapmaktan çok çene çalmayı meşru görenlerin sözcüsü olduğumu artık herkes biliyor ve bizler YDG içinde dışlanıyoruz gibime geliyor. Hele de o kararlar nedir öyle efendim: **Sözde halkın ve halk gençliğinin sesi olan örgütün aldığı "her YDG'li ayda 20 lira verecek" kararı da nedir?** Sorarım sizlere. Ya bu öneriyi getirenlerin ülke ekonomisinden haberi yok, ya da parayı çok bulmuşlar savuruyorlar etrafa. **Karar kabul edilince yüksek sesle "yuuuh" diye bağırmamı bas-**

tırmak için alkış çalanlar da cabası. Bir de demokrasiden dem vurdular iki gün arlanıp, utanmadan. Hem siz beni maaş vermeden çalıştırın hem de ayda 20 lira para isteyin. Oldu olacak canımı da isteyin efendim zaten neyim kaldı ki?

Biz gürr sesimizle tembellik hakkından söz ettikçe bazıları **"dergi satışı 2 ayda bir % 30 arttırılsın"** kararını ite kaka aldılar. Ne değişti de bu karar ikinci gün kabul edildi anlamadım. Açıklansın efendim kimlere rüşvet verildi, rüşvet olarak ne dağıtıldı? Bu ne aymazlıktır ki çalışmama hakkını kullanma hakkımız böylesine açıkça yok sayılabildi. Rüşvet karşılığı verdiği oydan cayan delegeleri buradan esefle kınıyorum. Bu kararın alınmasına neden olanlar artık nasıl rahat rahat yatacaklar merak ediyorum. Ha, eğer paralar düzenli gelecekse ve köşe yazarlarına dağıtılabilecekse o başka ama yok efendim, öyle bir şeyden de bahsedilmiyor ki? E böyle aç aç nereye kadar?

Özellikle de köşemi düzenli takip edip de tembellik hakkını kullanarak konferansa gelmeyen arkadaşlarıma alınan kararların iç yüzünü göstermek istiyorum. Bu kadar subjektif, gerçeklerden kopuk kararlar silsilesi görmedim ben. **Neymiş efendim, öğrenci gençlik esas çalışma alanı olacakmış.** Niye diye sorarlar adama kardeşim. Sebep de baştan hazır: sınıfı, köylülüğü örgütlemek için aydına ihtiyaç varmış, ilk kıvılcım üniversitelerden çıkacakmış. Efendim, dur derler, adama nasıl kadromuz yok yahu? Ben ne güne duruyorum. Verin cebime paramı, salın beni işçilerin arasına bakın görün nasıl örgütleniyorum üç ayda. Benim gibi bir kadro var bu örgütte ama gören yok. O bir yana nasıl olacak da ilk hareketlenme üniversitelerde başlayacak, ben onu anlamadım. Var mı ya bunun bir örneği? "Ben dedim oldu"cuların aklına üniversite geliyor, ilk hareketlenme üniversiteden başlayacak oluyor. Böylesi tespitler yapılırken bilimden, fenden yararlanılır kardeşim. Öyle herkes ilk aklına geleni söylerse kaos olur. Hayır, efendim ne işçi ne köylü ne de öğrenci gençlik. İlk hareketlenme hiç de öyle başlamaz. Başka zaman nasıl başlayacağını uzun uzun anlatırım artık. Bu yazının konusu değil ne de olsa.

Ayrıca gerçekten de gençliği örgütlemeyi düşünüyorsak o amblem kesin değişmeli efendim. Koyun o amblemin yerine yatan genç resmini. Bakın o zaman kitleler geliyor mu gelmiyor mu? Eyleme 100 kişi

katılıyorsa yatmaya herkes gelir. Günümüz gençliğini benden iyi tanıyan var mı? Ama yok efendim beni dinleyen. Herkes çok biliyor ya bu örgütte. Engin deneyimlerimle söylüyorum efendim, bizim gençlerimizi o sizin sıkıcı konuşmalarınız kesmez. Siz sıkıcı konuşma yaptıkça biz ne yaptık? Uyuduk tabi ki. Hem de o uzun ve sözde politik konuşmalarınızı dinleyenlerin sayısı, uyuyanların, kendi arasında konuşanların, dışarı çıkıp sigara içenlerin sayısından iddia ediyorum ki daha azdı.

Ama asıl şok iddiamı söylemedim daha. Benim gözümünden kaçmaz efendim. Haddini bilmeyen bir konuşmacının sözde espri yaparaktan "YDG yan gelip yatma yeri değildir" demesi açıktan bir meydan okuma değil de nedir? Hayır, efendim yan gelip yatma yeridir. Varsa itirazınız bekliyorum.

Son olarak, bindirilmiş kıtalar misali örgütlediğiniz bu konferansı meşru görmediğimi söylemek istiyorum. 2 YDG'li konuşurken duydum, **"biz bu konferans kararlarını eğip-bükeriz, sanki ilk konferansın kararlarını uyguladık mı ki?"** diyorlardı birbirlerine. İsimlerini bilmiyorum ama o genç arkadaşlarım e-mail yoluyla bana ulaşabilirler. Ben elimden gelen desteği sağlayacağım onlara. Eğer ki ilk konferans kararları uygulanmıyorsa, eğer ki o kitle çalışması denen melun pratik YDG içerisinde tutmuyorsa bu gibi arkadaşların sayesinde. O arkadaşlar ki YDG'nin ufkunu açacak olanlar onlardır. Halen bu sayfada yazıyosam da o arkadaşların varlığını bildiğimden kaynaklı yazıyorumdur.

Değerli gençler, önümüz yılbaşı. O nedenle şurada kalan az zamanınızı ziyan etmeyin. Zaten konferans öncesi bir kısmınız yorulduz biliyorum. Yatan kardeşim, şöyle ağır bir yük kalkmış üstünüzden zaten yılbaşı da geliyor. Güzelce bir dinlenin derim yılbaşına kadar. Zaten ben konferans kararlarını özetledim ve hatta yorumladım gördüğünüz üzere. O yüzden baştan okumakla da uğraşmayın. İlk konferansta olduğu gibi bu konferans kararlarının da yüzüne bakmazsak unutulur gider nasıl olsa. Hepinize huzurlu bir Aralık ayı dilerim. Yılbaşında da iyi eğlenceler sevgili gençler.

NOT: Yılbaşı için hediye almayanlar mail atıp msn listelerine eklemesinler beni. Benim zamanım kıymetlidir. O yüzden kıymetli insanlara zaman ayırırım şimdiden söyleyeyim.☺

**Komünist
Ustalardan
Öğrenelim...**

Marksiizm-Leninizizm-Maoizm'in Tarihi-6

Bu üçüncü dönem bir kez daha devrimler ve romantik ayaklanmalar ağırlıklı bir dönem olmuştur. Dönem "Asya'da oluşan büyük dünya romantik ayaklanmalarının yeni bir kaynağı olduğunda, Rus burjuva devrimi (1905) ile başlamıştır. Bu Asya devrimleri, Avrupa'daki ilk devrimler esnasında kurulmuş olan Marksist sınıf savaşı ilkelerinin kusursuzluğunu iki katı kadar daha iddia etmesine yardım etmiştir. Daha sonra Lenin'in 1913'te dediği gibi "**Hem Avrupa hem de Asya'daki tecrübelerden sonra, her kim sınıf politikası ve sınıf sosyalizminden bahsetmezse, basit bir şekilde kafese konulmayı ve Avustralya kangurusuyla aynı yerde teşhir edilmeyi hak eder.**"

Bu dönem ayrıca, emperyalist güçlerin pazarlarını genişletmek ve yeni pazarlar elde etmek için bölgesel savaflara girmesiyle, emperyalizmin savaş dönemidir. Bu savaşların ilki 1904-05'te Kuzey Çin'i (Mançurya) tekrar bölmek için Rus-Japon emperyalizminin savaşıydı. Bu, 1909 İspanyol-Fas savaşı, 1911'de Tripoli'de İtalyan-Türk savaşı, 1912-13'te Türkiye, Yunanistan, Sırbistan, Bulgaristan ve Karadağ'ın da içinde bulunduğu Balkan Savaşlarıyla devam etti. Balkan Savaşlarının katılımcıları aslında dünyayı bölmek için yıkıcı I. Dünya Savaşı'na (1914-18) kendilerini hazırlayan Avrupalı büyük emperyalist güçlerin uydularıydı.

Bu gürültülü dönem boyunca Marksiizm oportünizmin bütün halleriyle savaştı ve gelişimini sürdürdü. Marks ve Engel tarafından hazırlanmış güçlü bilimsel temelleriyle, Marksiizm, bu zamanların işçi mücadelesinin karışıklıkları üzerinden gelişen sayısız soruya cevap verebilen en donanımlı hareketti. Sınıf savaşını sürdürürken ve emperyalizmin problemlerini çözerken, Marksiizm-Leninizim'in gelişmesine hizmet etti. Ve Marksiizm ve Leninizim'in rehberliği altında işçi sınıfı bu dönemde, 1917 Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin gücünü oluşturdu ve dünyanın 1/6'sını kaplayan bir ülke üzerinde diktatörlüğünü kurdu.

8 Şubat 1904'te başlayan Rus-Japon savaşı, 23 Ağustos 1905'te utanç verici bir barış anlaşmasıyla, Rus çarının yenilmesiyle sona erdi. Savaş boyunca Bolşeviklerin yaklaşımı, devrimin kuvvetlenmesi ve Çarlığın zayıflamasından dolayı bu yağmacı savaşta Çar yönetiminin yenilmesinin faydalı olduğu yönündeydi. 1900-

03 ekonomik krizi, zaten savaştan dolayı yoğunlaşmış ve yavaşça ilerleyen kitlelerin koşullarını biraz daha güçleştirmişti. Çarlıktan nefret eden kitlelere savaş yenilgisi yakıt gibi olmuştu. 1905 devrimi ile tekrar harekete geçilmişti.

1905 Rus Burjuva Devrimi

Tarihi hareket, 1904 Kasım'ında, Bolşevikler öncülüğünde Bakülü petrol işçilerinin greviyle başladı. Bu, Rusya'nın dört bir yanında gerçekleşecek bir "grevler ve devrimci hareketler" dalgasının işaretiydi. Devrimci fırtına özellikle **22 Ocak 1905'teki silahlı işçilerin gerçekleştirdiği "Kanlı Pazar"** diye anılan gösterideki katliamdan sonra patlak verdi. **Çar'ın, işçileri katletmeye yönelik bu girişimi, aksine ezilen yığınların daha da şiddetli bir tepki koymasına neden oldu.** 1905 senesi bütünüyle, işçilerin militanca direnişler gösterdiği, köylülerin toprakları işgal ettiği ve toprak sahiplerinin ürünlerine el koyduğu, hatta "Potemkin" savaş gemisinin işçilerinin ve askerlerinin isyan çıkardığı, devrimci dalganın hızla yükseldiği bir dönemdi. Çar, mücadeleyi kırmak adına, önce danışma ve sonra yasama olmak üzere iki ayrı "Duma" yı topladı. Bolşevikler her iki Duma'yı da reddederken, Menşevikler bunlara katılmayı uygun gördüler.

Devrimin en büyük gelgitleri 1905 Kasımıyla Aralık arasında oldu. **Bu süre boyunca proletarya, dünya tarihinde ilk kez, bütün fabrikalardan seçilen delegelerin oluşturduğu meclisler olan İşçi Sovyetleri Meclisini kurdu.** Bolşevikler, bunları 1917'de kurulan Sovyet iktidarının prototipini oluşturan devrimci gücün embriyosu olarak görüyorlardı. Kasım'da tüm Rusya'da gerçekleşen grevlerle başlayan devrimci mücadeleler, Aralık ayında Moskova'da ve ülkenin diğer bölgelerindeki şehirlerdeki Bolşevikler önderliğindeki silahlı direnişlere kadar yükselmeye devam etti. Bu direnişler kanlı bir şekilde bastırıldı ve daha sonra devrim mücadelesi gerilemeye başladı. Ancak devrim henüz yenilgiye uğramamıştı ve işçiler ve devrimci köylüler savaşarak yavaşça geri çekildiler. 1906'da bir milyondan fazla ve 1907'de 740 bin işçi grevlere katıldı. Köylü hareketi 1906'nın ilk yarısında Çarın Rusya'sının yaklaşık yarısını ve yılın ikinci yarısında yaklaşık beşte birini kapsıyordu. Ancak Devrimin doruk yılları geride kalmıştı. Çar 3 Haziran 1907'de bir darbe yapıp, kendi kurduğu Duma'yı dağıttı ve devrim sırasında veremeye zorlandığı zaten kısıtlı sayıda olan hakları geri çekti. "**Stolipin Gericiliği**" olarak adlandırılan, önde gelen Çaristlerden Stolipin'in önderliğinde şiddetli bir baskı dönemi başladı. Bu dönem, 1912'deki politik mücadeleleri ve grevleri kapsayan bir sonraki dalgaya kadar devam etti.

İki Taktik- partinin politik olarak hazırlanması

Menşeviklerin oportünizmine karşı yürütülen çar karşıtı devrimci mücadeleler, devrimin strateji ve taktiğinin Marksist açıdan anlaşılması ve yorumlanmasında çok büyük bir gelişmeye yol açtı. 1905 Nisanı'nda, tam da devrimin ortasında Bolşeviklerin ve Menşeviklerin kongreleri sırasıyla toplandı. Resmi olarak sadece bir parti olmasına rağmen, gerçekte iki parti vardı. Bu iki kongre, devrim için birbirine tamamen zıt bir dizi strateji ve taktik öne sürdüler.

Menşevikler mücadeleyi eski tip bir burjuva devrimi olarak anladılar. Böylece, onlara göre yönetim burjuvazinin elinde olmalıydı ve işçi sınıfı Çarçı aristokrasiyi alt etmede burjuvaziye destek vermeliydi ancak devrimci faaliyetler yürüterek burjuvaziyi, feodal gericiliğin kollarına bırakmamalıydı. Köylü sınıfı devrimci olmayan ve ittifak yapılamayacak bir sınıftı ve son olarak Devlet Duma'sı ülkedeki "devrimci güçler" in merkezi olacaktı.

Bolşevikler önlerine hedef olarak, devrimin geliştirilmesini, silahlı isyanla çarlık rejiminin devrilmesini, işçi sınıfının diktatörlüğünü, anayasal-demokratik burjuvazinin birbirinden ayrılmasını, köylülükle ittifak yapılmasını, işçilerden ve köylü temsilcilerinden oluşan geçici devrimci hükümetin oluşturulmasını ve devrimin zaferle tamamlanmasını koymuşlardı.

İki ay sonra, 1905 Temmuz'unda, Lenin "**Demokratik Devrimde Sosyal Demokrasinin İki Taktiği Üzerine**" adlı tarihi eserinde, Menşeviklerin taktiklerini eleştirirken, Bolşeviklerin izledikleri taktiklerin kapsamlı bir

olumlulasını verdi. Rus devriminin politik çizgisini ortaya koyan bu çalışma, Bolşevik Partisinin hazırlık sürecindeki yönelimini belirledi. Lenin'in uzun süre önce Marks tarafından ortaya konulan ilkeler üzerinden temellendirilen devrimci çizgisi, Modern Emperyalizm koşullarında yeni bir program öneriyordu. Bu çizgi, İkinci Enternasyonal boyunca hakim olan ve Menşeviklerin programının da temsil ettiği genel teori ve politikalara muhalefet ediyordu. Böylece Lenin'in Menşeviklere karşı savaşı, o zamanlarda İkinci Enternasyonal'de yoğun bir şekilde gözlenen oportünizm ve revizyonizme karşı eşzamanlı bir savaştı.

Devrim enternasyonal hareketin acil dersler çıkarmasına yardım etti. Birçok hayati konuyu açığa kavuşturdu- modern koşullar içinde silahlı ayaklanmanın uygulanması, kitlesel politik eylemlerin yöntemleri ve sonuçları, burjuva ve sosyalist devrimler arasındaki ilişki, gelecekteki toplumun temel dayanağı olarak Sovyetlerin rolü, katı ve disiplinli bir proletarya partisinin elzem olması, Menşeviklerin, Anarşistlerin ve Sosyalist-Devrimcilerin haince tutumları.

Çıkarılan bu derslerin bütün ülkelerin işçilerine taşınması gerekliliğine rağmen, Lenin'in dışında, Rosa Lüksemburg gibi sadece birkaç tane sol kanat lider bu dersleri yaymaya teşebbüs etti. Aslında İkinci Enternasyonal'de çoğunluğu oluşturan sağ oportünist liderler, bu düşüncelerin yayılmasını engellemek için ellerinden geleni yaptılar. Gerek Plehanov'un "Silahlanmamaları gerekiyordu" ifadesini destekleyerek gerekse de bunu Rusya'nın geri ve anti-demokratik olan özgün koşullarına bağlayıp çarpıtarak, işçilerin silahlanmasının önemini küçültmeye çalıştılar. **Politik kitlesel grevlerin silahlı olarak yapılması konusunda çok daha fazla tedirgindiler çünkü Rusya'daki kitlesel grevler hızlı bir şekilde Viyana'da ve Avusturya İmparatorluğu'nun her yerinde kitlesel grevleri tetiklemişti.** Özellikle işçi sendikası kongresinin hızla kitle eylemlerini "Anarşist" olarak lanse ettiği Alman Partisi'nde ciddi anlaşmazlıklar meydana geldi. Ancak Rosa Lüksemburg'un ve diğer sol liderlerin baskıları sonucu, parti sonunda kitlesel politik eylemlerin yararına, zayıf ve tavizler içeren bir karar verdi. **Devam edecek**

Mesajlar... Mesajlar... Mesajlar... Mesajlar... Mesajlar... Mesajlar... Mesajlar... Mesajlar...

TÜM NEPAL ULUSAL BAĞIMSIZ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ (DEVİRİMCİ) ENTERNASYONAL BİRİM

Sevgili yoldaşlar,
Kızıl selamlar

Marksizm-Leninizm-Maoizm ve Prac-handa Yolu tarafından rehber alınan devrimci Maoist gençlik örgütü ANNISU-R olarak Yeni Demokrat Gençliğin 2. Konferansını örgütlemesini duyduğumuzdan dolayı çok mutluyuz.

Karl Marks'ın da dediği gibi zenginlerin her şeyi var, yoksullarına hiç bir şeyi bulunmamaktadır, ancak her şey yoksullara aittir. **Elbette ki bu ülkenin gençliğinin kaybedeceği hiç bir şey bulunmamaktadır ve her şeyi elde edecektir.** Mao'nun da dediği gibi bunun kaç ay veya yıl alacağını kimse kesinlikle tahmin edemez, bu, ülkedeki güç dengesinin değişimine bağlıdır. Biz kendi ülkemizde isyan ediyoruz, siz de kendi ülkenizde mücadele ediyorsunuz. **Ancak hem Nepal'de hem de Türkiye'de ortak düşmanımız emperyalizmdir.**

Devrimin bu aşamasında emperyalizmle doğrudan karşılaşmaktadır ve şimdi çelişkilerin uluslararası alanda çözülmesi gerekmektedir. 11 Eylül'ün ardından dünyanın tek süper gücü olan ABD emperyalizminin yaralı kaplan sendromuyla başvurduğu saldırgan politikalar ve

Nepal'in iki büyük devlet olan Hindistan ve Çin'in arasında yer alan hassas jeostratejik konumu uluslararası sorunun çok daha karmaşık ve önemli hale gelmesine neden olmaktadır.

İkinci olarak, **Halk Savaşının esas görevi yalnızca yıkmak değil geniş kurtarılmış bölgelerde eski devlet iktidarının yıkılışı ile yeni devlet iktidarının kuruluşu görevlerini neredeyse birbirine eşit düzeyde ele almamıza neden olmaktadır.** Bunun için her ne kadar eskinin yıkımı merkezi iktidarın ele geçirilişine kadar esas görev olsa da kurtarılmış bölgeler yeterince sağlamlaşmadığı takdirde on milyonlarca kitlenin seferber edilmesi mümkün değildir.

Üçüncüsü, belki de en önemlisi, savaşın doğasının savunmadan saldırıya doğru

ması ve iktidarın halk tarafında seçilen temsilcilere bırakılmasıdır. Demokrasi olmadan Pakistan'ın geleceği yoktur.

Cuntacıların sözde teröre karşı savaş ve köktendincilere karşı mücadele adı altında başvurduğu bu yol esas olarak yükselen demokratik muhalefetin bastırılmasını hedeflemektedir. **Ancak unutulmamalıdır ki Pakistan'ın cesur halkı hiçbir zaman teslim olmayacak, yorulmayacak ve umudunu kaybetmeyecektir.**

dönüştüğü bu dönemde orduda, lojistikte ve teknik alanında niceliksel ve niteliksel olarak büyük atılımların gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Gerilla savaşı yerine hareketli savaş ve mevzi savaşı esas hale gelmekte ve operasyonun sahnesi yüksek kırsal alanlardan şehir merkezlerine doğru kaymaktadır.

Yukarıda bahsettiğimiz sorunlar yalnızca bizim değil dünyanın tüm proleterlerinin ve gençliğinin de sorunlarıdır. Halklar dünyayı değiştirebilir.

Bizler en güçlü dayanışma duygularımızı belirtmek isteriz. **Umuyoruz ki bu konferansınız Türkiye gençliğine rehberliğinizde yeni bir vizyon ve yeni süreç başlatacaktır.**

21. yüzyılda tüm proleterler ve halklar için özgürlük, demokrasi ve sosyalizm!

Dünya çapında proletarya ve gençlik için Marksizm-Leninizm-Maoizm temelinde yaşasın devrimci birlik!

İsyan etmek meşrudur!

Yaşasın proleter dünya devrimi!

**Lekahnath Neupane Başkan
Tüm Nepal Ulusal Bağımsız
Öğrenci Birliği- Devrimci**

Geçmişte olduğu gibi bugün de öğrenciler ve avukatlar demokrasi için şanlı bir mücadele tarihini kanlarıyla ve hayatları pahasına yazmaktadır. **Bizler kanımızın son damlasına, son nefesimize kadar özgürce nefes alabilmek için her türlü baskı ve sömürüye karşı mücadele edeceğiz.** Emperyalizmin desteklediği askeri diktatörlerin yönetiminin altında insanlık dışı koşullara mahkum edilen Pakistan halkının demokratik hakları için mücadelede kararlılığımızı bir kez daha gösteriyoruz.

Pakistan halkı özgür olana kadar dinlenmek yok.

Tüm iktidar halka!

Yaşasın işçi sınıfı enternasyonalizmi!

**Taimur Rahman
Pakistan İşçi Köylü Komünist
Partisi Merkez Komite üyesi**

İtalya

Yeni Demokrat Gençlik'ten genç yoldaşlara;

2. Konferansınıza katılan tüm genç arkadaşları selamlıyoruz.

Geleceğin barış, emek, huzur, eşitlik ve dayanışma dolu günlerini fethetme mücadelesine milyonlarca genci katmak için verdiğiniz çabanın geliştirilmesinde konferansınız önemli bir aşamayı temsil etmektedir.

Gençlerin geleceği fethetme mücadelesi somutta kendisini binlerce değişik yolla göstermektedir. Çeşitli yollara başvurarak halk gençliği işçilerin ve halk kitlelerinin kapitalist toplumu, bireyciliği ve sömürüyü yıkmak ve yeni sosyalist toplumu kurmak için verdiği mücadeleye katkı sunmaktadır.

Dünyanın her köşesinde halk kitleleri ve işçi sınıfı en iyi oğul ve kızlarını kavgaya vermektedir. Dünyanın her yerinde gençler, ezilen ülkelerde emperyalizme, faşizme ve savaşa karşı kendi kaderini tayin hakkı ve kurtuluş için ve emperyalist ülkelerde sosyalizm için kararlı şekilde mücadele etmektedir.

Bu doğrultuda 2. Konferansınızı önemli buluyoruz. Günümüze, ne için mücadele ettiğinize ve neyi temsil ettiğinize bakıyoruz ve geleceğe, çalışmalarınızın ülkeniz gençliği için yaratacağı etkileri düşünüyoruz. Bu çalışmalar sayesinde halk gençliği kendilerini örgütlemeyi öğrenecek ve geleceği fethetme yoluna katılacaklar.

Bu faydalı çalışmalarınız için en iyi ve devrimci dilekelerimizi gönderiyoruz. **Komünizm için Direnişi Destekleme Komiteleri'nden genç komünistler olarak size güveniyoruz. Başarılar yoldaşlar, komünist selamlar!**

Sosyalizm yolunda deneyimlerimizi paylaşalım!

Ezilen halkların direnişini destekleyelim!

Emperyalist ülkelerde halk kitlelerinin direnişlerini destekleyelim!

Filipinler'de, Nepal'de, Hindistan'da, Türkiye'de, Kürdistan'da sosyalizm için mücadele eden genç komünistlerin, Kuzey İrlanda'da ve Bask ülkesinde kurtuluş için mücadele eden gençlerin mücadelelerinin yanında olalım!

Proletarya enternasyonalizminin bayrağını yükseltmeye kaldıralım!

CARC'dan genç komünistler adına Paola Bonuccelli

Pakistan

Yeni Demokrat Gençlik'ten Yoldaşlara,

2. Konferansınızdan dolayı Pakistan İşçi Köylü Komünist Partisi'nden devrimci selamlar!

Bizler ABD desteğindeki askeri diktatörlüğe karşı demokrasi mücadelesinin ortasındayız. Bu nedenle iki kardeş örgüt arasındaki dayanışma oldukça önemlidir.

Bugün Pakistan'da olağanüstü hal adı altında cunta yönetimi devam etmekte ve tüm demokratik muhalefet önderleri hapsedilmektedir. İroniktir ki, ülkedeki kaotik ortamın yaratıcısı bizzat Müşerref'in kendisidir. **Bu krize yönelik tek çözüm sıkıyönetimin kaldırılması, tüm yöneticilerin görevden alın-**

Ölmesine üzülünmeyecek insanlar mı?

Türkiye'de yaşayan lezbiyenler, gayler, biseksüeller, travestiler ve transseksüeller (LGBTT) sadece cinsel yönelimleri, cinsel tercihleri farklı olduğu için birçok hak gaspına, saldırıya uğramaktalar. Çoğunlukla da toplumun tepkilerinden dolayı bu hak gaspları dilendirilmemekte ya da dillendirilse dahi görmezden gelinmektedir. **LGBTT olduğunuz için işinizden çıkartılabilir, sokak ortasında tacize uğrayabilir, dayak yiyebilir yâda 'namusuna' çok düşkün bir yakınınız tarafından öldürülebilir, zorla evlendirilebilirsiniz.** Bunların hepsi de 'normaldir, yapılması gerekendir.' Çünkü cinsel yöneliminizden, cinsel kimliğinizden dolayı en baştan sapkın, ahlaksız olarak nitelenirsiniz.

Son yıllarda LGBTT hareketlerin kendilerini görünür kılmaları ve bu doğrultuda yürüttükleri mücadelenin sonuçlarını almaya başlamalarıyla beraber yaşanan hak gaspları daha fazla gündemleşmeye başlamış, aynı zamanda LGBTT bireyler toplum içerisinde görünür olmaya, kendilerini ifade edecek olanaklar bulmaya/yaratmaya başlamıştır. Bu oluşumlardan biri olan Bilgi LGBTT üyelerinden birkaç arkadaşımız ile bir söyleşi gerçekleştirdik. Bu söyleşi sırasında İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde faaliyet yürüten bir öğrenci kulübü olan **Bilgi LGBTT** hakkında ayrıntılı bilgi edinme şansını yakalarken aynı zamanda Türkiye'de bulunan diğer LGBTT örgütlerinden LGBTT bireylerin yaşadığı sorunlara, istem ve taleplerine kadar birçok konu hakkında sohbet ettik. Bu sohbetin bir kısmını da olsa dergimiz sayfalarına taşıyarak LGBTT hareketleri ve LGBTT sorunları üzerine genel bir giriş olabileceğini düşündüğümüz için dergimiz sayfalarında yayınlıyoruz.

YDG: Öncelikle Bilgi LGBTT' nin kuruluş süreciyle başlayalım isterse-

Aykan Safoğlu (Yıldız Teknik Üniversitesi, Sanat Tasarım yüksek lisans öğrencisi, Bilgi LGBTT üyesi, Lambda İstanbul gönüllüsü): 2006 Aralık ayında Bilgi Üniversitesi'nde Gepgenç adında bir festival yapıldı. Festival politik olmayan ama politik olanları da dışlamayan bir içerikteydi. Bu festivalden Lambda'ya teklif geldi, biz de yaptığımız toplantılarda bu işi üniversitelerde nasıl yaparız diye tartışıyorduk. Festivale katıldık, festivalde ilgi de iyiydi. Daha sonra üniversitede toplantı yaptık, katılım oldu. Bu süreçlerde daha başvurumuzu yapmamıştık. Sonuçta okulda faaliyet yürütmek

için başvuru yapmak şart değil. Neden böyle bir kulüp dersek? Üniversite içerisinde çalışan diğer kulüpler çok heteroseksist. (*Heteroseksizm, Heteroseksüelliğe ayrıcalıklı rol atfedilen, çok çeşitli toplumsal pratikleri anlatan bir terimdir*)

Serkan Zihli (Bilgi Üniversitesi, Sahne ve Gösteri Sanatları Yönetimi öğrencisi, Bilgi LGBTT üyesi ve Lambda İstanbul gönüllüsü): Biz bu kulübü yasal olarak kurmak istedik açıkçası, daha önce üniversitelerde değişik oluşumlar vardı ancak hiç biri yasal olarak tanınmamıştı. Örneğin Legato diye bir oluşum vardı.

Kerem Candum (Bilgi Üniversitesi, Sahne ve Gösteri Sanatları Yönetimi öğrencisi, Bilgi LGBTT üyesi ve Lambda İstanbul gönüllüsü): Kurulmaması için de bir neden yoktu aslında.

Biz de ilk başta 'Kurulur mu?', 'Başarabilir miyiz?' diye düşündük. Ama bir şekilde görünür olmamız lazımdı. Çok da zorlanmadan başardık aslında.

Serkan: Biz daha ne yapacağız diye tartışırken medyadan ilgi gördük. Medyada görünür olmaya başladık, birkaç röportajdan sonra bu olay medya tarafından büyütüldü. Sonra yönetimle görüşmeye başladık. Bize 'Tamam, hiçbir itirazımız yok. Fakat bir süre medyada görünürlüğünüzü azaltın dediler. Bu süreç bizim düşüncelerimizle de çakışıyordu, biz de medyaya çıkmaktan iş yapamaz hale gelmiştik.

YDG: Üniversite yönetiminden gelen medya görünürlüğünü azaltın tepkisinin nedenini ne olarak görüyorsunuz?

Kerem: Öğrenci velilerinden gelen

tepkiler.

Aykan: Tabii ki zorda kalınca öğrenci velilerine yıkılabilir. Öğrenci velisi de saçma bir kavram bence, üniversitedeyken öğrencinin velisi olmaz. Bilgi Üniversitesi'nin şöyle bir tavrı var. Bilgi Üniversitesi vakıf üniversitesi olduğu için, nereden baksanız, % 90'ı para verip okuduğu için bir velinimet durumu var ortada. Burada velinimet de öğrencilerin aileleri oluyor. Dolayısıyla bu insanların tepkilerini önemsiyorlar, azımsanmayacak bir etkisi de oluyor. Gel-gör ki böyle olmaması gerekiyor. Burada Bilgi Üniversitesi'nin eleştirelecek bir tavrı var, sadece velilerin tavrıyla da ilgili değil. Mesela bu üniversitede vicdani ret ile ilgili konferans yapılıyor, Ermeni soykırımını ile ilgili konferans yapılıyor, arkasında duruluyor. Bazen de oluşturulan repitasyona zarar verecek, şanını, şöhretini zedeleyeceğini düşündüğünde o mevzuyu sahiplenmekten vazgeçiyor.

Bora Bengisun (Bilgi Üniversitesi Uluslararası İlişkiler öğrencisi, Bilgi LGBTT üyesi, Lambda İstanbul gönüllüsü): Bu arada Hatay Türk Eğitim-Sen Şubesi, Bilgi Üniversitesi idaresi ve YÖK hakkında suç duyurusunda bulundu. Kulübün kurulması medyada duyulduktan sonra bu suç duyurusu geldi, üniversite sınavları da yaklaşınca arkadaşları çağırıp çalışmalarımıza Eylül'e kadar ara vermemizi, medyada görünür olmamamızı istediler.

Aykan: Üniversite sınavı yaklaşıyordu. İnsan hakları savunuculuğunun arkasında durabilmek bir üniversite için iyi bir repitasyon olabilir gibi bir düşünce var. Bilgi gibi bir üniversite için ileride iyi bir geri dönüşüm sağlayabileceğini de düşünürler. En baştan yasaklamak Bilgi'nin o 'Hit' üniversite olma iddiasının gerisinde bir şey.

YDG: Öğrencilerden aldığınız tepkiler nasıldı?

Aykan: Öğrencilerden birkaç tehdit maili falan aldık. Ama ciddi şeyler değildi.

Serkan: 'A bu gökkuşağındaki çocuk değil mi?' gibi konuşmalar oldu fakat ben sert tepkiler almadım.

Kerem: Hatta kuruluş aşamasında 10 tane imza toplanması gerekiyordu. Bu süreçte heteroseksüel bazı arkadaşlar da imza atarak bize destek oldular. Ama bazı yerlerde çok hoş şeyler de konuşulmadı tabii.

Serkan: Kapatılmamız için bazı öğrencilerin imza topladığı gibi şeyler de duyduk.

Aykan: Benim açımdan önemli olan

kamusal alanda görünür olmamız ve kamusal alana müdahalede bulunuyor olmamız. Ve kamusal alana yaptığımız müdahalenin o sınırların genişletilmesi açısından da önemli olduğunu düşünüyorum.

YDG: Diğer üniversitelerde benzer oluşumlar var mı? İsterseniz biraz da onlardan bahsedelim.

Bora: Bizim kulübümüze başka üniversitelerden üye olan arkadaşlar da var. Bizim kulübümüzün kurulmuş olması onlarda da olumlu bir hava yarattı, başka üniversitelerde de arkadaşlar benzer oluşumlar için çalışmaya başladı.

Aykan: Bu arada unutmayalım, biz üniversite tarafından tanınan tek kulübüz. Başka üniversitelerde de benzer oluşumlar var. Eskişehir Mor El LGBTT (Anadolu Üniversitesi'nde) oluşumları var. Onlar daha çok öğrenci inisiyatifi gibi örgütleniyorlar. Eylemlilikleri, etkinlikleri olan ve bu eylemliliklerin sonucunu alabilen bir oluşum. Onlar da kuruluş aşamasında bizim gibi fazla sorun yaşamadılar. Ama bu bulunduğu yerle de ilgili, bunu Kırıkkale'de yapabilir misin, Çukurova'da yapabilir misin, sanırım yapamazsın.

Serkan: Birçok üniversitenin rektörüyle yapılan bir röportaj vardı. Demeçler fazlasıyla homofobikti. (*Homofobi, eşcinsellere ve eşcinselliğe karşı korku ya da ayırım ve hoşnutsuzluk içeren yaklaşım anlamına gelir. Eşcinsellik, dini, ahlaki ve politik nedenlerle toplumlarda genellikle negatif karşılanmış ve bu tavır bazen homofobi olarak da adlandırılmıştır.*) 'Benim üniversitemin öğrencileri bilimle ilgilenir, böyle şeylerle uğraşmaz' gibi demeçler verildi.

Kerem: Mor El üniversite yönetimi tarafından tanınmasa da basında çok yer aldılar. Bizden daha çok şey yaptılar. Onlar örgüt, öğrenci inisiyatifi gibi çalıştıkları için eylemlere katıldılar, eylemler yaptılar kulüp sınırlarının daha fazlası gibi.

YDG: Bu süreçte günlük yaşamınızda değişimler oldu mu? Aldığınız tepkiler nasıldı?

Aykan: Bu süreçte yakın çevremde bilmeyenler de LGBTT olduğumu öğrenmiş oldu. Bunların bazılarının geri dönüşümü olumsuz oldu. En basitinden insanlar neden gazetelere çıktığımızı anlayamıyorlar, onlar için sorun halledilmiş, çözülmüş. Onlar tam olarak benimsemediği için başkalarının da benimsemeyeceğini düşünüyorlar. Eşcinselsiniz, evet, o dar çevre içerisinde kabul ediliyorsunuz. O dar çevrede, bunu salt cinsellik olarak görüp yaşayabilirsiniz ama söylememeniz konusunda uyarılabiliyorsunuz. →

Bora: Bu kapalı kapılar ardında kaldığı sürece, sadece cinsellik olarak algılanıyor. Kimseye söylemediğin sürece, açıklamadığın sürece, kamusal alanda görünür olmadığın sürece bir problem yok. Cinsiyet kimliğini ya da cinsel yönelimini görünür kıldığın zaman hemen homofobi ile karşı karşıya kalıyorsun.

YDG: Arkadaşlar geçtiğimiz günlerde gay ve travesti arkadaşlarımız öldürüldü. Biraz da son yaşanan olaylardan bahsedelim isterse-niz.

Aykan: Ben bu süreçte Lambda İstanbul'da faaliyet gösterebildim. Lambda bu cinayetlerle ilgili çalışmalar ve eylemler gerçekleştirdi. Önce bir gay arkadaşımız evinde ölü bulundu. Akabinde bir trans arkadaşımız öldürüldü. Daha sonra gene bir trans arkadaşımız yolda darp edilerek öldürüldü. Gene yakın bir tanıdığı tarafından öldürülen transseksüel arkadaşımızla beraber bu sayı dörde çıkmış oldu. Ayrıca gene trans bir arkadaşımız saldırıya uğradı yoğun bakımdaydı, sanırız durumu biraz daha iyi şimdiki.

Serkan: Ben kendi karşılaştığım bir

olaydan bahsedeyim. 2 travesti arkadaşımız yolda duruyordu. Yanlarından hızlı bir şekilde polis arabası geçti, sonra araba geri geri geldi ve trans arkadaşlarımızın yanında durdu. Arabadan inerek iki arkadaşımızı dövdüler. Ve arkadaşlarımızı döverken polisler 'Artık o rahat günleriniz bitti.' diye bağıyordu. Biz ne olduğunu anlayana, yardıma gidene kadar, dövüp arkadaşlarımızın peruklarını alıp gittiler.

Aykan: Son zamanlarda polisin bu tür uygulamalarındaki artışın polisin yetkilerinin artırılması ile de ciddi ilgisi var. Sonuçta polisin yetkisi inanılmaz arttı. Yol ortasında durdurup kimlik kontrolü, üst-baş araması yapılmasından tutun da sebepsiz yere gözaltına alınmasına kadar. Festus Okey'in başına gelenlerle, Küçük Bayram Sokak'ta, sokakta çalışmanın zorluklarının farkında olup evlerde çalışan trans arkadaşlarımızın o evlerden çıkartılmaya çalışılmasının bağlantılı olduğunu düşünüyorum. En basitinden bu ülkede sadece transfobi ve homofobi olduğuna körü körüne inanmıyoruz. Bunların nedenlerinin beraberce ele alınması gerektiğine inanıyoruz. Hetero-

seksizm de milliyetçilikten, militarizmden bazı damarlardan besleniyor.

YDG: Son dönem yaşanan cinayetlerin önü de bir şekilde açıldı gibi geliyor bana. LGBTT örgütlere dönük medyadan yapılan karalamalar, kapatılma davaları, Bursa Gökkuşuğu'nun da yaşananlar, özellikle medyadan trans arkadaşlarımızın canavarlaştırılması... Bu olayların birbirinden kopuk olmadığını düşünüyorum ben.

Aykan: Bu olayları fevri olarak açıklayamayız. Bir yerde bir tahammülsüzlük var ve gerçekten insanlar bu tahammülsüzlük etrafında örgütlenebiliyorlar. Birkaç münferit olaydan aynı tepkiyi alabiliyorsak ortada homofobi ve transfobi olduğundan rahatlıkla bahsedebilmeliyiz. Ortak anlama pratiklerinin rahatlıkla üzerinden geçildiği bir ülkede yaşıyoruz. Türkiye'nin kuruluşundan beri tepeden inme yapıla gelmiş birçok şey. Halk muhalefetleri yukarıdan manipüle edilmiş ve bastırılmaya devam ediyor. 80 müdahalesinde halkın aydın bir kesiminin ortadan kaldırıldığını biliyoruz. Böyle olduğu zaman toplumda birbirini anlama

pratiğinin olmadığını görüyoruz. Şu an yaşanan gelişmeleri de (sınır ötesi operasyonlar falan..) faşizm belirtileri olarak okumak mümkün. Bu noktada ilk gözden çıkarttığımız insanlar transseksüeller, LGBTT bireyler oluyor. Özellikle transseksüeller medyada canavarlaştırılıyor, sapkınlık olarak görülüyor, varlık nedenleri anlaşılıyor. Böyle olunca ölmesine üzülmeceğimiz insanlar olarak şiddet ilk onlara yöneliyor. Bunun homofobi ve transfobiden bağımsız olduğunu düşünmüyorum.

YDG: Bu şiddetin kaynağı demokrasi yoksunluğu, egemen anlayışın dışında olan, farklı olan herkese yönelen bir şiddet var. Eğer çemberin dışındaysan hedeftesin demektir.

Aykan: "Hepimiz Ermeniz!" diye slogan attığımızda bu nasıl algılanmıyorsa, algılanması istenmiyorsa bir yerde örgütlü LGBTT bireylere yönelen şiddet de aynı yerden kaynağını buluyor.

Bora: Bizler Bilgi LGBTT olarak militarizme karşıyız ve şu anki şiddet ortamını sürdürdüğü sürece de halkların barış ortamında yaşayabileceğini sanmıyoruz.☺

KÜÇÜK ŞEHRİN BÜYÜK FESTİVALİ: 13. AVRUPA FİLMLERİ FESTİVALİ

Her şey bundan 12 yıl önce 1995'de başladı. O büyüklü dünyanın kapıları açıldı ve Avrupa filmlerinin en yenileri, sinema sanatının başyapıtları ve büyük ustaların filmlerini izleyiciyle buluşturmak için yola çıktı.

3000-4000 km yolculuk yaparken 80-90 film gösteren tekerlekler üzerinde bir festival hayal edebiliyor musunuz? Festival programında her yıl 30-40 uzun metrajlı ve 60-70 kısa metrajlı film gösteriliyor. Programda "Avrupa Avrupa" ve "Avrupa'nın En İyileri" bölümlerinin yanı sıra toplu gösteriler de yer almakta

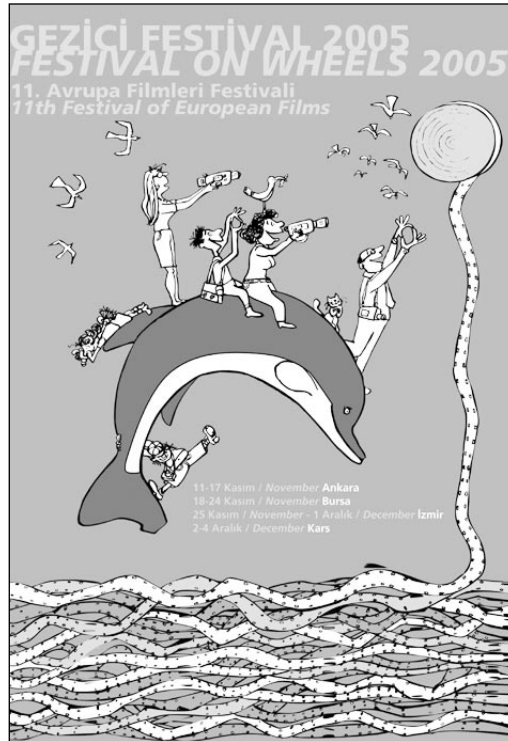
Ülkemizde kültürel etkinliklerin çoğunun Ankara ve İstanbul gibi büyük kentlerde düzenlenmesi nedeniyle diğer kentlerde yaşayan insanlar bu etkinliklerden ancak gazete ve televizyon aracılığıyla haberdar olabilmektedir. Bu etkinlikleri izleme olanağından da yoksunlar.

Gittikleri her kentte sıcak bir dostluk ortamı yaratan **Gezici Festival Ekibi 9-15 Kasım** arasında Kars'ta gösterimdeydi. Ankara, Samsun, Saraybosna gibi birçok kenti de sinemanın ışığı ile aydınlatmaya devam ediyor.

Bu yıl Kars'a 2. kez uğrayan gezici festivalin büyüklü ışığıyla şehir büyük bir film platformuna dönüştü. Zaten sinemasal bir kent olan Kars'ın nabzı artık şehir sinemasında atıyordu. Bütün Kars halkı özellikle çocuklar ve gençler başka dünyalara girip çıkmanın, başka dünyaların sihri keşfetmenin sevinciyle sinema salonunu doldurdular. Gezici Festival sanatsal dönüşüme ivme kazandıran sihirli bir değnek gibiydi.

Festival, açılışı 25 yıl sonra, bilinmeyen görüntüleriyle **YOL** filmiyle yaptı. **Yılmaz Güney** Cannes Film Festivali'ne yetiştirmek kaygısıyla kısa sürede filmi tamamlamış ve yeniden kurgulayacak zaman bulamadan yaşama veda etmişti, Filmin son kurgusu yapılmamış, yani tamamlanmamıştı. Yapımcının elinde bulunan ve daha önce gösterilmeyen görüntülerle festivalde film hak ettiği yerini aldı.

Mülteci, Yumurta, Yaşamın Kıyısında, Saklı Yüzler ve daha birçok yerli filmin yanı sıra Oscar adayı yabancı filmler de gösterildi. Ödül töreni ve yönetmenlerin söyleşileriyle ortam daha da renklendi.

Filmlerin yanı sıra **İsmail Hakkı Demircioğlu**, **Erkan Uğur** ve **Baba Zula'nın** konserleri beğeni topladı. Festival çocukları da unutmamıştı. İsveç seçkisi birbirinden güzel çizgi filmler çocuklarla buluştu.

Yüzyıllardan beri farklı kültürlerin kavşagında yaşayan Kars şehri, festivalin kurduğu köprüyle dünyaya yepyeni bir kapı açtı. Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden, Gürcistan, Macaristan, Azerbaycan gibi komşu ülkelerden gelen festival konuklarını büyüledi. Eski bir Rus şehri olan Kars aynı zamanda Türkiye'nin ilk planlı şehri. Bir mimarlık örneği olan Rus yapıları, geniş sokakları ve kaldırımlarda ağaçlar üzerindeki ışıklandırmasıyla kar altında seyrine doyum olmuyor doğrusu.

Gönül istiyor ki, Gezici Festival daha çok kente sinemanın ışığını götürsün. Anadolu'da pek çok kent ve kasaba bunu bekliyor. Çünkü bu toprakların anlatacağı o kadar çok hikaye var ki. Anadolu, bu hikayeleri anlatmanın sanatsal yollarını öğrenmeye ihtiyaç duyuyor. Sinema, öğrenmenin, kendini ve halkını tanımanın en güzel yolu. Yeni-eski, kısa-uzun gösterdiği tüm filmler için Gezici Festival'e teşekkür ediyoruz. Her film bir yolculuktur ötekinin hikayesine. Aynı zamanda kendi içimize de.☺

Kars'tan bir YDG'li

Öykü...

17 Kasım'da Frankfurt'ta ATİK-YDG tarafından örgütlenen 17. Kültür Sanat Festivali'nde birinci seçilen öyküyü yayınlıyoruz.

Caddeyi döndüm. Ayaklarım bu yolu tanıyor ve beynimi hiç yormadan gideceğim yere götürüyordu beni. Her şey tanıdık ve tanıdıklığı korkutucuydu. Aslında çocukluğumdan bu yana bir sürü bina dizilmişti şehrin bu bölümüne. Üzüldüm. Çocuklar top oynayamıyorlardı bu beton yığınları arasında diye düşündüm. Bir ses yükseldi uzaklardan yankılanırcasına. "İçeri gir Kemal, çabuk" diyordu o ses. İrkildim, o sesi tanıyordum. Aniden çocukların top oynayamamalarıyla ilgilenmeyi bıraktım. Ben de oynayamamıştım doyasıya, şehrin bu bölümü beton yığını haline gelmediği o eski yıllarda. Oynamama izin vermemişti o ses.

Evin bütün sol duvarını kaplayan çatlağa takıldı gözlerim. Çocukluğumda bu muhitin en görkemli konağıydı önünde durduğum konak. Oysa şimdi o çatlak yansıtıyordu bütün olanları. Mecburiyetlerimi. Çocukken söylenen bütün kuralları. Aniden top oynayamadığım o güne gitti benliğim. Hatırlıyordum sesin sahibini, elindeki maşayla vücuduma işlediği izleri. "Her gol için bir ceza" kontrolüydü o, dayağa dayak değil, ceza demeyi tercih ediyordu her zaman. Ve konukların içerisinde ilerleyip hayran bakışlar altında yürüdüğüm mezuniyet günümü hatırlıyordum. Tek erkek çocuk olmanın ve bu yüzden ailemin tek isim mirasçısı olmamın gerekliliklerini. Sonra ilerliyordum '68'lerin fırtınalı

günlerinde. İlk defa karşı çıkıyordum beni irkilten sese. Büyüyordum ve büyümemi beğenmiyorlardı. Karşı çıkıyordum sadece ona değil yaşadığı, benimsediği, kendisi ve kendinden öncekinin ona öğrettikleri her şeye. "Bu ailenin içerisinde herkes askerdir" sesi yükseldi yine yankılı. Orduda benden öncekileri gibi kariyer yapmamı istiyorlardı. Oysa ben başka savaşlara yelken açıyordum. En başta gizli gizli, sonra açıkça. Utanıyorlardı

AİLE PORTRESİ

b e n d e n

"anarşist bir vatan haini". Seviniyordum tüm olanlara, arımda bıraktığım o mecburiyet ve sorumluluklarla hareket ediyordum.

Oysa sonra olanlar çok daha korkutucuydu. Evden ayrılmış ve bütün kontağımı kesmiştim çocuklara top oynamayı yasaklayan sestem, ama beni takip etmişti. Tanıştığım arkadaşlarıma, dostlarıma, yoldaşlarıma büyük militarist kökenli ailemden bahsetmiyordum. Bu sefer utanan bendim, Kürtçe bilen yoldaşlarım sayesinde öğreniyordum '38 isyanını, Halepçe'yi, Maras'ı... Utanıyordum ama gizliyordum.

Bir gün kaldığımız eve girdiler. Beni tanırmış gibi, elleriyle koymuşlar gibi çıkardılar, kopardılar

lar yoldaşlarımdan. Karşı geldim, korkuyordum ama nerden bilebilirdim o sesin beni beklediğini dışarıda? "bak" dedi, "bak orası senin evin mi? Evine yapacaklarımızı gör." Taraftarlar. Sanki insan yaşamı çok ucuz ve geçiciymiş gibi taradılar yoldaşlarımla dolu evimi. Bağırardım, yardım istedim, koşup kurtarmak istedim güzellikler için savaşanları ama

g ü ç - süzdüm. O ses kazandı. Ben yenildim. Bütün olanlardan sonra geriye dönmek istediysen de şüpheli bakışlar ve arımdaki fısıldamalar dinmedi. Gene haindim ama artık bir casustum, fısıltıların içinde sıfatlandırılışım böyledi. O ses kazandı.

Yıllar değiştiriyordu her şeyi, her şey değişmeye mahkumdu. Yıllar çizgi çizgi iz bırakmıştı, yaşlı tahtadan kapının üstüne. Elimi cebime attım ve kapıdan çok daha yaşlı olan anahtar çıkarttım. Bir ara tereddüt ettim. Kapıyı açıp içeriye girmek benim için idam sandalyesine yaklaşmak gibi acı geliyordu fakat aniden kapının gıcırtyla arkamdan nasıl kapandığını duydum sadece. Önümde uzun ve ince bir merdiven... İlerledim. Basamakları sessiz, ifadesiz, boş bir endamla arkamda bırakıyordum, kalbim ise içi-

mi titretircesine atıyordu. En yüksekteki basamağın ardından koridorun en sonundaki odaya ulaştım. Kapıyı tıklatacaktım ki içerden bir ses "yalnızım gene, gir içeri" dedi. Sesi sertti, bu sözü söylerken bile. Evet, yalnızım derken bile sert kalabiliyordu. Aslında büyük bir başarıdır bu, yani bir insan için. Hani en kötü, korumasız, zayıf anında bile sert kalabilmek. Makineler için bu kolaydır. Hiç bir alet ağlamaz bozulduğu zaman. Ama işte o. Karanlık odanın içerisinde sallanan sandalyenin üstünde tek başına ve en kötüsü bunu biliyor. Bilmekle kalmayıp durumu belirten ve onun yaşındaki insanların telaffuz etmeyi unuttuğu, düşünmekten bile korktukları cümleyi söylüyor: "Yalnızım". Bir kelimele cümle ama dünyasını anlatıyor yalnızlık.

Acıyamıyorum ona, oysa onu bu nemli odaya kapatan benim. Ama gene de sorumluluk hissetmiyorum, üzülmiyorum, utanmıyorum bile. Ölümünü bekliyorum onun, sessizce. Ölümü bile sert, disiplinli ve kontrollü olacak diye mırıldandığımı hissediyorum. İçimden bağırarak geliyor. Bir çığlık olsun istiyorum tüm hikayem. Ona seslenmek, yaptıkları için utanıp utanmadığını sormak istiyorum. Bir kere olsun ömründe hissetmesini, evet yüreğinin derinliklerine inmesini istiyorum. Bir hareket, herhangi bir sıcaklık bekliyorum, belki bir okşayış. "Benim olduğumu nereden anladın" sözleri süzülüyor dudaklarımdan. "Kokundan torunum, kokundan..."

İNSANIN DÜNYA KARŞISINDA BİR SAYGI DURUŞUDUR FESTİVAL

Bu yazı, ATİK-YDG'nin Gençlik Kültür Sanat Festivaline katılan Tiyatro-Sinema Dalı Jüri Üyesi Yiğit Tuncay'ın yorum ve düşüncelerini anlatan bir değerlendirmedir.

Festival dendiğinde insanın içini bir heyecan kaplıyor. Çünkü yüzyıllar boyu insanın doğayla olan ilişkileri ve insanın kendi toplumsal işleyişine ilişkin törenleri festival kelimesinin tarihsel kökenlerine ilişkin ipuçları veriyor bize. Bir de halkımız arasında kullanılış biçimi var bu kelimenin, o da olağanüstü durumları ve bir karmaşayı, hatta gülünç durumları ifade ediyor. Biz daha çok törensel yönüne bakalım bu yaşadıklarımızın. Sanki insanın doğa karşısında ve insanın insan karşısında bir saygı duruşu gibi. İşte törensel yönünden kastettiğimiz budur. İlk insanın karnını doyurmak için avlanmasından günümüze kaç yüzyıl geçti dersiniz?

Karnını doyurmak için avlanan insanın, avlanmaya gitmeden önce avını taklit ederek dans edip şarkı söylemesinden bu yana geçen sürede insanoğlunun sanatı keşfetmesi ve onu hava-su gibi ihtiyaç olarak hayatının vazgeçilmez bir parçası haline getirmesinin öyküsünün altında maddi ve manevi ihtiyaçlarının birliği var.

Bu ayrılmaz birlik, insanı bu dünya üzerindeki yaşamına karşı coşkulu bir saygı duruşuna yönlendiriyor. **Avcılıkla yaşamını sürdüren**

insanın, toprakla tanışması ve toprağı işleyerek onunla ilişki kurması ise kültür kelimesinin kökenini ortaya çıkarıyor. Sonra o insan, işlediği topraktan ürünü alınca ona bir teşekkür borçlu olduğunu düşünerek şenliğe, şölene ve festivale yöneliyor. Ayrıca bu festivalde, yeni ürün döneminin daha bereketli geçmesi için dileklerini sunuyor. Bütün bunları dans ederek, şarkılar söyleyerek ve oyunlar oynayarak yapıyor. Şu anlatmaya çalıştığım tarihsel süreç içinde insanın emeğiyle ürettiğini, ürettikleriyle dünyayı dönüştürdüğünü ve hem doğayı, hem de kendi doğasını insanileştirdiğini görüyoruz. İnsanın maddi ve manevi alanını bir dengeye oturtmaya çalıştığı yaşam mücadelesinin belli dönemlerinde böylesine büyük bir coşkuyla saygı duruşuna geçmesidir festivaller. Bütün yaptıklarımızın, etkinliğimizin temize çekilmesi ve yapmak istediklerimizi dilediğimiz bir tören.

17. Gençlik-Kültür-Sanat Festivali'ne davet edildikten sonra bu festivale gidişte bütün tarih tüneli aklımdan geçti. Artık kentlerde yaşamaya başlamış insanların, egemenlerin yarattığı ve yönettiği bir festival kültürüne yönlendirilmiş ol-

ması, halkı festival kültüründen soyutlayıp, katılmadığı bir etkinliğe dönüştürmüştür. **Davet edildiğim bu festival herkesin hem ürettikleriyle, hem de seyirci olarak katılabildiği bir özgürlüğe sahip.** Bu festival halk oyunlarından, müzikten, şiir-öykü ve tiyatrodan oluşan, insanın güzeli, iyiyi ve doğruyu arayışının bir şölene. Kara adamların kirli ellerini yıkayamadıkları bir ırmak. Böyle halk şölenleri, kültür ve sanattan iktisadi şiddete dayalı politikalarla koparılmış insanın bir kez daha dünyaya karşı yürümesinin önünü açacaktır. Çünkü insanın maddi ve manevi alanının arasındaki eşitsiz gelişme, insanı tekrar ilkel dönemine geriletiyor. **Bu dengeyi kurmak için, insanın pazar mantığı içindeki sadece tüketici rolüne son verilmesi gerekiyor.** Halklar kendi çocuklarını manevi alanını da üreten bir noktaya getirebilmek zorundalar. Halk sanatçıları ve aydınlarının yetiştirilmesi için, kara adamların onlara sundukları ile yetinmemek zorundalar. Bir halk sanatının ve kültürünün estetiğini kurmak tabii ki çok kolay bir şey değil. Ama yüzyıllar boyunca birçok usta bu estetiği geliştirmek için çalış-

malar yaptılar ve bu çalışmalarını bilmek bile, bir yerden başlamak anlamına gelir. Bu festivaller mantığı bile ciddi bir başlangıç noktasıdır. Bu festivaller bizlere yeni halk sanatçıları, aydınlar ve gelişmeye yönelmiş bir estetik anlayış kazandıracaktır. Bu anlayışın en önemli noktası ise sabretmek ve bu düşünceyi ısrarla üretmeye devam etmektir. (...)

Ben bir katılımcı olarak kendi gözlemlerimi aktarmaya çalıştım ama aslında bir jüri üyesiydim aynı zamanda. Şimdi herkes benden bu festivale katılan amatör sanatçıların sunduklarını ve organizasyonu değerlendirmemi bekliyordur. Hayır. Şu anda bunu düşünmek istemedim. **Bizim insanımızın üretme tutkusunu, ürettiğiyle dünyayı değiştirme, dönüştürme arzusunu ve biriktirdiğini, paylaşma çabasını düşünmek daha güzel geldi bana.** Bu her şeyden daha önemli bence. Ha bir de yarışma vardı değil mi? Bakın bunu unuttuğum. Unutmam da doğal tabii. Çünkü yarışma bir bahane olmaya devam etmeli hala...

Tiyatro-Sinema Dalı Jüri Üyesi
Yiğit Tuncay

NO PASARAN!

"Diz çökerek yaşamaktansa ayakta ölmek yeğdir!"

"Bir koridor gibi çin çin öten daracık sokaktan ayaklarını vura vura uluslararası birlikler geçiyordu. Kimler yoktu ki aralarında? Uzun saçlı aydınlar, inatçı komünistler, Nietzsche bıyıklarıyla yaşlı, Sovyet filimlerindeki jönlere andıran yüzleriyle genç Polonyalılar, kafası traşlı Almanlar, Cezayirli, bunların arasına yalınışlıkla karışmış İspanyollar denebilecek İtalyanlar, hiç kimselere benzemeyen İngilizler, Moris Tores'e ya da Moris Şovalye'ye benzeyen Fransızlar... Hepsi de çelikleşmiş dimdik!

Kışlarına yaklaşıyorlardı ya, birden marş söylemeye başladılar. Ve yeryüzünde ilk defa olarak savaş düzeninde yürüten her ulustan karma-karışık bir sürü adam, Enternasyonal'i bir ağzından söylemiş oluyordu... Kimselere nasip olmayan böylesi bir kardeşleşmenin görkeminden titredi Madrid. Coşkuyla fıslıdadı tek bir ağız gibi: **"Bizimle savaşmaya, bizimle ölmeye gelmişler!"** Onların dil sorunu yoktu, dünyayı yaratan ellerinden tanırlardı birbirlerini. No pasaran sır değildi onlar için ve hangi dilde verilirse verilsin anları **"hücum!"** komutunu. Yüzlerini bile görmedikleri İspanya işçi ve köylüleri için aynı kahramanlık ve sadelikte öldü onlar.

Öldüler haykırarak! Diz çökerek yaşamaktansa ayakta ölmek yeğdir! No Pasaran!"

1930'lu yıllar, dünya ekonomik bunalımının hemen her ülkede derin etkilerinin görüldüğü, buna karşı toplumsal mücadelenin de yükseldiği bir dönem. O yıllarda Almanya'da Faşist Hitler'in işbaşına gelmesinin yankısı İspanya'da da görülmüyor. Faşist örgütler açıktan harekete geçip sokak ortalarında insanları acımasızca öldürüyor. Bir kaos ortamının yaşandığı koşullarda İspanya'da **Ekim 1934** ayaklanması patlak veriyor. Hükümet ayaklanmayı bastırmak için lejyonerleri kullanıyor. Asturia madenlerinde yiğitçe direnen işçilerin üzerine sürülen askerler, 400 kişiyi öldürüyor, 40 bin kişi hapisanelere dolduruluyor ve ayaklanma yenilgiye uğruyor. Ayaklanmanın bastırılmasının ardından ülkede politik ve ekonomik kargaşa her geçen gün daha da artıyor. Ve **18 Temmuz** sabahı İspanya büyük bir şokla uyanıyor. Felaket kapıya dayanmış, ölüm mangaları sokaklarda faaliyete geçmiştir. Almanya, İtalya, Portekiz ve Japonya'nın desteğiyle Franko'nun emrindeki İspanyol faşistleri Madrid kapısına dayanmıştır. İç savaşın başladığı bu ilk günün gecesinde **Dolores İbarruri**'nin coşkulu sesi ise radyodan yankılanmaktadır: **"Diz çökerek yaşamaktansa ayakta ölmek yeğdir! No Pasaran!"**

Ertesi gün Madrid şehrinin sokakları ve duvarları dünya halklarının bugün de dilinden düşürmediği bu ölümsüz sloganla donatılıyor. Madrid halkı, özgürlüğü için barikatlarda, evlerde, sokaklarda silaha sarılarak faşizme karşı savaşıyor.

"Bizim bugün anti-bolşevizm bayrağı altında birleşmemize kimse şaşırmayacaktır. Çünkü bu-

dur bizim bayrağımız. Bu bayrak altında doğduk, Bolşevik düşmana karşı savaşmış onu, canımız ve kanımız pahasına yendik" diyen faşist Mussolini'nin sözlerine Dolores'in 16 Haziran 1936'da meclis kürsüsünden yaptığı ünlü konuşma cevap oluyor: **"Şayet birilerinin kışkırtmasıyla ayaklanmaya hazır generaller varsa, bizim de onlara hadlerini bildirecek halkın içinden çıkma askerlerimiz, Alcalá'lı çavuşlarımız vardır"**

Madrid heyecanın, korkunun ve umudun sesi artık... İnsanlığın bütün güzel değerlerini ve umutlarını inanç ve bayrak yapanlar, bunların en azgın düşmanlarıyla savaşmaya hazırlanıyorlar. İnsanlığın aklı ve yüreği Madrid'te atıyor. Madrid sokakları uygun adım geçerek Fransızca, İtalyanca, Almanca, Lehçe, Macarca ve Romence olarak hep bir ağızdan söylenen marşla sarsılıyor: **Enternasyonal...** Komintern'in çağrısına uyup, İspanya halkıyla omuz omuza çarpışmaya, ölmeye gelmiş olan uluslararası tugaya mensup gönüllü askerlerin sesi...

"Analar, kadınlar! Yıllar geçip de savaşın yaraları sarıldığında, nefret dinip de yerini özgürlük, sevgi ve huzur aldığı, bir gün tüm İspanya özgürlüğüne kavuştuğunda bu zorlu ve kanlı günleri hatırlayıp çocuklarınıza anlatın, anlatın onlara uluslararası tugayları. Bu insanların dağları, denizleri aşarak, süngülerle kapatılmış sınırları geçerek, ülkemizin özgürlüğü için savaşmaya nasıl geldiklerini anlatın... Onlar her şeyi geride bıraktılar; vatanlarını, yaşamlarını, ailelerini, çocuklarını... geldiler ve 'işte buradayız. Sizin davanız, İspanya'nın davası bizim davamızdır, tüm ilerici insanlığın davasıdır' dediler" Dünyanın her yerinde yüreği ezilenler ve mazlumlar için çarpan binlerce kişiden oluşan gönüllü tugaylara yaşam dolu sesiyle işte böyle sesleniyordu **Dolores İbarruri**.

Dünya devrimci hareketi ve insanlık tarihi gerçek bir enternasyonal dayanışmayı yaşıyor Madrid'de. Bu destansı dayanışmaya 54 ülkeden 42 binden fazla özgürlük savaşçısı katılıyor. Tarih **22 Ekim 1936**, enternasyonalist tugaylar hep bir

**La Passionaria adıyla tanınan İspanyol devrimci Dolores İbarruri, 9 Aralık 1985'te Bask bölgesinde Bilbao yakınlarında Gallarta'da yoksul bir madenci ailesinin onbirinci çocuğu olarak doğdu. İbarruri 1920'de Komünist Partisi'ne üye oldu ve Bask delegesi seçildi. 1930'da Merkez Komitesi'ne giren İbarruri, bir süre sonra tutuklanarak iki yıl hapsedi. 1936'da Franko faşistlerine karşı kahrmanca savaştı. İç savaş sonrası birçok devrimci gibi O da Paris'e sürgüne gönderildi. 12 Kasım 1989'da yakalandığı zatürree hastalığından kurtulamayarak hayatını kaybetti.*

ağızdan and içiyorlar: **"Buraya gönüllü geldim ve gerekirse İspanya'nın ve bütün dünyanın özgürlüğünü sağlamak için kanımın son damlasına kadar savaşıcağım. Yaşasın hür İspanya, Yaşasın Enternasyonalist Tugaylar!"**

Dünyanın her yanında ilerici aydınlar İspanya'ya destek mitingleri düzenliyor, çağrıda bulunuyorlar.

Sovyetler Birliği; silahtan gıdaya dek, gemilerle her türlü yardımı yapıyor. Yanı sıra savaşçıların askeri eğitimini üstleniyor. Stalin, İspanya Komünist Partisi'ne gönderdiği telgrafta **"Sovyet işçileri, İspanya halkına her türlü yardımı yapmakla sadece görevlerini yerine getirmiş olmuyorlar. İspanya'yı faşist karşı-devrimcilerin baskısından kurtarmanın İspanyollara özgü bir mesele olmadığını, ilerici insanlığın ortak davasının da buna bağlı olduğunu biliyorlar"** diyor.

ABD, Fransa ve İngiltere ise **"müdahale etmeme"** kararıyla İspanya halkının çektiği acıları görmezden geliyorlar, İspanya'ya yardım kampanyalarını engelliyor ve yasaklıyorlar. Ve Dolores İbarruri Paris'te toplanan **"Uluslararası Barış Konferansı"**nda Dünya halklarına sesleniyor:

"Fransız demokratlar, İngiliz demokratları, tüm dünya demokratları... Dünyanın özgür vicdanlı insanları, bize yardım edin... İspanya Cumhuriyeti hükümetinin etrafındaki kuşatmayı kırmamıza yardım edin. Hükümetimizin barışı korumak için gerekli silahları satın alma hakkının tanınmasına yardım edin. İspanya Cumhuriyetini kendisini savunmak için vazgeçilmez malzemeyi sağlamaktan mahrum ederken, düşmanın top, uçak, makineli tüfek ve her tür savaş malzemesi edinmesine izin veren uğursuz 'müdahale etmeme' maskaralığına son vermemize yardım edin. Sınırların açılması için mücadele verin!"

Ne var ki bu çağrı da cevap bulmuyor. İspanya halkı ev ev, barikat barikat çelikten bir duvar olup başta **Madrid** olmak üzere **Barcelona, Valencia** ve **Malaga** gibi kentlerde direnişe geçer. Hükümet ise işçilerin silah talebini geri çevirmeye devam

eder. General Franco ülkeyi iç savaşa sürüklemek için provokatörlerini devreye sokarak, kimi tanınmış sağcı liderleri öldürtür, cinayetler komünistlerin üzerine atılır.

Komünist Partisi'nin yetiştirdiği militanlar ise, hareketin en önünde yürümektedir.

Faşist güçlere karşı direniş kadın-erkek omuz omuza sürer. **26 Ocak 1939'da, "No Pasaran-Geçit Yok"** şiarıyla direnen Barcelona, düşer. Madrid, direnişçilerin onur abidesi olarak son kişi kalana kadar direnmeye devam eder. Franco'nun askerleri şehri önceleri yoğun bombardımana tutar, ardından tüm güçleriyle saldırırlar. Onbinlerce insan Madrid savunmasında katledilir. Uluslararası Tugay mensubu 2400 kişi de katledilenler arasındadır. Madrid düştüğünde, günde 200-250 kişi kurşuna dizilmektedir.

Dünyanın çeşitli uluslarından gelmiş gönüllü enternasyonal tugaylar enternasyonal davanın kıvılcığına canlarını ve kanlarını vererek, şanlı Madrid Savunmasını insanlık tarihine işte böyle armağan ettiler. Bu destansı direnişin sonunda Dolores İbarruri sağ kalanları İspanya'dan uğurlarken veda töreninde şu konuşmayı yapar:

"Tekrar görüşeceğiz kardeşler! Buraya İspanya'nın özgürlüğünü ve bağımsızlığını savunmaya geldiniz. Bizim dilimiz zengin bir dildir. Ama kelimeler, ne minnettarlığımızı, ne de artık hiçbir zaman geri dönmeyecek olanları bekleyen uzaklardaki anaların, nişanlıların, çocukların acılarını anlatmaya yetiyor. Biz İspanya'nın ve Katalonya'nın kadınları, size söz veriyoruz. Burada kalanların mezarlarını korumayı bileceğiz.

Derler ki insan, savaştığı ve kendisinden bizim olan bir şeyleri bıraktığı yeri unutmaz. Sizler İspanya'da ölen yoldaşlarınızı ve sevmesini bilen bir halkı, size dilini öğreten ve özgürlüğü korumak için izlenmesi gereken yolu gösteren bir halkı bırakıyorsunuz geride. Yürekerinizde, İspanya'nın adını tıpkı kendi yurdunuzun adı gibi taşıyacağınızdan kuşkuymuz yok. Çocuklarınıza İspanya'dan gözleriniz yaşla, yüreğiniz gururla dolu olarak söz edeceksiniz. Sözü ettiğiniz turistlerin zilli-tefli İspanyası değil, yiğitliğin İspanyası olacak.

Biz de sizin anınızı diri tutmayı bileceğiz ve çocuklarınıza sizin yiğitliğinizden söz edeceğiz.

Bu, kuşaktan kuşağa aktarılan bir gelenek olacak. İspanya yaşadıkça enternasyonalist tugayların anısı aramızda yaşayacaktır..."

ÊDÎ BESE

FAŞIZME KARŞI OMUZ OMUZA

